

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 27 november 2018 met nummer RvVb-A-1819-0336
in de zaak met rolnummer 1617-RvVb-0544-A

Verzoekende partijen

1. de heer **Patrick DESMEDT**
2. mevrouw **Ariane DE HENAU**
3. de heer **Freddy LAPEIRE**
4. mevrouw **Godelieve VAN TRICHT**
5. de heer **Marinus VAN GREUNINGEN**
6. mevrouw **Pauline VAN GREUNINGEN**
7. de heer **Christoph HELMRATH**

vertegenwoordigd door advocaat Pieter JONGBLOET met woonplaatskeuze op het kantoor te 3010 Leuven, Oude Diestsesteenweg 13

Verwerende partij

DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR van het departement OMGEVING, afdeling Vlaams-Brabant

vertegenwoordigd door advocaat Marc VAN BEVER met woonplaatskeuze op het kantoor te 1853 Grimbergen, Jozef Van Elewijckstraat 59

Tussenkomen partij

1. de nv **AQUAFIN**

vertegenwoordigd door advocaat Erika RENTMEESTERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 9100 Sint-Niklaas, Vijfstraten 57

2. **de gemeente KORTENBERG**, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen
3. **het college van burgemeester en schepenen** van de gemeente **KORTENBERG**

vertegenwoordigd door advocaat Cies GYSEN met woonplaatskeuze op het kantoor te 2800 Mechelen, Antwerpsesteenweg 16-18

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 30 maart 2017 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 7 februari 2017.

De verwerende partij heeft aan de eerste tussenkomen partij een stedenbouwkundige vergunning verleend voor “wegen- en rioleringswerken en aanleg RWA-bekken in parkgebied met bijhorende paden” op de percelen gelegen te 3070 Kortenberg, Eekhoornstraat/Populierenlaan/Vierhuizenstraat/Vogelenzangstraat, met als kadastrale

omschrijving Kortenbergh, afdeling 1, sectie A, nummers 112G, 114B, 115C, 115K, 118D, 118M, 118S, 118T, 118V, 118W, 120C2, 120D2, 120F2, 121A4, 122N, 123A3, 123B2, 123G2, 123H2, 123K2, 123L2, 123M3, 123P, 123V, 126S, 126T, 126V, 128K, 128L, 129N, 151C, 151E, 153F, 157H, 158D, 162B, 163D, 164A, 164B, 164M, 165M, 166G, 166H, 168C, 171D, 174G, 174H, 174K, 175M, 175S, 80X, 80Y, 83A2, 83R, 83S, 83V, 83W, 83X, 83Z en sectie B, nummer 468A4.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De eerste tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 30 mei 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De tweede en derde tussenkomende partij verzoeken met een aangetekende brief van 21 juni 2017 om in de procedure tot vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad laat de eerste tussenkomende partij met een beschikking van 31 juli 2017 toe in de debatten.

De voorzitter van de Raad laat de tweede en derde tussenkomende partij met een beschikking van 1 augustus 2017 toe in de debatten.

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De tussenkomende partijen dienen een schriftelijke uiteenzetting in. De verzoekende partijen dienen een wederantwoordnota in. De verwerende partij dient een laatste nota in. De tussenkomende partijen dienen een laatste schriftelijke uiteenzetting in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 3 juli 2017.

Advocaat Joeri LETEN *loco* advocaat Pieter JONGBLOET voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Evert VRYDAG *loco* advocaat Marc VAN BEVER voert het woord voor de verwerende partij. Advocaat Erika RENTMEESTERS voert het woord voor de eerste tussenkomende partij. Advocaat Jens JOOSENS *loco* advocaat Cies GYSEN voert het woord voor de tweede en derde tussenkomende partij.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast. De artikelen 37 en 38 DBRC-decreet zijn van toepassing zoals gewijzigd door het decreet van 9 december 2016.

III. FEITEN

De eerste tussenkomende partij dient op 13 mei 2015 bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “wegenis- en rioleringswerken en aanleg RWA-bekken in parkgebied met bijhorende paden” op de percelen gelegen te 3070 Kortenbergh, Eekhoornstraat/Populierenlaan/Vierhuizenstraat/Vogelenzangstraat.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Leuven’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977, in respectievelijk woongebied, woonuitbreidingsgebied en parkgebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 22 juli 2015 tot en met 21 augustus 2015, dienen de verzoekende partijen een bezwaarschrift in.

Het agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 29 juni 2015 voorwaardelijk gunstig.

Het Agentschap voor Natuur en Bos adviseert op 2 juli 2015 voorwaardelijk gunstig:

“ ...

De werken worden uitgevoerd in woon- en parkgebied volgens gewestplan. De ontbossing gebeurt in parkgebied.

Rechtsgrond

Dit advies wordt verstrekt door het Agentschap voor Natuur en Bos op basis van de volgende wetgeving:

Artikel 90 bis Bosdecreet van 13 juni 1990 (in het kader van ontbossing)

Artikel 1, 9° besluit van Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen

Bespreking boscompensatievoorstel

Het compensatievoorstel wordt goedgekeurd. Het dossier is bij het Agentschap voor Natuur en Bos geregistreerd onder het nummer: COMP15/0052/VB.

Bespreking stedenbouwkundige vergunning

Uit het dossier blijkt dat in het parkgebied een toevoerleiding, een bufferbekken, wegen en een brug worden aangelegd. Hiervoor moet een ontbossing gebeuren.

Volgens het Agentschap voor Natuur en Bos is er voor het uitvoeren van de geplande werken een ontbossing nodig van 2592 m². De overige 9216 m² dient als bos behouden te worden.

Gelet op het feit dat de werken worden uitgevoerd met het oog op het algemeen belang en dat de aanleg van wegen en brug een invulling vormen van de functies van een parkgebied, kan deze ontbossing gedoogd worden;

Conclusie

*Op basis van bovenstaande uiteenzetting verleent het Agentschap voor Natuur en Bos een **gunstig advies mits naleving van de volgende voorwaarden:***

- De werken moeten uitgevoerd worden zoals vermeld in de aanvraag

Voorwaarden in het kader van art 90bis van het Bosdecreet:

- De te ontbossen oppervlakte bedraagt 2592 m². Deze oppervlakte valt niet meer onder het toepassingsgebied van het Bosdecreet. De resterende bosoppervlakte (9216 m²) moet ALS BOS behouden blijven. Bijkomende kappingen in deze zone kunnen maar uitgevoerd worden mits machtiging door het Agentschap voor Natuur en Bos. Het is evenmin toegelaten in deze zone constructies op te richten of ingrijpende wijzigingen van de bodem, de strooisel-, kruid- of boomlaag uit te voeren.

- Het plan goedgekeurd door het Agentschap voor Natuur en Bos dient deel uit te maken van de stedenbouwkundige vergunning.

- De vergunning wordt verleend op grond van artikel 90bis, §5, derde lid, van het Bosdecreet en onder de voorwaarden zoals opgenomen in het hierbij gevoegde compensatieformulier met nummer: COMP/15/0052/VB.

- Als bijlage vindt u het door het Agentschap voor Natuur en Bos goedgekeurde compensatievoorstel, dat integraal moet deel uitmaken van de stedenbouwkundige vergunning.

- De bosbehoudsbijdrage van € 5132,16 dient binnen de 4 maanden, vanaf de datum waarop gebruik mag gemaakt worden van deze vergunning, gestort worden op het rekeningnummer van het Agentschap voor Natuur en Bos, zoals vermeld op het overschrijvingsformulier welke als bijlage bij deze vergunning gevoegd werd.

*Als u als vergunningverlenende instantie het advies van Agentschap voor Natuur en Bos niet wenst te volgen en de ontbossing voor een andere oppervlakte wenst toe te staan dan vermeld in het goedgekeurde of aangepast compensatievoorstel, dan moet het compensatievoorstel opnieuw aan ANB voorgelegd worden, met de vraag om het aan te passen naar de gewenste bosoppervlakte. Het is belangrijk dat de te compenseren bosoppervlakte overeenstemt met de vergunde te ontbossen oppervlakte. **De vergunningverlenende instantie heeft zelf niet de bevoegdheid om het compensatievoorstel aan te passen.***

Belangrijk

Om een correcte inning van de bosbehoudsbijdrage en controle op de compenserende bebossingen mogelijk te maken is het belangrijk dat de vergunningverlenende instantie een afschrift van haar beslissing bezorgt aan het Agentschap voor Natuur en Bos.

De vergunningverlenende overheid kan de vergunning slechts toekennen mits naleving van deze voorwaarden.

Onderstaande direct werkende normen zijn hierbij van toepassing:

Artikel 90 bis Decreet Bosdecreet van 13.06.1990

...

Het provinciebestuur Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen adviseert op 26 mei 2015 voorwaardelijk gunstig:

“ ...

Het project wordt doorkruist met de onbevaarbare waterloop van derde categorie Molenbeek nr. 2122.

Gezien het hier een waterloop van 3de cat. is de gemeente beheerder en worden de randvoorwaarden van buffering en lozing opgelegd door de gemeente n.l. 300m³/ha buffering en 20l/s/ha lozingsdebiet. De afwijking van de standaardvoorwaarden die worden toegepast in de provincie Vlaams Brabant zijn er genomen in het kader van de huidige afwaartse overlastproblemen. Op het bufferbekken wordt er 1,85ha verharde oppervlakte aangesloten wat overeenkomt met een te bufferen volume van 550m³ met vertraagde lozing naar de Molenbeek via een knijpopening.

Opmerkingen:

- *Ter hoogte van de Vierhuizenstraat is de beek ingebuisd. Er is geen duidelijkheid over de diameter van de buizen. Het detail 02 en 03 vermeldt hier een verschillende diameter (700mm en 900mm).
Verder staat er een knijpopening getekend op detail 02 die niet dienstig kan zijn als knijp (overgang van 700mm naar 700mm via knijp van diameter 700mm).*
- *Op het plan dient het nummer van de beek juist te worden vermeld namelijk Molenbeek 2.112/111 i.p.v. code 6779*
- *De aansluiting van de RWA-leiding naar het bufferbekken situeert zich langsheen de open beek. Deze leiding dient geplaatst te worden buiten de 5m-zone of indien dit onmogelijk is, voldoende gefundeerd zodat schade veroorzaakt door ruimingswerken uitgesloten is.*
- *De buizen diameter 700mm tussen het bufferbekken en de beek (uitstroom) dienen overrijdbaar te zijn met machines.*
- *De provincie heeft in opdracht van de gemeente een voorontwerp erosiedossier voor afstroming van het veld tussen Vogelenzangstraat en Sterrenbeeksesteenweg opgemaakt. De beslissing ligt thans bij de gemeente om hiermee verder te gaan.*

Wateradvies

Beschrijving van de kenmerken van het watersysteem of bestanddelen ervan die kunnen worden beïnvloed door het project waarop de aanvraag betrekking heeft

Het oppervlaktewater van het voorwerp van de aanvraag wordt verzameld in de waterloop van derde categorie Molenbeek nr 2122. De Molenbeek loopt dwars door het project. Volgens de overstromingskaart van Vlaanderen is het voorwerp van de aanvraag gelegen in een mogelijk overstromingsgevoelig gebied. Het gebied is tevens sterk erosiegevoelig.

Gemotiveerde beoordeling van de verenigbaarheid van het project waarvoor de vergunning wordt aangevraagd met het watersysteem

Voor zover de dienst waterlopen kan opmaken uit de documenten die bij de aanvraag gevoegd zijn, kan het voorwerp van de aanvraag een effect hebben op de bescherming tegen wateroverlast en overstromingen. Dit effect moet beperkt worden door de hieronder vermelde voorwaarden in de vergunning op te nemen.

Specifieke voorwaarden of maatregelen

- maximaal gebruik van open grachten
- de buffervoorwaarden van minimum 250ry3/ha en lozingsdebiet van max 20l/s/ha dient nageleefd te worden

Mits aan deze voorwaarden voldaan is, kan het voorwerp van de aanvraag als verenigbaar met het watersysteem beschouwd worden.

Overeenstemming met de doelstellingen en beginselen van het decreet op het integraal waterbeleid

Aangevuld met bovenvermelde opgelegde voorwaarden en maatregelen is het voorwerp van de aanvraag in overeenstemming met de doelstellingen en beginselen, bepaald in artikel 5 en 6 van het decreet op het integraal waterbeleid.

Advies met betrekking tot de vijfmeterstrook langs de waterloop

Volgende voorwaarden moeten in de stedenbouwkundige vergunning worden opgenomen:

- Ingevolge het artikel 17 van de wet op de onbevaarbare waterlopen van 28 december 1967 en de artikelen 10 en 76 van het decreet betreffende het integraal waterbeleid van 18 juli 2003, met betrekking tot de toegankelijkheid van de waterloop, moet een zone van vijf meter landinwaarts vanaf de bovenste rand van het talud van de waterloop, vrij blijven van elke constructie (inbegrepen terrassen en andere), ondergrondse constructies zoals brandstoftanks, water- en rioolputten en andere, houtstapelplaatsen en andere, beplantingen en vaste afsluitingen die de bereikbaarheid van de waterloop belemmeren.
Het stapelen van tuinafval en/of het opzetten van composthopen binnen deze zone is verboden Binnen deze zone mogen geen grondophogingen worden uitgevoerd.
Alle handelingen zijn er onderworpen aan het bindende advies van de beheerder van de waterloop, of, voor zover ze vereist is door de wet op de onbevaarbare waterlopen van 28 12 1967, de voorafgaande machtiging.
- Ingevolge de artikelen 2.2, 3.2, 4.2, 8.2 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot bepaling van handelingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, van kracht sinds 1 december 2010, geldt in de 5 meter brede strook, te rekenen vanaf de bovenste rand van het talud van ingedeelde onbevaarbare en bevaarbare waterlopen geen vrijstelling van stedenbouwkundige vergunning voor
 - de handelingen in, aan en bij woningen, vermeld in het artikel 2.1,
 - de handelingen in, aan en bij andere gebouwen dan woningen, vermeld in het artikel 3.1,
 - de handelingen in industriegebied, vermeld in het artikel 4.1,
 - de wijzigingen van al ingerichte terreinen, vermeld in het artikel 8.1.
- Ingevolge het artikel 40 van de wet van 12 juli 1973 op het natuurbehoud is het verboden naaldbomen te planten of te herplanten of hun zaailingen te laten groeien op minder dan zes meter van de oever van de waterloop'.

- De nodige maatregelen moeten worden getroffen opdat de op te richten bouwwerken geen schade berokkenen aan de nabijgelegen waterloop. Tevens kan schade aan deze bouwwerken ingevolge gebrek aan stabiliteit van de bedding van de waterloop, of van het bouwwerk zelf evenals de daaraan verbonden lasten zoals onderhouds- en herstellingswerken, niet a priori op de provincie Vlaams-Brabant verhaald worden.
- Het is verboden afvalwater te lozen in de waterloop.
- Niet-verontreinigd hemelwater van de eventuele vertraagde afvoer of de overloop van hemel-watervoorzieningen wordt aangesloten op de waterloop onder de voorwaarden vermeld in de gewestelijke stedenbouwkundige verordening inzake hemelwaterputten, infiltratievoorzieningen, buffervoorzieningen en gescheiden lozing van afvalwater en hemelwater (Besluit van de Vlaamse Regering van 5 juli 2013, Belgisch Staatsblad van 8 oktober 2013).

Advies met betrekking tot de werken aan de waterloop

De aanvraag tot de werken aan de waterloop 'Molenbeek' bevatten onvoldoende gegevens en kan niet geïntegreerd worden in de stedenbouwkundige vergunning. Hiervoor dient er nog een aparte aanvraag tot machtiging te worden ingediend.

Opmerkingen

- Details van alle werken (12 uitstroomconstructie in schanskorven, wandelbrug, detail 02 indien de uitstroom naar de beek wijzigt, bodem en taludversteving in schanskorven). De dwarsdoorsnede van de beek op de plaats der werken dient bijgevoegd te worden met aanduiding bestaande bodembreedte en oeverhoogte.
 - Een uittreksel uit de atlas der waterlopen dient bijgevoegd te worden, d.w.z. een grondplan en maattabel waarop de ingreep wordt aangeduid. Op dit plan dient de atlasgemeente, de naam en nummer van de waterloop vermeld te worden.
 - Wij raden aan om voor de bodem en taludversteving te kiezen voor een meer natuurtechnische oplossing, i.p.v. schanskorven.
- ...

De verwerende partij verleent op 7 februari 2017 een stedenbouwkundige vergunning. De verwerende partij beslist:

“ ...

Het betreft een aanvraag tot wegenis- en rioleringswerken en aanleg RWA-bekken in parkgebied met bijhorende paden.

(...)

De aanvraag is op 26/05/2015 ontvankelijk en volledig bevonden op basis van artikel 4.7.26, §3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar motiveert zijn/haar standpunt als volgt

STEDENBOUWKUNDIGE BASISGEGEVENS UIT DE PLANNEN VAN AANLEG RUIMTELIJKE UITVOERINGSPLANNEN

Ligging volgens de plannen van aanleg + bijhorende voorschriften

De aanvraag is volgens het gewestplan LEUVEN (KB 07/04/1977) gelegen in een woongebied.

In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van art. 5.1.0 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen Deze voorschriften luiden als volgt: (...)

De aanvraag is volgens het gewestplan LEUVEN (KB 07/04/1977) gelegen in een woonuitbreidingsgebied.

In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van art. 5.1.1 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen Deze voorschriften luiden als volgt: (...)

De aanvraag is volgens het gewestplan LEUVEN (KB 07/04/1977) gelegen in een parkgebied.

In deze zone gelden de stedenbouwkundige voorschriften van art 14.4.4 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen Deze voorschriften luiden als volgt: (...)

Ligging volgens het uitvoeringsplan + bijhorende voorschriften

De aanvraag ligt voor een klein deel binnen de contouren van het ontwerp-RUP Vierhuizen dat voorlopig werd vastgesteld op 10/03/2014 en waarvoor een openbaar onderzoek liep van 04/04/2014 tot en met 02/06/2014.

Artikel 2.2.14, §8 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening stelt dat indien het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan niet definitief wordt vastgesteld binnen de termijn, vermeld in §6, het ontwerp van gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vervalt.

Het ontwerp-RUP Vierhuizen is aldus vervallen.

(...)

Bepaling van het plan dat van toepassing is op de aanvraag

Het gewestplan LEUVEN (KB 07/04/1977)

Overeenstemming met dit plan

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de geldende voorschriften van het woongebied en de geldende voorschriften van het betreffende reeds gerealiseerde woonuitbreidingsgebied alsook voor wat betreft het gedeeltelijk kappen van een bosperceel en omvormen naar een buurtpark in de Populierenstraat en het voorzien van wandelpaden en een wandelbrugje over de Molenbeek (3de categorie) met de geldende voorschriften van het parkgebied.

De aanvraag strijdt met de geldende voorschriften van het parkgebied voor wat betreft de aanleg van een bufferbekken en het voorzien van een RWA-leiding ter verbinding van de RWA-leiding in de Eekhoornstraat en het bufferbekken.

Afwijkingen van stedenbouwkundige voorschriften

Volgens art. 4.4.7, §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening kan in een vergunning voor handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, worden afgeweken van stedenbouwkundige voorschriften en verkavelingsvoorschriften Handelingen van algemeen belang kunnen een ruimtelijk beperkte impact hebben vanwege hun aard of omvang, of omdat ze slechts een wijziging of uitbreiding van bestaande of geplande infrastructuren of voorzieningen tot gevolg hebben.

Het uitvoeringsbesluit bij dit artikel is het "Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1, 5°, artikel 4.4.7, §2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester" (wijz. bvr 20/07/2012).

Volgens art.3 §1 van dit besluit worden als handelingen van algemeen belang die een ruimtelijk beperkte impact hebben, als vermeld in artikel 4.4.7 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening, de handelingen beschouwd die betrekking hebben op:

7° (...)

Artikel 3, §2 van het Besluit van de Vlaamse Regering tot aanwijzing van de handelingen in de zin van artikel 4.1.1,5°, artikel 4.4.7,§2, en artikel 4.7.1, §2, tweede lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en tot regeling van het vooroverleg met de Vlaamse Bouwmeester stelt: (...)

3° (...)

Op gemotiveerd verzoek van de aanvrager kan het vergunningverlenende bestuursorgaan vaststellen dat de handelingen, vermeld in § 2, eerste lid, die niet onder paragraaf 1 vallen, een ruimtelijk beperkte impact hebben. Dat bestuursorgaan beoordeelt concreet of de

handelingen de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden, aan de hand van de aard en omvang van het project en het ruimtelijk bereik van de effecten van de handelingen.

De aanvrager voegde een gemotiveerd verzoek bij zijn aanvraag.

De huidige regelgeving vraagt bij de aanleg van een regenwaterstelsel om voldoende berging te voorzien om piekdebiet te kunnen opvangen, zonder wateroverlast te creëren voor de omgeving. Hiervoor wordt een bekken aangelegd, dat wordt geïntegreerd in het parkgebied aansluitend bij de Eekhoornstraat. De aanleg van het bekken geeft de mogelijkheid om het park ook zodanig in te richten zodat het een stukje gebruiksgroen wordt in functie van de omliggende woonwijk.

Het bufferbekken wordt aangelegd als onderdeel van het parkgebied in een woonwijk aan de rand van het centrum van Kortenbergh. De vrijblijvende bouwkavels langs het parkgebied kunnen nog worden ontwikkeld. Een onderdeel van voorliggend project is het toegankelijk maken van het parkje door de aanleg van wandelpaden. Het bufferbekken vormt geen belemmering voor de omringende woonfunctie, noch voor de toegankelijkheid van de omliggende percelen, noch voor bezoekers in het park zelf.

Door de aanleg van het bufferbekken wordt de gradatie openheid/beslotenheid van het parkgebied versterkt.

Het bufferbekken wordt aangelegd als een onderdeel van het gebruiksgroen van het parkgebied en geeft door zijn inrichting met zachte oevers en aangepaste vegetatie een meerwaarde aan de plek. De ruimtelijke impact wordt bijgevolg als positief beschouwd.

Bijgevolg wordt er geoordeeld dat de handelingen een ruimtelijk beperkte impact hebben (art. 4.4.7 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening) en de grenzen van het ruimtelijk functioneren van het gebied en de omliggende gebieden niet overschrijden.

VOORSCHRIFTEN DIE VOLGEN UIT VERORDENINGEN

De gewestelijke, provinciale en gemeentelijke verordeningen zijn van toepassing.

(...)

EXTERNE ADVIEZEN

Artikel 5 van het decreet van 30 juni 1993 inzake de bescherming van het archeologisch patrimonium bepaalt (...)

Op 26/05/2015 heb ik dit advies gevraagd.

Dit advies werd uitgebracht op 29/06/2015 en ontvangen op 29/06/2015.

Het advies is gunstig op voorwaarde dat de vondstmeldingsplicht wordt nageleefd (artikel 8 van het Decreet van 30 juni 1993 houdende de bescherming van het Archeologisch Patrimonium en latere wijzigingen).

Op 26/05/2015 heb ik advies gevraagd aan Provinciebestuur Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen.

Dit advies werd uitgebracht op 06/07/2015 en ontvangen op 06/07/2015.

Het advies is voorwaardelijk gunstig.

Het advies met kenmerk RMT/WAT/M/32/15 968 W ADVIES dient te worden nageleefd en wordt gekoppeld aan de afgifte van de vergunning.

Het advies houdt geen geïntegreerde machtiging in voor de werken aan de waterloop Molenbeek.

Hiervoor dient de aanvrager nog een aparte aanvraag tot machtiging in te dienen.

Het advies wordt gevoegd bij de vergunning.

Op 26/05/2015 heb ik advies gevraagd aan Agentschap Natuur en Bos.

Dit advies werd uitgebracht op 02/07/2015 en ontvangen op 03/07/2015.

Het advies met goedgekeurd compensatievoorstel is gunstig met voorwaarden.

Het advies met kenmerk ANB/AM/2015/1112 en het goedgekeurd compensatievoorstel met kenmerk COMP15/0052NB dienen te worden nageleefd en worden gekoppeld aan de afgifte van de vergunning.

Het advies en het goedgekeurd compensatievoorstel worden gevoegd bij de vergunning.

HET OPENBAAR ONDERZOEK

In toepassing van de Vlaamse codex Ruimtelijke Ordening en het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000, en latere wijzigingen, betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning en verkavelingaanvragen, is de aanvraag onderworpen aan een openbaar onderzoek.

De aanvraag is verzonden naar de gemeente KORTENBERG voor de organisatie van het openbaar onderzoek.

Het vond plaats van 22/07/2015 tot en met 21/08/2015.

Er werden 28 bezwaren ingediend.

Op 19 december 2016 werd telefonisch bevestigd dat het schepencollege van de gemeente Kortenberg geen advies ging verlenen in betreffend dossier.

Op 5 december 2016 keurde de gemeenteraad van de gemeente Kortenberg de zaak van de wegen goed. De ingediende bezwaren werden behandeld door de gemeenteraad, de behandeling ervan wordt hierna grotendeels overgenomen en aldus eigen gemaakt omdat de gemeenteraad het best geplaatst is om een oordeel te vellen over de inrichting van de lokale wegen.

Bezwaar 1:

1. De communicatie met betrekking tot dit dossier is onduidelijk. Wij werden per aangetekend schrijven op de hoogte gebracht van een nieuw openbaar onderzoek B KO/2015/076 — Aquafin, Vierhuizenstraat — Vogelenzangstraat — Eekhoornstraat — Populierenlaan, wegen- en rioleringswerken. Betreft het één onderzoek met twee aandachtspunten of twee afzonderlijke onderzoeken'?

Repliek:

Bij het eerste openbaar onderzoek in de voorliggende aanvraag werd een foutief model van affiche gebruikt. De affiche had model IV in plaats van model I moeten zijn. Daarom werd het openbaar onderzoek opnieuw georganiseerd, ditmaal met affiche volgens model IV. Dit tweede openbaar onderzoek is correct verlopen.

Er werden twee openbare onderzoeken tegelijkertijd gevoerd:

- 1) Het openbaar onderzoek naar aanleiding van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning voor de wegen en rioleringswerken en de aanleg van het bufferbekken.*
- 2) Het openbaar onderzoek aangaande het rooilijn- en wijzigingsplan "Vogelenzangstraat (buurtweg nr. 6) — gedeeltelijk en Vierhuizenstraat (buurtweg nr. 9) gedeeltelijk te Kortenberg.*

Aangezien het openbaar onderzoek betreffende de wegenis- en rioleringswerken enerzijds en het openbaar onderzoek betreffende het Rooilijnplan Buurtwegen nr. 6 en 9 anderzijds beheerst wordt door een andere wetgeving dienden er twee aparte openbare onderzoeken georganiseerd te worden.

Er diende echter gewacht te worden met de verdere afhandeling van de stedenbouwkundige vergunning en diens bezwaren geuit tijdens het openbaar onderzoek, totdat de wijzigingsprocedure aangaande de buurtwegen was doorlopen.

Het is duidelijk dat het twee aparte openbare onderzoeken betrof, de beide openbare onderzoeken werden apart en uitdrukkelijk weergegeven in het schrijven.

2. Door het starten van dit openbaar onderzoek in een vakantieperiode en door de beperkte openingsuren van de dienst Ruimtelijke Ordening zijn wij niet in de mogelijkheid om deze aanvraag in te kijken. Misschien was een informatievergadering beter aan de orde geweest om ons eerst te informeren.

Repliek:

Het openbaar onderzoek is gevoerd conform de vigerende wetgeving.

3. Wij stellen ons vragen bij de creatie van een opvangbekken van stortwater in de parkzone in de Populierenlaan. Zal dit geen bijkomende aantrek hebben op ongedierte? Wij wensen niet voor de zoveelste keer slachtoffer en getuige te zijn van waterrellende in onze straat.

Repliek:

De creatie van het opvangbekken is noodzakelijk.

De bestaande waterproblematiek wordt ingegeven door een onvoldoende werking van het bufferbekken in de Sterrebeeksesteenweg. Het bufferbekken is voorzien voor de opvang van het hemelwater en niet van afvalwater.

Deze onvoldoende werking geeft aanleiding tot de waterproblematiek in de achtertuinen van de onpare huisnummers. Om dergelijke wateroverlast te reduceren worden twee overstorten (overstort 2 en 3) voorzien.

In het bekken komt enkel regenwater terecht en geen overstortwater. Het aantrekken van ongedierte is normaal een gevolg van vervuild water, wat hier niet het geval is.

4. In de Vierhuizen wordt voorgesteld om de weg te verbreden, in de Vogelenzangstraat om hem te versmallen.

Ons lijkt daarom het behoud van de bestaande versmalling in de Vierhuizenstraat evident. Waarom zouden bewoners hier een stuk grond moeten afstaan om de weg te verbreden, terwijl een paar honderd meter verder een nieuwe versmalling wordt gecreëerd.

De bewoners van de Vierhuizenstraat verliezen hun voortuinen en parkeerplaatsen. In jullie voorstel worden de auto's bijkomend als verkeersremmer ingeschakeld. Je zou voor minder weigeren om een stuk grond kosteloos af te staan.

Repliek:

De smalle Vierhuizenstraat is gevaarlijk voor:

-de zwakke weggebruiker, aangezien de huidige versmalling te langgerekt is om veilig te kunnen zijn. Er wordt namelijk geen rekening gehouden met de voorrangsregels voor de fietsers. Bovendien is er slechts aan één zijde een smal voetpad aanwezig. De bescherming van de voetganger door middel van één voetpad aan één kant van de straat is onvoldoende,

-automobilisten omdat, mede door de kop-aan-kop geparkeerde wagens, er een beperkte toegankelijkheid en visibiliteit is voor het voertuig dat toegang moet verlenen op het voorrang hebbende voertuig.

De verbreding van dit weggedeelte is dus zeker wenselijk om de veiligheid van de voetgangers en automobilisten beter te garanderen.

De Vierhuizenstraat kan een belangrijke rol spelen in het voetgangersnetwerk enkel officiële trage wegen enten op deze straat of in de onmiddellijke omgeving. Voor de Vierhuizenstraat zelf is er geen alternatief langs een trage weg. Verder moet er rekening worden gehouden met de bouwverordening: als er een stoep wordt aangelegd, moet deze beantwoorden aan bepaalde afmetingen.

In de Vogelenzangstraat is het voorzien van de wegversmalling een noodzakelijk gevolg van de aanwezigheid van de bebouwing die zo ver inspringt in de wegenis. Het enige, veilige alternatief in de Vogelenzangstraat op die plaats is de rooilijn doortrekken in lijn met

de andere bebouwing, waardoor een deel van de bebouwing zou moeten worden afgebroken.

Aan de omwonenden wordt niet 'zomaar' gevraagd om gratis de grond af te staan die noodzakelijk is om voetpaden aan te leggen. De gemeente heeft ervoor gekozen degelijke voetpaden aan te leggen met het oog op de verkeersveiligheid.

In de smalle Vierhuizenstraat kan nu niet geparkeerd worden. Door de verbreding van de straat zal het wettelijk toegelaten zijn een voertuig met een maximale breedte van 1,90m te parkeren op de rijbaan. Het parkeren van wagens zorgt voor een snelheidsremmend effect. Een stoep verhindert de toegang naar de eigendommen niet. Door de aanwezigheid van een stoep kunnen zowel de bewoners als hun bezoekers zich na het parkeren veilig begeven naar de woning.

De bewoners verliezen niet volledig hun voortuinen en parkeerplaatsen. De wagens kunnen zodanig geparkeerd worden dat parkeren nog steeds mogelijk blijft.

Voor de rooilijnbreedte van beide straten wordt verwezen naar het ministerieel besluit van 21 april 2016 en het ministerieel besluit van 17 augustus 2016 die de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 december 2015 met betrekking tot de gedeeltelijke verbreding van de buurtwegen nrs. 6 en 9 in de gemeente Kortenberg verwerpen.

5. Wellicht doen vele experts onderzoek naar het nut van de wegversmallingen (en andere alternatieven) om sluipverkeer te ontraden. Mijn ervaring als weggebruiker is dat wegversmallingen vele frustraties creëren bij de medeweggebruikers, waardoor het verkeer nog gejaagder en agressiever wordt. Wij hebben al meermaals een conflict meegemaakt aan de bestaande versmalling in de Vierhuizenstraat. Dus waarom nog bijkomende wegversmallingen creëren? En elke wegversmalling zorgt voor bijkomend verkeer dat stopt en vertrekt met de daar bijhorende uitlaatgassen en' geluidshinder. Neen, dank u voor dit voorstel. Wij wensen het behoud van de bestaande wegindeling.

Er moeten andere manieren zijn om sluipverkeer te ontraden. Wij willen vooral veilig en vlot verkeer, opdat ons opgroeiend zoontje (die sinds een week fietst) zich veilig per fiets binnen onze gemeente kan verplaatsen.

Repliek

Bij verkeersagressie dient het eigen rijgedrag in vraag gesteld te worden om nu net agressieve reacties te voorkomen. De huidige versmalling is zodanig langgerekt dat er onvoldoende zichtbaarheid is waardoor er verkeersagressie wordt opwerkt. Een normale verkeersluis zal frustratie wegwerken en een vlot, doorgaand verkeer creëren. In de Vogelenzangstraat is het voorzien van de wegversmalling echter een noodzakelijk gevolg van de aanwezigheid van de bebouwing die zo ver inspringt in de wegenis.

Het enige, veilige alternatief in de Vogelenzangstraat op die plaats is de rooilijn doortrekken in lijn met de andere bebouwing, waardoor een deel van de bebouwing zou moeten worden afgebroken.

De Vogelenzangstraat en de Vierhuizenstraat zijn van wegcategorie 'lokale 3' waar geen doorgaand verkeer gewenst is. Er is geen sluipverkeerproblematiek waarneembaar volgens de Screeningsnota plan-MER in het kader van het RUP Vierhuizen'.

Door de aanleg van een volwaardig voetpad zullen jonge fietsertjes op een degelijke stoep kunnen fietsen.

De verkozen optie biedt de beste garantie op verkeersveiligheid voor eenieder.

6. Er worden geen alternatieven aangereikt voor de verbetering van onze leefomgeving. Misschien moeten jullie eens naar het standpunt van de inwoners luisteren en naar alternatieven zoeken voor de heraanleg van de Vierhuizenstraat en de Vogelenzangstraat.

Repliek:

Alternatieven werden onderzocht en het uniforme straatbeeld met een volwaardige stoep bleek het beste ontwerp te zijn voor een veilig verkeersgebruik voor zowel de zwakke weggebruiker als het gemotoriseerd verkeer. Het esthetische aspect van de straat, een vlotte bereikbaarheid en circulatie van de woningen voor hulpdiensten, wagens voor leveringen, en vooral de verkeersveiligheid voor elke weggebruiker speelt een belangrijke rol.

7. Uit gesprekken met familie, vrienden en buurtbewoners blijkt dat er ons foutieve informatie werd verstrekt door de bevoegde schepen met betrekking tot de kosten van de gescheiden riolering. De kosten voor een gescheiden rioleringsstelsel zouden 1500 € bedragen volgens voornoemde schepen. Daarbij werd echter geen melding gemaakt van de kosten voor de keuring en de BTW op al deze kosten. De totale kost zou om en bij de 2500 € liggen. Voor ons en vele burens een veel te hoog bedrag.

Repliek:

De kosten voor het gescheiden rioleringsstelsel bedragen 1500 euro exclusief 21% BTW en exclusief de keuring ervan. De kosten voor de keuring worden geraamd op een bedrag tussen 100€ en 120€ exclusief 21% BTW per aansluiting.

De gemeente Kortenberg komt tussen in de kosten, bovendien zijn deze bezwaren niet van stedenbouwkundige aard.

8. Is er een link tussen de wegeniswerken in de Vierhuizenstraat, richting Hoogveld, en de rioleringswerken in de Vierhuizenstraat/Vogelenzangstraat?

Vanuit de plannen wijst niets op een correlatie tussen beide dossiers, toch wordt dit in één pakket voorgesteld. Een (wel te verstane) weigering van de bewoners van de Vierhuizenstraat om de rijbaan te verbreden, zou ook gevolgen hebben voor de heraanleg van de Vogelzangstraat. Misschien moeten jullie eens naar het standpunt van de inwoners luisteren en naar alternatieven zoeken voor de heraanleg van de Vogelzangstraat?

Repliek:

De link tussen beiden ligt in de beslissing om één stedenbouwkundige vergunningsaanvraag in te dienen voor beide onderdelen van het project. Het gaat hier om een geïntegreerd project waarin de riolering van de Vogelzangstraat én de verkeersonveiligheid van de omgeving vervat zit. De uitvoering is wel in eerste instantie gericht op de uitvoering van het rioleringsproject.

9. Eigenaars geraken soms een groot stuk (soms zelfs méér dan 1 are) kwijt. In vele gevallen met waardeverlies van hun eigendom tot gevolg. Het gestemde ontwerp om de kosten te verhalen op de eigenaars die hun grond niet willen afstaan, is je reinste chantage.

Repliek:

Aan de omwonenden wordt niet 'zomaar' gevraagd om gratis de grond af te staan die noodzakelijk is om voetpaden te kunnen aanleggen. De gemeente heeft ervoor gekozen degelijke voetpaden aan te leggen met het oog op de verkeersveiligheid. Verder moet er rekening worden gehouden met de bouwverordening als er een stoep wordt aangelegd, moet deze beantwoorden aan bepaalde afmetingen. Het esthetische aspect van de straat, een vlotte circulatie van het verkeer, en de bereikbaarheid van de woningen voor hulpdiensten, wagens voor leveringen, en vooral de verkeersveiligheid voor elke weggebruiker speelt een belangrijke rol in deze beslissing.

10. De voorstellen voor gratis grondafstand worden gedaan vooraleer het rooilijnplan is goedgekeurd Dit is toch te gek voor woorden.

Repliek:

Het is het recht van het gemeentebestuur om alvorens tot onteigening over te gaan, en dit in het kader van de 'good practise' om met individuele inwoners een minnelijke schikking te bekomen.

Deze grondafstand werd berekend op basis van officiële opmetingsplannen.

Bezwaar 2:

11. Niet correcte affichage van de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning Aquafin gebruikt een document Model I, daar wettelijk model IV vereist is. Aquafin heeft op model I enkel de datum toegevoegd. Er werd ook geen enkel document ad valvas uitgehangen aan het gemeentehuis.

Repliek:

Bij het eerste openbaar onderzoek, dat liep van 5 juni tot en met 5 juli 2015, werd een foutief model van affiche gebruikt. De affiche had model IV in plaats van model I moeten zijn. Daarom werd het openbaar onderzoek opnieuw georganiseerd, ditmaal met affiche volgens model IV. Dit tweede openbaar onderzoek, dat liep van 22 juli tot en met 21 augustus 2015, is correct verlopen.

12. Verder werd op de bekendmaking enkel melding gemaakt van werken in de Vogelenzangstraat. De bewoners van de Vierhuizenstraat, waar de werken een zeer grote impact op hebben, worden bij deze onvolledige affichage niet vermeld en dus ook niet geïnformeerd als zijnde betrokken partij.

Repliek:

Het openbaar onderzoek is correct uitgevoerd conform de vigerende wetgeving.

Op het bekendmakingsformulier model I wordt, zoals steeds, louter de projectnaam vermeld (in dit geval dus Vogelenzangstraat) en niet de volledige olijsting van alle straatnamen.

13. Er is geen afzonderlijk rooilijnplan opgesteld. Werken die dermate grote wijzigingen doorvoeren op de rooilijn behoeven een eigen gemotiveerd rooilijnplan met publicatie in het Staatsblad.

Repliek:

De rooilijnen en rooilijnbreedte maken deel uit van de 'zaak van de wegen'. Gezien zowel de Vierhuizenstraat als de Vogelenzangstraat een buurtweg uitmaken, komt de bevoegdheid om een rooilijnplan goed te keuren toe aan de provinciale overheid toe en niet aan de gemeenteraad.

Voor de rooilijnbreedte van beide straten wordt verwezen naar het ministerieel besluit van 21 april 2016 en het ministerieel besluit van 17 augustus 2016 die de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 december 2015 met betrekking tot de gedeeltelijke verbreding van de buurtwegen nrs. 6 en 9 in de gemeente Kortenberg verwerpen.

14. De beïnvloeding door de schepen van ruimtelijke ordening bij een aantal bewoners om vrijwillig grondafstand te doen.

Repliek:

Aan de eigenaars van de betrokken percelen waarvan grondafstand noodzakelijk was, werd gevraagd om gratis grondafstand te doen om onteigeningen wegens openbaar nut te vermijden.

Op vraag van enkele betrokken eigenaars zelf, heeft de schepen van ruimtelijke ordening de onderhandelaar vergezeld voor bijkomende toelichtingen te kunnen geven.

De stelling van beïnvloeding is een opmerking van niet-stedenbouwkundige aard en heeft geen plaats in een openbaar onderzoek.

Van de beïnvloeding, mocht deze al plaatsgevonden hebben, wordt door bezwaarindiener ook geen enkel bewijs aangeleverd.

15. Het verspreiden van foute informatie van Aquafin om handtekeningen te werven om de vrijwillige grondafstand te doen.

Repliek:

De stelling dat Aquafin foutieve informatie aanlevert kan niet worden bijgetreden en is bovendien niet van stedenbouwkundige aard. De bezwaarindiener brengt geen enkel bewijs aan waaruit die vermeende foutieve informatie zou bestaan.

16. De geplande verbreding van de Vierhuizenstraat. Deze kan alleen maar bedoeld zijn als verborgen agenda voor het project 'Vierhuizen'. Ze kan alleen maar leiden tot een aanzuigeffect van nog meer auto's ten koste van de veiligheid.

Repliek:

Voor de wijziging van de buurtweg nr. 6 (Vierhuizenstraat) wordt verwezen naar het ministerieel besluit van 21 april 2016 en het ministerieel besluit van 17 augustus 2016 die de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 december 2015 met betrekking tot de gedeeltelijke verbreding van de buurtwegen nrs. 6 en 9 in de gemeente Kortenberg verwerpen.

Bijkomend wat de afmetingen betreft kan het volgende worden gesteld:

De huidige breedte in het smalle gedeelte van de Vierhuizenstraat is ongeveer 3 meter. Er wordt een rijbaan gecreëerd van 4,90m. De verbreding van de baan heeft als doel de veiligheid te verhogen voor de zwakke weggebruikers en past dus perfect in het 'STOP-principe'. Het aanzuigen van meer verkeer met het wegprofiel dat in de ontwerpplannen wordt vooropgesteld, is een veronderstelling die wordt tegengesproken door wetenschappelijk onderzoek.

Bij het ontwerp van het dwarsprofiel moet immers worden uitgegaan van het gewenste maatgevend gebruik. Onder maatgevend gebruik wordt begrepen de gelijktijdige ontmoeting of kruising van verschillende voertuigen in het dwarsprofiel. De breedte van de rijloper bij tweerichtingsverkeer wordt liefst beperkt in functie van het gewenste maatgevend gebruik en de gewenste ontwerpssnelheid. Gaat men ervan uit dat twee auto's elkaar aan een lage snelheid moeten kunnen kruisen zonder fietsers te hinderen, dan is een centrale rijloper nodig van ca 4,50m (plan= 4,90m); aanzuigeffect is er pas vanaf breedte van ca. 6,00m.

Het is op dit soort van wegprofiel de bedoeling dat fietsers niet voorbijgestoken kunnen worden als er een tegenligger aankomt, en dat bij afwezigheid van een tegenligger wel kan voorbijgestoken worden met voldoende afstand tegenover de fietser.

17. Verwachten dat mensen dan nog eens gratis grond afstaan is geen oplossing en lijkt ons weinig respectvol. Dit omdat velen over geen garage of tuin beschikken. De inwoners hun inrit afnemen lijkt ons niet eerlijk.

Repliek:

Zie hierboven bij de repliek onder punt 9.

Noch de nutsmaatschappijen, noch het gemeentebestuur mogen op privéterrein werken (zoals aanleggen van voetpaden, het aanleggen van nutsvoorzieningen) uitvoeren. Daarom is de grondafstand noodzakelijk.

18. Het zou beter zijn om een smal voetpad aan één kant van de straat te hanteren met behoud van de versmalling, al dan niet in combinatie met eenrichtingsverkeer.

Repliek:

Een enquête uit 2004 toont aan dat er bij de bewoners van de Vierhuizenstraat en omgeving onvoldoende draagvlak was voor eenrichtingsverkeer. Tijdens de werken in de Achterenbergstraat in 2006 werd er in de Vierhuizenstraat tijdelijk eenrichtingsverkeer ingevoerd omwille van de nood aan circulatiemaatregelen.

Opnieuw kwamen hier negatieve reacties over het instellen van eenrichtingsverkeer. Bovendien creëert eenrichtingsverkeer nu net hogere snelheden.

Sinds 2004 bestaan er plannen om de Vierhuizenstraat aan te passen aan het profiel van een tweerichtingsstraat, maar deze werden nooit geconcretiseerd. Het huidige gemeentebestuur wil hier nu graag werk van maken.

De realisatie van een volwaardig voetpad aan beide kanten van de straat verhoogt de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruiker.

Bovendien is het een beleidskeuze om een uniform straatbeeld in de straat te creëren.

In het MOBER in het kader van het RUP 'Vierhuizen' werd een scenario uitgewerkt waarbij de Vierhuizenstraat als enkelrichtingsstraat werd ingericht.

Het instellen van een enkelrichtingsregime in de Vierhuizenstraat zou grote impact hebben op de Sterrebeeksesteenweg en de Achterenbergstraat.

In principe zijn dat de wegen die te verkiezen zijn om de grotere verkeersstroom op te vangen, maar bij een te grote verzadiging zal het verkeer toch weer zijn weg zoeken langs de kleinere wegen. Sluipverkeer is ook doorgaans het verkeer dat zich minder houdt aan de snelheidslimiet. In enkelrichtingsstraten stijgt doorgaans de snelheid. Bijkomende maatregelen als snelheidsbeperkende infrastructuur, verkeerswerende infrastructuur, flitscontroles, zouden zich kunnen opdringen. Bij een enkelrichtingsverkeer moeten alle bewoners omrijden.

Ook het scenario van een dynamische knip werd onderzocht. Hierbij kunnen de geselecteerde vergunningshouders door een bepaald gebied rijden. In dit scenario kan men soepel omgaan met de toegangsregeling tot het gebied en is handhaving sluitend. Er is weinig hinder voor inwoners. In het MOBER wordt geadviseerd om een keuze te maken tussen een enkelrichtingsstraat of een dynamische knip. Het gemeentebestuur geeft de voorkeur aan de dynamische knip. Aangezien de Vierhuizenstraat echter wel het profiel heeft van enkelrichtingsstraat, moet hier een aanpassing gebeuren.

19. Uit analyse van de ingediende plannen voor de rioleringswerken blijkt dat de rioleringswerken geen grote verbetering zullen opleveren voor de huidige waterproblematiek. De functionaliteit van de overstort in de Vierhuizenstraat is een ontwerpfout die moet herzien worden.

Repliek

De overstorten die zullen worden gerealiseerd, reduceren de kans op wateroverlast.

Bovendien komt het eerstvolgende project, namelijk de 'stroomopwaartse oplossing van Sterrebeeksesteenweg' volledig tegemoet aan de waterproblematiek.

De watertoets wordt verder in de vergunning besproken.

20. Het waterprobleem kan slechts goed worden aangepakt als de oplossing stroomopwaarts is, met name 'Sterrebeeksesteenweg' en 'Armendael'.

Repliek:

Dit is het dossier 'stroomopwaartse oplossing van Sterrebeeksesteenweg', een dossier dat momenteel in opmaak is en dat zich volledig integreert in de bestaande plannen.

De watertoets wordt verder in de vergunning besproken.

21. De plannen om de bodem van het bestaande spaarbekken open te breken en de grond doorlatend te maken, blijken geen rekening te houden met de bodemgesteldheid. De bovenste laag is leem/klei (ong. 2m), daaronder 40 cm zand, en daaronder pure ondoorlaatbare klei. Rioolwater 'upstream' opslaan in een waterdoorlatend stroombekken, kan alleen vervuiling verspreiden over het lagergelegen gebied via de zandlaag. Het gevolg daarvan is bodemvervuiling over Vogelenzang- en Vierhuizenstraat.

Repliek:

In voorliggend dossier KTB3013 is er geen 'bestaand spaarbekken', louter de aanleg van een nieuw bufferbekken.

Louter ter informatie kan worden meegedeeld dat binnen project 23.243 in de Sterrebeeksesteenweg te Kortenberg er wel een bestaand bufferbekken (met betonbodem) wordt opgebroken en vernieuwd. Dit project dat het opwaartse project van project KTB3013 betreft moet nog worden ingediend.

In dit nog in te dienen project wordt een bestaand bekken vergroot en verdiept. Dit bekken heeft een betonbodem die wordt uitgebroken. Op deze locatie wordt dus een "nieuw" bekken aangelegd bestaande uit enkel RWA en een ander deel met overstortwater + de RWA die vertraagd naar dit bekken loopt. De bekkens worden door een natuurlijke afscheiding (biorollen) van elkaar gescheiden.

Enkel het RWAbekken kan infiltreren (BUFF02). Onder het DWAbekken wordt een ondoorlatende textiel geplaatst opdat er geen infiltratie mogelijk is van eventueel verdund afvalwater (BUFF01).

Het klopt dus dat de betonbodem van het bestaande bekken in project 23.243 wordt opgebroken, maar er wordt dus een nieuw bekken (opgesplitst in 2 delen zoals hierboven besproken) aangelegd. Er is dus geen sprake van een bodemverontreiniging.

22. In de Vogelenzangstraat zullen zo'n 25% van de beschikbare parkeerplaatsen verdwijnen door de vernieuwing van de straat. Hiervan zijn de bewoners niet op de hoogte.

Repliek:

Straatparkeren blijft mogelijk, behalve:

-ter hoogte van de verbinding met de Achterenbergstraat en,

- ter hoogte van de versmalling in de Vogelenzangstraat.

De bewoners werden hiervan op de hoogte gebracht tijdens de informatievergaderingen die in 2013 en 2014 georganiseerd werden.

Het verminderen van het aantal parkeerplaatsen is te verantwoorden vanuit de zorg voor een grotere verkeersveiligheid.

Bezwaar 3:

23. Ons bezwaar betreft de verbreding van de straat, namelijk het stuk tussen de Maaistraat en de T-kruising Vierhuizenstraat. Deze verbreding zou tweerichtingsverkeer toelaten wat een groot risico inhoudt voor sluipverkeer vanuit de Leuvensesteenweg en tevens ter plaatse de snelheid van het verkeer zal opdrijven.

Replik:

Bij het ontwerp van het dwarsprofiel moet worden uitgegaan van het gewenste maatgevend gebruik. Onder maatgevend gebruik wordt verstaan de gelijktijdige ontmoeting of kruising van verschillende voertuigen in het dwarsprofiel. De breedte van de rijloper bij tweerichtingsverkeer wordt liefst beperkt in functie van het gewenste maatgevend gebruik en de gewenste ontwerpsnelheid. Gaat men ervan uit dat twee auto's elkaar aan een lage snelheid moeten kunnen kruisen zonder fietsers te hinderen, dan is een centrale rijloper nodig van ca. 4,50m (plan= 4,90m); het aanzuigeffect is er pas vanaf breedte van ca. 6,00m. Het is op dit soort van wegprofiel de bedoeling dat fietsers niet voorbijgestoken kunnen worden als er een tegenligger aankomt, en dat bij afwezigheid van een tegenligger wel kan voorbijgestoken worden met voldoende afstand tegenover de fietser.

Bovendien heeft het MOBER dat in het kader van het RUP 'Verhuizen' werd uitgevoerd, aangegeven dat er bijkomende milderende maatregelen getroffen kunnen worden om meer doorgaand verkeer te kunnen afblokken. Men gaat immers enkel deze straten gebruiken als de hoofdwegen strop zitten. De Vierhuizenstraat is geen interessant alternatief buiten de spitsuren.

Een enquête uit 2004 toont aan dat er bij de bewoners van de Vierhuizenstraat en omgeving onvoldoende draagvlak was voor eenrichtingsverkeer. Tijdens de werken in de Achterenbergstraat in 2006 werd er in de Vierhuizenstraat ook tijdelijk eenrichtingsverkeer ingevoerd omwille van de nood aan circulatiemaatregelen.

Opnieuw kwamen hier negatieve reacties over het instellen van eenrichtings-verkeer. Bovendien creëert eenrichtingsverkeer nu net hogere snelheden.

Sinds 2004 bestaan er plannen om de Vierhuizenstraat aan te passen aan het profiel van een tweerichtingsstraat, maar deze werden nooit geconcretiseerd.

De realisatie van een volwaardig voetpad aan beide kanten van de straat verhoogt de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruiker. Bovendien is het een beleidskeuze om een uniform straatbeeld in de straat te creëren.

24. Overal in de gemeente probeert men sluipverkeer te verhinderen en worden verkeersremmers ingezet om de snelheid te beperken en hier plant men duidelijk het tegenovergestelde door een natuurlijke verkeersremmer weg te werken.

Replik:

Het wegwerken van de onveilige vernauwing in de Vierhuizenstraat behoort ook tot het maatregelenpakket om de verkeersveiligheid te verbeteren.

25. Het plannen van parkeerplaatsen op deze verbrede weg is nog gevaarlijker, want dan zullen sommige autobestuurders zeker uitwijken via het geplande voetpad en dan is het wachten op het eerste ongeval. In de huidige situatie is al jaren geen ongeval gebeurd.

Replik:

Iedere automobilist moet zich kunnen houden aan de snelheidsbeperkingen opgelegd in de wegcode. De automobilist moet op elke plaats een inschatting maken van het mogelijke gevaar en de mogelijke hinder die een niet reglementaire of een onnodige verkeersactie, zoals een verhoging van de snelheid, met zich meebrengen. Het voetpad is een onderdeel van de openbare weg, maar geen onderdeel van de rijbaan. Dit wil zeggen dat de automobilist, zowel binnen als buiten de bebouwde kom, niet op het voetpad mag rijden en parkeren.

Bovendien zorgen de geparkeerde wagens langs de rijbaan voor een snelheidsremmend effect.

Bezwaar 4:

26. Hogergenoemde aanvraag heeft rechtstreekse impact op mijn eigendom, perceel A 121/a/4. De gemeente kon mij geen nauwkeurige plannen, omtrent de exacte impact van de bouwaanvraag op mijn eigendom, voorleggen. Gezien de beperkte periode om bezwaar in te dienen (van 27 juli tot en met 21 augustus) en het feit dat de detailplannen ten vroegste vanaf 15/8 beschikbaar zullen zijn, is het mij onmogelijk om binnen de gestelde termijn de impact op mijn perceel te kunnen inschatten, eventuele conflicten met de verkavelingsvergunning te detecteren en mijn eventueel bezwaar te kunnen onderbouwen.

Replik:

Het openbaar onderzoek werd correct uitgevoerd conform de vigerende wetgeving.

Op de ontwerpplannen kan men de exacte impact van de werken op een welbepaald perceel inschatten.

Daarnaast worden de detailplannen steeds geïntegreerd in een bouwaanvraagdossier en zijn deze dus van in het begin van het openbaar onderzoek raadpleegbaar.

27. Bovendien wens ik de garantie dat de aanleg en het gebruik van het bufferbekken geen bijkomende kosten en/of minwaardes zal genereren voor de voornoemde bouwpercelen (ik denk aan funderingskosten, waterzieke gronden, overstromingsgevaar, ...)

Replik:

Bijkomende kosten en/of minwaardes betreffen een aspect van niet-stedenbouwkundige aard.

Wat het bufferbekken betreft zal de aanleg net voor de vermindering van de wateroverlast zorgen.

28. Ik wens bovendien dat de huidige bouwmogelijkheden op mijn onbebouwd perceel A 121/a/4 niet worden verminderd.

Idem punt 11 en 12 vermeende procedurefouten.

Replik:

In de huidige toestand loopt de waterloop 3de cat. Molenbeek tussen de twee percelen 121T4 en 121A4. Volgens de wet op de onbevaarbare waterlopen, moet aan weerszijden van de waterloop een 5m brede zone vrijgehouden worden voor de ruiming van de waterloop. Aan weerszijden omdat de onderhoudslast niet bij één aanpalende eigenaar gelegd kan worden. In deze zone mogen geen constructies opgetrokken worden, omdat de zone bereikbaar moet blijven voor onderhoudsdiensten.

Het voorliggend ontwerp doet geen wijziging aan deze toestand. Bijgevolg geeft het ontwerp geen gevolgen voor de bebouwbaarheid/verkaveling van het perceel 121A4. De opdeling in loten blijft mogelijk. De bebouwbaarheid van de loten blijft eveneens mogelijk mits rekening te houden met de 5 m ruimingszone, conform de bestaande toestand.

Voor wat betreft de aangehaalde procedurefouten kan worden verwezen naar de bovenvermelde repliek bij de punten 11 en 12.

Bezwaar 5:

29. Significante inkorting van onze oprit zodat een stuk van onze wagens op het voetpad zullen komen te staan.

Replik:

Het huidige, aanwezige voetpad heeft een breedte van 1,20m. Om er een volwaardig voetpad van te maken tot de daarop vooropgestelde breedte van 1,40m, zal slechts een beperkte lengte van ca 10 cm. van de oprit worden ingenomen. De bestaande afmetingen van de oprit bedragen ca. 5m vanaf de uitsprong van het gebouw waar de inkomhal zich

bevindt en 6,30m vanaf de voorgevel. De voortuin biedt nog in concreto voldoende mogelijkheden om de wagen te plaatsen.

30 Zeer groot risico op aanrijding bij verlaten oprit omwille van dan zeer beperkte zichtbaarheid op rijbaan door ligging van nummer 116. Nu geven de geparkeerde wagens ons het voordeel dat we veilig een meter vooruit kunnen rijden zodat we een zicht op het verkeer op de baan hebben. Bij het innemen van een deel van onze oprit voor de artificiële klik gaan we trouwens volledig geen zicht meer hebben op de baan.

Replik

De huidige geparkeerde wagens op de rijbaan belemmeren nu net het zicht op het aanwezige verkeer in de straat en creëren een verkeersonveilige situatie. De artificiële knik moet er nu net voor zorgen om aan weerszijden een degelijk voetpad te voorzien, en dit minstens langs de pare huisnummers. Een parkeerverbod wordt voorzien vanaf huisnummers 98 tot en met 118. Dit parkeerverbod zorgt voor een betere zichtbaarheid op het aanwezige verkeer met het oog op het vermijden van incidenten. De artificiële knik breekt het huidige, rechte verloop van de Vogelenzangstraat waardoor een snelheidsremmend effect ontstaat.

31. Groot risico op aanrijding op onze geparkeerde wagens en op onze spelende kinderen op de oprit door de artificiële knik ter hoogte van het begin van onze oprit door een fout manoeuvre van een bestuurder of een glad wegdek.

Replik:

De artificiële knik breekt het huidige, rechte verloop van de Vogelenzangstraat. Deze knik creëert een snelheidsremmend effect. De automobilist moet op elke plaats een inschatting maken van het mogelijke gevaar en de mogelijke hinder die een niet reglementaire of een onnodige verkeersactie, zoals een verhoging van de snelheid, met zich meebrengen.

Bezwaar 6:

Idem combinatie van punt 4, 5, 16 en 18: bezwaar tegen:

- verbreden Vierhuizenstraat naar 2 rijstroken wegens aanzuigeffect van verkeer,
- behoud bestaand voetpad met eenrichtingsverkeer in plaats van voetpad aan weerszijden.

Idem punt 17: vrijwillige en gratis grondafstand en verdwijnen van oprit, tuin of parking met noodzaak om op de straat te parkeren.

Idem punt 11 en 12: niet correcte affichage vergunningsaanvraag.

Replik:

Zie bovenvermelde repliek bij de punten 4,5, 16 en 18, punt 17 en punt 11 en 12.

Bezwaar 7:

Idem combinatie punt 16 en 17: vrijwillige en gratis grondafstand en verlies van eigendom met noodzaak om op de straat te parkeren.

Idem combinatie punt 16 en 23: verbreding van Vierhuizenstraat met toename van/ aanzuigend effect van (zwaar) verkeer.

31 bis. Het verbreden van de Vierhuizenstraat lijkt ons niet verkeersveilig. In ons inzien werd destijds reeds een verkeerde beslissing genomen door op vraag van de bewoners geen éénrichtingsverkeer in dit deel van de Vierhuizenstraat te installeren.

Replik:

Zie bovenvermelde repliek bij de punten 16, 17 en 23.

Voor de rooilijnbreedte van beide straten wordt verwezen naar het ministerieel besluit van 21 april 2016 en het ministerieel besluit van 17 augustus 2016 die de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 december 2015 met betrekking tot de gedeeltelijke verbreding van de buurtwegen nrs 6 en 9 in de gemeente Kortenberg verwerpen.

Wat de verkeersveiligheid betreft kan het volgende worden gesteld:

In het MOBER in het kader van het RUP 'Vierhuizen' werd een scenario uitgewerkt waarbij de Vierhuizenstraat als enkelrichtingsstraat werd ingericht. Het instellen van een enkelrichtingsregime in de Vierhuizenstraat zou grote impact hebben op de Sterrebeeksesteenweg en de Achterenbergstraat. In principe zijn dat de wegen die te verkiezen zijn om de grotere verkeersstroom op te vangen, maar bij een te grote verzadiging zal het verkeer toch weer zijn weg zoeken langs de kleinere wegen. Sluipverkeer is ook doorgaans het verkeer dat zich minder houdt aan de snelheidslimiet. In enkelrichtingsstraten stijgt doorgaans de snelheid. Bijkomende maatregelen als snelheidsbeperkende infrastructuur, verkeerswerende infrastructuur, flitscontroles, zouden zich kunnen opdringen. Bij een enkelrichtingsverkeer moeten alle bewoners omrijden.

Een enquête uit 2004 toont aan dat er bij de bewoners van de Vierhuizenstraat en omgeving onvoldoende draagvlak was voor eenrichtingsverkeer. Tijdens de werken in de Achterenbergstraat in 2006 werd er in de Vierhuizenstraat tijdelijk eenrichtingsverkeer ingevoerd omwille van de nood aan circulatiemaatregelen. Opnieuw kwamen hier negatieve reacties over het instellen van eenrichtings-verkeer. Bovendien creëert eenrichtingsverkeer nu net hogere snelheden.

Sinds 2004 bestaan er plannen om de Vierhuizenstraat aan te passen aan het profiel van een tweerichtingsstraat, maar deze werden nooit geconcretiseerd. Het huidige gemeentebestuur wil hier nu graag werk van maken.

Bezwaar 8:

Idem alle bezwaren idem punt 11 tot en met 28 - identiek schrijven als van bezwaarindiener nr. 2.

Bezwaar 9:

32. Ik ga niet akkoord om de grondafstand met de bedoeling de Vierhuizenstraat te verbreden onder dezelfde noemer te plaatsen als de andere werken waar de focus ligt op de broodnodige rioleringswerken. De voorgestelde straatverbreding van het gedeelte Vierhuizenstraat nummer 28 tot 40 heeft mijn inziens niets te maken met aanpassingen om wateroverlast in de Vogelenzangstraat in de toekomst te voorkomen. Ik verwacht de ontkoppeling van deze twee ingrepen.

Idem combinatie van punt 4, 5, 16 en 18: bezwaar tegen:

- verbreden Vierhuizenstraat naar 2 rijstroken wegens aanzuigeffect van verkeer,
- behoud bestaand voetpad met eenrichtingsverkeer in plaats van voetpad aan weerszijden

Idem combinatie punt 4, 16, 23: verbreding van Vierhuizenstraat met toename van/aanzuigend effect van (zwaar) verkeer.

Idem punt 4 en 17 vrijwillige en gratis grondafstand en verdwijnen van oprit, tuin of parking met noodzaak om op de straat te parkeren en amper ruimte hebben tussen de eigen dorpel en het voetpad/fietspad.

Replik:

De link tussen beiden ligt in de beslissing om één stedenbouwkundige vergunningsaanvraag in te dienen voor beide onderdelen van het project. Het gaat hier om een geïntegreerd project waarin de riolering van de Vogelenzangstraat én de

verkeersonveiligheid van de omgeving vervat zit. De uitvoering is wel in eerste instantie gericht op de uitvoering van het rioleringsproject.

Er wordt verwezen naar de bovenvermelde repliek inzake punten 4, 5, 16, 17, 18 en 23.

33. Onduidelijkheid over mijn grondwaterput op 30m diepte, onder mijn huidige parkeerplaats. Dit is het gedeelte dat de gemeente wenst te verwerven. De put kan niet in de (recent aangelegde voortuin) geplaatst worden vanwege de aanwezigheid van een gereinigde en opgevulde mazouttank. De enige info waarover ik beschik is de volgende de put zou in +/- 1980 geboord zijn door Peeters-Ramsel 5 (7) op een diepte van 29m (lengte buis 21m, diameter 125) met een filter op 5m (diameter 57-63). Aangezien ik indertijd nog geen eigenaar was, beschik ik niet over alle informatie.

Repliek:

Aangezien niet duidelijk is over welke locatie deze opmerking gaat kan er geen specifiek antwoord worden gegeven.

Het is zeker een aandachtspunt als er in de aan te kopen zone een waterput ligt.

Het is belangrijk te controleren of deze put reglementair is en hier aanwezig mag zijn; het gebruik kennen is hiertoe belangrijk. Er kan ter plaatse gepeild worden naar de exacte ligging om een correcte oplossing te vinden als de put in dienst moet blijven.

Bezwaar 9bis:

Idem punt 1: verwarrende/gebrekkige communicatie

Idem combinatie punt 2 en 16: openbaar onderzoek tijdens vakantiemaanden/vermoeden van verborgen agenda.

Idem punt 3: stortwater in parkzone in de Populierenlaan.

Repliek:

Zie bovenvernoemde repliek bij de punten 1, 2, 3 en 16.

34. Er zijn geen plannen die de bestaande toestand weergeven, waardoor het ook niet evident is de op handen zijnde wijzigingen in te schatten. Het feit dat de aanvraag voorziet in een gedeeltelijke rooiing van een bos, en de aanvraag geen gedetailleerde omschrijving van het te rooien bos voorziet. Dit moet nochtans volgens artikel 12 van het dossiersamenstellingsbesluit van 28 mei 2004. Ook het feit dat de aan te leggen wandelpad op de plannen slechts indicatief staat aangeduid is onregelmatig.

Idem punt 20: waterprobleem - oplossing stroomopwaarts - Sterrenbeeksesteenweg en Armendael.

Idem combinatie punt 4, 5, 16 en 18: bezwaar tegen:

- verbreden Vierhuizenstraat naar 2 rijstroken wegens aanzuigeffect van verkeer,
- behoud bestaand voetpad met eenrichtingsverkeer in plaats van voetpad aan weerszijden. Idem combinatie punt 4, 17 en 23: vrijwillige en gratis grondafstand en verdwijnen van oprit, tuin of parking met noodzaak om op de straat te parkeren en amper ruimte hebben tussen de eigen dorpel en het voetpad/fietspad.

Idem punt 8 en 32: link tussen de beide projecten en verborgen agenda in het kader van 'RUP' Vierhuizen'.

Idem punt 8, 9, 14 en 15: Beïnvloeding schepen RO en verspreiden van foutieve informatie.

Idem punt 7: té hoge kost van 2.500 € voor gescheiden rioleringsstelsel.

Idem combinatie punt 9 en 10: Gratis grondafstand vóór goedkeuring rooilijnplan.

Repliek:

De bestaande toestand is inderdaad niet apart toegevoegd, maar kan afgelezen worden via het riolerings- en wegenisplan. De bestaande toestand met de bomen staat immers

aangeduid op zowel het rioleringsplan (plannummer IN40100) als op het wegenisplan (IN40200).

Het te rooien bos is duidelijk weergegeven in het bij de aanvraag bijgevoegde boscompensatieformulier dat een aanduiding geeft van het aantal te rooien bomen.

De beschrijvende nota in het aanvraagdossier stelt op pagina 2 dat het perceel aan de Populierenstraat begroeid is met soorten als populier, notelaar, hazelaar, meidoorn, eik, esdoorn.

In pagina 5 van de beschrijvende nota wordt het concept van de wandelweg beschreven "Vermits het inmeten van afzonderlijke bomen binnen het huidige bosbestand niet mogelijk is, zal het vrij kappen van het wandelpad gebeuren in overleg met de boswachter. Op die manier kunnen waardevolle solitairbomen behouden blijven en kan het pad in tracé zeer beperkt wijzigen. Bijgevolg wordt het pad op het wegenisplan als indicatief aangegeven".

De aanvraag is op 26/05/2015 ontvankelijk en volledig bevonden op basis van artikel 4 7 26 §3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

Zie ook de bovenvermelde repliek bij de punten 20, 4, 5, 16, 18, 17, 23, 8, 32, 9, 14, 15, 7, 9 en 10.

Bezwaar 10:

Idem punt 1: verwarrende/gebrekkige communicatie

Idem punt 11 en 12: geen correcte affichering aan gemeentehuis

Idem punt 3: stortwater in parkzone in de Populierenlaan

Idem combinatie punt 4, 5, 16 en 18: bezwaar tegen

- verbreden Vierhuizenstraat naar 2 rijstroken wegens aanzuigeffect van verkeer,
- behoud bestaand voetpad met eenrichtingsverkeer in plaats van voetpad aan weerszijden.

Idem punt 32: Ontkoppeling van wegeniswerken en rioleringswerken.

Idem combinatie punt 4, 17 en 23: vrijwillige en gratis grondafstand en verdwijnen van oprit, tuin of parking met noodzaak om op de straat te parkeren en amper ruimte hebben tussen de eigen dorpel en het voetpad/fietspad.

Idem punt 19: rioleringswerken hebben geen grote verbetering voor de waterproblematiek Dit is een ontwerpfout.

Idem punt 20: oplossing waterprobleem is stroomopwaarts.

Idem punt 7: te hoge kost van 2 500 € voor gescheiden rioleringsstelsel.

Idem punt 21: openbreken bestaand spaarbekken om grond doorlatend te maken met geurhinder, vervuiling en besmetting tot gevolg.

Idem punt 22: verdwijnen van 25% parkeerplaatsen waar inwoners geen kennis van hebben.

Replik:

Zie bovenvernoemde repliek onder punten 1, 11, 12, 3, 4, 5, 16, 18, 32, 17, 23, 19, 20, 7, 21 en 22.

Bezwaar 11:

Idem combinatie punt 4, 17 en 23: vrijwillige en gratis grondafstand en verdwijnen van oprit, tuin of parking met noodzaak om op de straat te parkeren en amper ruimte hebben tussen de eigen dorpel en het voetpad/fietspad.

Idem combinatie punt 4, 5, 16 en 18: bezwaar tegen:

- verbreden Vierhuizenstraat naar 2 rijstroken wegens aanzuigeffect van verkeer,

Idem punt 5 en 18: Behoud smal voetpad aan één straatkant met behoud van de versmalling en eventueel combinatie met eenrichtingsverkeer.

Replik:

Zie bovenvernoemde repliek onder punten 4, 17, 23, 5, 16 en 18.

Bezwaar 12:

Idem alle bezwaren idem punt 11 tot en met 28 - identiek schrijven als van bezwaarindiener nr 2.

Bezwaar 13:

35. De eerste voorlopige beraadslaging van het dossier door de gemeenteraad werd uitgevoerd zonder naleving van alle voorafgaande voorwaarden. De rondzendbrief van de provincie Vlaams Brabant bepaalt dat - alvorens de aanvraag voor te leggen aan de gemeenteraad - de gemeente het dossier nakijkt en onder meer de volgende actie uitvoert "de gemeente vraagt een schriftelijk akkoord aan alle eigenaars van de getroffen percelen van het te wijzigen tracé en de aangelanden van het gewenste tracé". De gemeente heeft nagelaten ons voorafgaand aan de eerste beraadslaging van de gemeenteraad d.d. 29/06/2015 een schriftelijk akkoord te vragen voor de wijziging, zoals normaal toch voorzien is in de procedure van een buurtweg.

Men stelt bezwaar tegen het feit dat de gemeente enkel een vraag tot gratis grondafstand heeft gedaan zonder enige motivering en zonder dat een nieuwe rooilijn definitief werd goedgekeurd. Er werd ons geen expliciet schriftelijk akkoord/standpunt gevraagd voor de verbreding. De legende was niet opgenomen in het vooropgesteld plan en er was geen verwijzing naar een dossier bij de gemeente.

Men stelt ook bezwaar tegen het feit dat de informatie die de gemeente verspreidt misleidend is, ook t.a.v. haar eigen gemeenteraadsleden. Op een publieke informatievergadering voor de gemeenteraadsleden d.d. 24/06/2015 hebben wij de schepen van openbare werken horen zeggen dat 'de (verbredings)werken in het smalle gedeelte van de Vierhuizenstraat niet zullen worden uitgevoerd omwille van teveel bezwaren van de betrokken bewoners. Desalniettemin wordt op de gemeenteraad van 29/06 een nieuw rooilijnplan voor de buurtwegen 6 en 9 goedgekeurd (inclusief het smalle gedeelte van de Vierhuizenstraat') voor de wijziging en nieuwe rooilijn van buurtweg 6 en 9.

Replik:

Het eerste onderdeel van het bezwaar heeft betrekking op de voorlopige vaststelling van het rooilijnplan en de voorlopige beraadslaging omtrent de wijziging van de buurtwegen.

Deze aspecten werden als onderdeel van de zaak van de wegen door de provinciale overheid behandeld. Verwezen wordt hiervoor dan ook naar het besluit van de deputatie van 10 december 2015 en de behandeling van de bezwaren aldaar.

Bij ministerieel besluit van 21 april 2016 en ministerieel besluit van 17 augustus 2016 werden de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 december 2015 met betrekking tot de gedeeltelijke verbreding van de buurtwegen nrs 6 en 9 in de gemeente Kortenberg verworpen.

Wat de gratis grondafstand betreft kan het volgende worden gesteld.

Aan de eigenaars van de betrokken percelen waarvan grondafstand noodzakelijk was, werd gevraagd om gratis grondafstand te doen om onteigeningen wegens openbaar nut te vermijden. Noch de nutsmaatschappijen, noch het gemeentebestuur mogen op privéterrein werken (zoals aanleggen van voetpaden, het aanleggen van nutsvoorzieningen) uitvoeren. Daarom is de grondafstand noodzakelijk.

Ook het derde onderdeel van het bezwaar heeft betrekking op informatieverbreiding met betrekking tot het rooilijnplan. Verwezen wordt hiervoor naar de beslissing van de deputatie van 10 december 2015 en de behandeling van de bezwaren aldaar. Bij ministerieel besluit van 21 april 2016 en ministerieel besluit van 17 augustus 2016 werden de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 december 2015

met betrekking tot de gedeeltelijke verbreding van de buurtwegen nrs 6 en 9 in de gemeente Kortenberg verworpen.

36. Een openbaar onderzoek organiseren in het midden van de zomervakantie getuigt van democratisch deficit. De eerste voorlopige beraadslaging door de gemeenteraad (d.d. 29/06/2015) is met opzet zodanig ingepland dat het openbaar onderzoek in het midden van de zomervakantie wordt gehouden. Dit is een echt democratisch deficit, zeker omdat bewoners van de Vogelenzangstraat en Vierhuizenstraat de gemeente er hebben op moeten wijzen dat zij de wettelijke procedure met betrekking tot de rooilijn en wijziging van de buurtweg niet hebben gevolgd (e-mail dd 14/06/2015). Bovendien heeft de Kortenbergse schepen van ruimtelijke ordening op de gemeenteraad van 1 juni 2015 toegegeven dat de gemeente hoopte dat een nieuw rooilijnplan kon vermeden worden door het bekomen van gratis grondafstand.

Replik:

Het openbaar onderzoek is correct uitgevoerd conform de vigerende wetgeving.

Bovendien heeft het bezwaar betrekking op de procedure met betrekking tot het rooilijnplan en wijziging van de buurtwegen. Hiervoor wordt verwezen naar de beslissing van de deputatie van 10 december 2015 en de behandeling van de bezwaren aldaar.

Bij ministerieel besluit van 21 april 2016 en ministerieel besluit van 17 augustus 2016 werden de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 december 2015 met betrekking tot de gedeeltelijke verbreding van de buurtwegen nrs 6 en 9 in de gemeente Kortenberg verworpen.

Wat de gratis grondafstand betreft kan het volgende worden gesteld: Aan de eigenaars van de betrokken percelen waarvan grondafstand noodzakelijk was, werd gevraagd om gratis grondafstand te doen om onteigeningen wegens openbaar nut te vermijden.

37. Het openbaar onderzoek met betrekking tot de rooilijn en de wijziging van de buurtweg is gekoppeld aan het openbaar onderzoek van de stedenbouwkundige vergunning, aangevraagd door Aquafin. In het aangetekend schrijven dat wij van de gemeente ontvingen wordt het openbaar onderzoek van de stedenbouwkundige aanvraag door Aquafin gekoppeld aan het openbaar onderzoek van de wijziging (en rooilijn) van buurtwegen 6 en 9.

Wij dienen bezwaar in tegen het feit dat beide openbare onderzoeken worden gecombineerd en dat in de aangetekende briefwisseling niet expliciet gezegd wordt dat er twee afzonderlijke bezwaarschriften ingediend moeten worden door de betrokken burgers. Er is ook geen afzonderlijk dossiernummer toegekend aan het openbaar onderzoek van de wijziging van de buurtwegen 6 en 9 en het rooilijnplan. Door deze onduidelijkheid zullen sommige burgers slechts één bezwaarschrift indienen in de veronderstelling dat het geldig zal zijn voor beide onderzoeken. Er ontstaat daardoor de mogelijkheid tot willekeur aangezien er dan beslist zal moeten worden op welk onderzoek het bezwaar van toepassing is. Misschien wordt daarom het bezwaar wel ongeldig verklaard voor beide openbare onderzoeken. Dit is een onaanvaardbare situatie.

Replik:

Het openbaar onderzoek is correct uitgevoerd conform de vigerende wetgeving.

Voor kritieken op de procedure met betrekking tot de rooilijnen en wijziging van de buurtwegen wordt verwezen naar de beslissing van de deputatie van 10 december 2015 en de behandeling van de bezwaren aldaar.

Bij ministerieel besluit van 21 april 2016 en ministerieel besluit van 17 augustus 2016 werden de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-

Brabant van 10 december 2015 met betrekking tot de gedeeltelijke verbreding van de buurtwegen nrs. 6 en 9 in de gemeente Kortenberg verworpen.

38. De bestaande rooilijn van buurtwegen 6 en 9 werd nooit goedgekeurd en opgenomen in een koninklijk besluit of een ministerieel besluit of in een goedgekeurd BPA. Dat wil zeggen dat er nooit een goedgekeurd koninklijk besluit of ministerieel besluit werd gepubliceerd m.b.t. de bestaande rooilijn. Er is ook geen goedgekeurd BPA beschikbaar dat de huidige rooilijn van de buurtwegen 6 en 9 officieel vastlegt. Derhalve heeft de huidige rooilijn van buurtwegen 6 en 9 geen officieel karakter. De aanvraag van de gemeente voor de wijziging en het nieuwe rooilijnplan beschrijft dus een wijziging t.a.v. een niet officieel rooiplan. Ons bezwaar is dan ook dat het voorliggende dossier van tracéwijziging voor buurtwegen 6 en 9 en het daaraan gekoppelde toekomstig onteigeningsplan zich niet kan baseren op een bestaand rooilijnplan.

Replik:

Het bezwaar heeft betrekking op de rooilijn en wijziging van de buurtwegen. Dit aspect van de zaak van de wegen werd - gezien de strikte bevoegdheidsverdeling aangaande buurtwegen - door de provinciale overheid behandeld.

Verwezen dient hiervoor dan ook naar de beslissing van de deputatie van 10 december 2015.

Bij ministerieel besluit van 21 april 2016 en ministerieel besluit van 17 augustus 2016 werden de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 december 2015 met betrekking tot de gedeeltelijke verbreding van de buurtwegen nrs. 6 en 9 in de gemeente Kortenberg verworpen.

39. De plannen zijn onduidelijk. De plannen horend bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning zijn erg onduidelijk omdat de bestaande en de nieuwe rooilijn niet erg duidelijk zijn aangegeven, en omdat het aantal maatvoeringen eerder beperkt is. Er zijn geen plannen die de bestaande toestand weergeven, waardoor het ook niet evident is de op handen zijnde wijzigingen in te schatten.

Replik:

De plannen zijn getekend op schaal. De bestaande toestand is niet apart toegevoegd, maar kan afgelezen worden via het kadasterplan, ontwerpplan en wegenisplan.

De aanvraag is op 26/05/2015 ontvankelijk en volledig bevonden op basis van artikel 4.7.26, §3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening.

40. De motivatie voor de wijziging van buurtweg 6 (Vierhuizenstraat) en 9 (Vogelenzangstraat) ontbreekt. Het dossier dat ter inzage ligt op de gemeente tijdens het openbaar onderzoek bevat geen motivering. Nochtans schrijft de provincie Vlaams Brabant het volgende voor in haar "Rondzendbrief provincie Vlaams-Brabant over buurt- en voetwegen en rooilijnplannen in het kader van de nieuwe Codes Ruimtelijke Ordening, 23 oktober 2014. De aanvrager vermeldt. de functie of het nut (algemeen belang), de nadelen en voordelen voor de gebruiker, de alternatieven op terrein die onderzocht werden.

Replik:

Het bezwaar heeft betrekking op de rooilijn en wijziging van de buurtwegen Dit aspect van de zaak van de wegen werd - gezien de strikte bevoegdheidsverdeling aangaande buurtwegen - door de provinciale overheid behandeld.

Verwezen dient hiervoor dan ook naar de beslissing van de deputatie van 10 december 2015.

Bij ministerieel besluit van 21 april 2016 en ministerieel besluit van 17 augustus 2016 werden de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 december 2015 met betrekking tot de gedeeltelijke verbreding van de buurtwegen nrs 6 en 9 in de gemeente Kortenberg verworpen.

41. Ontbreken van mobiliteitsstudie m.b.t. de verbreding van buurtweg 9 (Vierhuizenstraat). Er is op dit ogenblik door het gemeentebestuur in geen enkele studie aangetoond waarom een verbreding (=verdubbeling) van de Vierhuizenstraat noodzakelijk is en wat daarvan de effecten zullen zijn. Alternatieven zijn er evenmin en werden zeker nooit voorgelegd aan de bewoners die geïmpacteerd zijn door dit rooilijnplan. M.b.t. de mobiliteit in dit gedeelte van de straat is het gemeentebestuur misleidend wanneer het de MOBER studie van 2004 gebruikt om ondermeer aan te tonen dat de oplossing van éénrichtingsstraat in het smalle gedeelte van de Vierhuizenstraat niet weerhouden kan worden. De MOBER studie 2014 werd uitgevoerd in het kader van het RUP Vierhuizen, waarbij eveneens een knip in de Hoogveldstraat werd voorzien. Bovendien is ook de GECORO niet overtuigd van de mobiliteitsstudie van het RUP. Door te verwijzen naar MOBER studie van 2014 legt het gemeentebestuur dus het advies van de GECORO naast zich neer zonder enige motivatie.

Om de verbreding van het Vierhuizenstraat tussen de nummer 28-40 te verantwoorden heeft de gemeente soms naar de studie van Grontmij, 2012 "Verbreden en verdiepen Mobiliteitsplan Kortenberg" verwezen, maar in dit rapport staat nergens enige directe of indirecte verwijzing naar een mobiliteitsprobleem in de Vierhuizenstraat, laat staan de oplossing ervoor.

De verbreding staat evenmin opgenomen in het mobiliteitsplan van de gemeente en kan men ook niet terugvinden in de verslagen van de GAMV.

Ook in het GRS Kortenberg staat geen verbreding van de Vierhuizenstraat opgenomen.

Replik:

In het mobiliteitsplan werd melding gemaakt van het RUP 'Vierhuizen' en de mogelijkheid dit gebied te ontsluiten via de Sterrebeeksesteenweg. Een oplijsting van alle straten en de ingrepen die er nodig kunnen zijn behoort niet in een mobiliteitsplan. Wat wel deel uitmaakte van het mobiliteitsplan, was het toekennen van een wegcategorisering aan iedere straat. De Vierhuizenstraat, en ook alle omliggende straten tussen Achterenbergstraat, Sterrebeeksesteenweg en Leuvensesteenweg hebben categorie Lokale III. Dit wil zeggen dat doorgaand verkeer hier zeker ongewenst is.

Het advies van de Gecoro luidde:

'Een vlotte mobiliteit en circulatie verzekeren'

De Gecoro deelt de bezorgdheid van vele bezwaren rond de mobiliteit in en rond dit projectgebied. De Gecoro stelt voor om een proefopstelling te maken met de dynamische knip en het knippen van de Hoogveldstraat. Men houdt dan het best rekening met verschillende scenario's zoals regenweer, een vuilniswagen of verhuiswagen die de doorgang vermindert, hulpdiensten die ter plaatse moeten geraken, ...'

Dit advies is opgenomen in de beoordeling, getuige daarvan het feit dat er weldra een kleinschaliger project met een dynamische knip zal worden opgestart om er de voor- en nadelen van in kaart te kunnen brengen.

42. De verbreding zal de leefbaarheid in Vierhuizenstraat onmogelijk maken. Wij tekenen bezwaar aan tegen het voorgestelde rooilijnplan omdat verbreding van de Vierhuizenstraat voor de getroffen bewoners een onleefbare situatie zal creëren en een ernstige waardevermindering van hun eigendom zal betekenen. In de aanpalende straten is er geen plaats om wagens te parkeren en bovendien plant de gemeente ook deze aanpalende straten te versmallen. De enkele parkeerplaatsen die de gemeente wil schilderen op de openbare weg, kunnen nooit een vervanging zijn van onze bestaande gegarandeerde

parkeerplaats op privéterrein. Sommige bewoners hebben een stuk van hun volwaardig stuk bouwgrond in de smalle Vierhuizenstraat omgevormd tot bijkomende parkeerplaats. De nieuwe situatie zal ook onleefbaar zijn omdat een verdubbeling van de straat zal leiden tot een aanzuigeffect van het verkeer. Hoe valt dit te rijmen met de politiek die het gemeentebestuur sinds jaren voert, namelijk dat deze gemeente het sluipverkeer wil aanpakken'?

Repliek:

Wat het rooilijnplan betreft wordt verwezen naar de beslissing van de deputatie van 10 december 2015. Bij ministerieel besluit van 21 april 2016 en ministerieel besluit van 17 augustus 2016 werden de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 december 2015 met betrekking tot de gedeeltelijke verbreding van de buurtwegen nrs. 6 en 9 in de gemeente Kortenberg verworpen.

Wat de verkeersveiligheid, parkeerplaatsen en inrichting van de wegenis betreft kan het volgende worden gesteld.

De smalle Vierhuizenstraat is gevaarlijk voor:

- de zwakke weggebruiker, aangezien de huidige versmalling te langgerekt is om veilig te kunnen zijn. Er wordt namelijk geen rekening gehouden met de voorrangsregels voor de fietsers. Bovendien is er slechts aan één zijde een smal voetpad aanwezig. De bescherming van de voetganger door middel van één voetpad aan één kant van de straat is onvoldoende.

- Automobilisten omdat, mede door de kop-aan-kop geparkeerde wagens, er een beperkte toegankelijkheid en visibiliteit is voor het voertuig dat toegang moet verlenen op het voorrang hebbende voertuig.

De verbreding van dit weggedeelte is dus zeker wenselijk om de veiligheid van de voetgangers en automobilisten beter te garanderen.

De Vierhuizenstraat kan een belangrijke rol spelen in het voetgangersnetwerk: enkel officiële trage wegen enten op deze straat of in de onmiddellijke omgeving. Voor de Vierhuizenstraat zelf is er geen alternatief langs een trage weg. Verder moet er rekening worden gehouden met de bouwverordening: als er een stoep wordt aangelegd, moet deze beantwoorden aan bepaalde afmetingen.

In de Vogelenzangstraat is het voorzien van de wegversmalling een noodzakelijk gevolg van de aanwezigheid van de bebouwing die zo ver inspringt in de wegenis. Het enige, veilige alternatief in de Vogelenzangstraat op die plaats is de rooilijn doortrekken in lijn met de andere bebouwing, waardoor een deel van de bebouwing zou moeten worden afgebroken.

Aan de omwonenden wordt niet 'zomaar' gevraagd om gratis de grond af te staan die noodzakelijk is om voetpaden te kunnen aanleggen. De gemeente heeft ervoor gekozen degelijke voetpaden aan te leggen met het oog op de verkeersveiligheid. In de smalle Vierhuizenstraat kan nu niet geparkeerd worden. Door de verbreding van de straat zal het wettelijk toegelaten zijn een voertuig met een maximale breedte van 1,90m te parkeren op de rijbaan. Het parkeren van wagens zorgt voor een snelheidsremmend effect. Een stoep verhindert de toegang naar de eigendommen niet. Door de aanwezigheid van een stoep kunnen zowel de bewoners als hun bezoekers zich na het parkeren veilig begeven naar de woning. De bewoners verliezen niet volledig hun voortuinen en parkeerplaatsen. De wagens kunnen zodanig geparkeerd worden dat parkeren nog steeds mogelijk blijft.

De leefbaarheid van de omgeving komt om redenen vernoemd in o.a. de repliek van punten 4, 5, 6, 16, 18, 23, 24, 27, 42 niet in het gedrang.

43. Minder veiligheid, nadelen voor ons en waardevermindering van ons eigendom, vermindering van de leefbaarheid in de Vierhuizenstraat (buurtweg 9). Daarom tekenen wij bezwaar aan tegen elk plan dat een verbreding van de Vierhuizenstraat tussen de

huisnummers 28 tot 67 voorziet en geven de voorkeur aan de huidige situatie niet te veranderen of om het omvormen van de Vierhuizenstraat tot een éénrichtingsstraat waardoor de voorziene verdubbeling van de weg niet noodzakelijk is.

Repliek:

De leefbaarheid van de omgeving komt om redenen vernoemd in o.a. de repliek van punten 4, 5, 6, 16, 18, 23, 24, 27, 42 niet in het gedrang.

De huidige breedte in het smalle gedeelte van de Vierhuizenstraat is ongeveer 3 meter. Er wordt een rijbaan gecreëerd van 4,90m. De verbreding van de baan heeft als doel de veiligheid te verhogen voor de zwakke weggebruikers en past dus perfect in het 'STOP-principe'. Het aanzuigen van meer verkeer met het wegprofiel dat in de ontwerpplannen wordt vooropgesteld, is een veronderstelling die wordt tegengesproken door wetenschappelijk onderzoek.

Bij het ontwerp van het dwarsprofiel moet immers worden uitgegaan van het gewenste maatgevend gebruik. Onder maatgevend gebruik wordt begrepen de gelijktijdige ontmoeting of kruising van verschillende voertuigen in het dwarsprofiel. De breedte van de rijloper bij tweerichtingsverkeer wordt liefst beperkt in functie van het gewenste maatgevend gebruik en de gewenste ontwerpsnelheid. Gaat men ervan uit dat twee auto's elkaar aan een lage snelheid moeten kunnen kruisen zonder fietsers te hinderen, dan is een centrale rijloper nodig van ca 4,50m (plan= 4,90m); aanzuigefect is er pas vanaf breedte van ca 6,00m. Het is op dit soort van wegprofiel de bedoeling dat fietsers niet voorbijgestoken kunnen worden als er een tegenligger aankomt, en dat bij afwezigheid van een tegenligger wel kan voorbijgestoken worden met voldoende afstand tegenover de fietser.

Een enquête uit 2004 toont aan dat er bij de bewoners van de Vierhuizenstraat en omgeving onvoldoende draagvlak was voor eenrichtingsverkeer. Tijdens de werken in de Achterenbergstraat in 2006 werd er in de Vierhuizenstraat tijdelijk eenrichtingsverkeer ingevoerd omwille van de nood aan circulatiemaatregelen. Opnieuw kwamen hier negatieve reacties over het instellen van eenrichtings-verkeer. Bovendien creëert eenrichtingsverkeer nu net hogere snelheden.

Sinds 2004 bestaan er plannen om de Vierhuizenstraat aan te passen aan het profiel van een tweerichtingsstraat, maar deze werden nooit geconcretiseerd. Het huidige gemeentebestuur wil hier nu graag werk van maken.

De realisatie van een volwaardig voetpad aan beide kanten van de straat verhoogt de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruiker. Bovendien is het een beleidskeuze om een uniform straatbeeld in de straat te creëren.

In het MOBER in het kader van het RUP 'Vierhuizen' werd een scenario uitgewerkt waarbij de Vierhuizenstraat als enkelrichtingsstraat werd ingericht. Het instellen van een enkelrichtingsregime in de Vierhuizenstraat zou grote impact hebben op de Sterrebeeksesteenweg en de Achterenbergstraat. In principe zijn dat de wegen die te verkiezen zijn om de grotere verkeersstroom op te vangen, maar bij een te grote verzadiging zal het verkeer toch weer zijn weg zoeken langs de kleinere wegen. Sluipverkeer is ook doorgaans het verkeer dat zich minder houdt aan de snelheidslimiet. In enkelrichtingsstraten stijgt doorgaans de snelheid. Bijkomende maatregelen als snelheidsbeperkende infrastructuur, verkeerswerende infrastructuur, flitscontroles, ... zouden zich kunnen opdringen. Bij een enkelrichtingsverkeer moeten alle bewoners omrijden.

Ook het scenario van een dynamische knip werd onderzocht. Hierbij kunnen de geselecteerde vergunningshouders door een bepaald gebied rijden. In dit scenario kan men soepel omgaan met de toegangsregeling tot het gebied en is handhaving sluitend. Er is weinig hinder voor inwoners. In het MOBER wordt geadviseerd om een keuze te maken tussen een enkelrichtingsstraat of een dynamische knip. Het gemeentebestuur geeft de

voorkeur aan de dynamische knip. Aangezien de Vierhuizenstraat echter wel het profiel heeft van enkelrichtingsstraat, moet hier een aanpassing gebeuren.

Idem aan punt 9: gratis grondafstand en verhaalbelasting.

Idem punt 8 en 32: Link tussen de werken in de Vogelenzangstraat, Eekhoornstaat en Populierenlaan met de verbreding van de Vierhuizenstraat en vernieuwing van de riolering in de Vogelenzangstraat (en de verbreding van de Vierhuizenstraat).

Idem punten 20 en 21: Waterproblematiek met stroomopwaartse oplossing van project 'Sterrenbeeksesteenweg'.

Replik:

Zie bovenvernoemde repliek onder punten 9, 8, 32, 20 en 21.

Bezwaar 14:

44. Schending van artikel 9 van het decreet van 8 mei 2009 houdende vaststelling en realisatie van de rooilijnen Er wordt vastgesteld dat de aangetekende brief van 13 juli 2015 de gevolgen van het rooilijnplan niet vermeldt zodat artikel 9, para 2, 4°, van het decreet van 8 mei 2009 niet werd gerespecteerd (...)

Replik:

Het bezwaar heeft betrekking op de procedure aangaande de rooilijnen van de buurtwegen. Dit aspect van de zaak van de wegen werd —gezien de strikte bevoegdheidsverdeling aangaand.

Verwezen dient hiervoor dan ook naar de beslissing van de deputatie van 10 december 2015.

Bij ministerieel besluit van 21 april 2016 en ministerieel besluit van 17 augustus 2016 werden de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 december 2015 met betrekking tot de gedeeltelijke verbreding van de buurtwegen nrs 6 en 9 in de gemeente Kortenberg verworpen.

45. NV Aquafin in niet gemachtigd om de verbreding van de weg tussen de Maaistraat en de T-kruising Vierhuizenstraat te verwezenlijken.

In de statuten van de vennootschap dient het maatschappelijk doel vermeld te worden. Dit is de activiteit of de bedrijvigheid die de vennootschap zich voorneemt uit te oefenen.

Volgens het statuut NV Aquafin heeft de vennootschap "alle commerciële, industriële, financiële, roerende en/of onroerende verrichtingen of taken tot doel die rechtstreeks of onrechtstreeks in verband staan met waterzuivering of -voorziening. Dat betekent dat NV Aquafin dan ook wegenwerken kan verwezenlijken wanneer rioleringswerken zijn voorzien zoals in de Vogelenzangstraat.

In het gedeelte tussen Maaistraat en de T-kruising Vierhuizenstraat wordt er echter vastgesteld dat de riolering niet vervangen zal worden zodat NV Aquafin niet gemachtigd is om de verbreding van de weg tussen de Maaistraat en de T-kruising Vierhuizenstraat te verwezenlijken.

Replik:

Er is een samenwerkingsovereenkomst met de gemeente om de riolerings- en wegeniswerken gezamenlijk uit te voeren.

46. Het nut van de verbreding van de weg tussen de Maaistraat en de T-kruising Vierhuizenstraat - veiligheidsproblemen.

De verbreding van de weg om verkeer in de twee richtingen toe te laten, gaat zeker in tegen een betere veiligheid van de weg. Met de realisatie van het project zal de Vierhuizenstraat

een sluipteg worden en de auto's zullen sneller rijden, wat gevaarlijk zal zijn voor onze spelende kinderen.

Het verkeer in de twee richtingen zal ook tot gevolg hebben dat de voetpaden zeer smal zullen zijn, wat eveneens de verkeersveiligheid vermindert.

Als de bedoeling van het project is om een veiliger verkeerssituatie te creëren, zou eenrichtingsverkeer met eventueel bredere voetpaden beter zijn.

Het laatste onderzoek over het verkeer in de Vierhuizenstraat dateert al van meer dan 10 jaar geleden en de betreffende conclusies zijn bijgevolg verstreken. Het beginsel van zorgvuldigheid dwingt de overheid echter om een huidig advies te volgen. We kunnen dan ook geen rekening meer houden met het resultaat van het oude onderzoek.

Replik:

De huidige breedte in het smalle gedeelte van de Vierhuizenstraat is ongeveer 3 meter. Er wordt een rijbaan gecreëerd van 4,90m. De verbreding van de baan heeft als doel de veiligheid te verhogen voor de zwakke weggebruikers en past dus perfect in het 'STOP-principe'. Het aanzuigen van meer verkeer met het wegprofiel dat in de ontwerpplannen wordt vooropgesteld, is een veronderstelling die wordt tegengesproken door wetenschappelijk onderzoek.

Bij het ontwerp van het dwarsprofiel moet immers worden uitgegaan van het gewenste maatgevend gebruik. Onder maatgevend gebruik wordt begrepen de gelijktijdige ontmoeting of kruising van verschillende voertuigen in het dwarsprofiel. De breedte van de rijloper bij tweerichtingsverkeer wordt liefst beperkt in functie van het gewenste maatgevend gebruik en de gewenste ontwerpsnelheid. Gaat men ervan uit dat twee auto's elkaar aan een lage snelheid moeten kunnen kruisen zonder fietsers te hinderen, dan is een centrale rijloper nodig van ca 4,50m (plan= 4,90m), aanzuigefect is er pas vanaf breedte van ca 6,00m. Het is op dit soort van wegprofiel de bedoeling dat fietsers niet voorbijgestoken kunnen worden als er een tegenligger aankomt, en dat bij afwezigheid van een tegenligger wel kan voorbijgestoken worden met voldoende afstand tegenover de fietser.

Een enquête uit 2004 toont aan dat er bij de bewoners van de Vierhuizenstraat en omgeving onvoldoende draagvlak was voor eenrichtingsverkeer. Tijdens de werken in de Achterenbergstraat in 2006 werd er in de Vierhuizenstraat tijdelijk eenrichtingsverkeer ingevoerd omwille van de nood aan circulatiemaatregelen. Opnieuw kwamen hier negatieve reacties over het instellen van eenrichtingsverkeer. Bovendien creëert eenrichtingsverkeer nu net hogere snelheden.

Sinds 2004 bestaan er plannen om de Vierhuizenstraat aan te passen aan het profiel van een tweerichtingsstraat, maar deze werden nooit geconcretiseerd. Het huidige gemeentebestuur wil hier nu graag werk van maken.

47. Het nut van de verbreding van de weg tussen de Maaistraat en de T-kruising Vierhuizenstraat - parkeerprobleem.

Het voorziene project geeft ook aanleiding tot parkeerproblemen. Elk gezin beschikt over één tot twee wagens. Met de verbreding van de weg, is er geen plaats meer voor het parkeren van de auto's.

Ook hier zou het instellen van eenrichtingsverkeer niet zinloos zijn aangezien er zo plaats genoeg voorzien kan worden voor het parkeren van de auto's.

Replik:

Zie bovenvernoemde repliek van punt 46.

Bezwaar 15:

Idem alle bezwaren idem punt 11 tot en met 28 —
identiek schrijven als van bezwaanndiener nr. 2

Bezwaar 16:

*Idem alle bezwaren idem punt 11 tot en met 28 —
identiek schrijven als van bezwaanndiener nr. 2*

Bezwaar 17:

*Idem alle bezwaren idem punt 11 tot en met 28 —
identiek schrijven als van bezwaanndiener nr. 2*

Bezwaar 18:

Idem punt 7: te hoge kost van 2.500 € voor gescheiden rioleringsstelsel

Replik:

Zie hogergenoemde repliek op punt 7

48. Tevens werd mij persoonlijk gezegd dat er (in mijn geval) men de afvoerbuizen van zowel de linkerkant als de rechterkant eerst aan elkaar zou koppelen (met een T-stuk) en deze zo aan de riolering zou aansluiten zodat er maar een aansluitingskost zou moeten worden betaald. Dit werd herhaald toen men ter plaatste de situatie kwam opnemen. Toen ik nadien mijn dossiertje thuis bezorgd kreeg was hier ineens geen sprake meer van. Bij verdere navraag blijkt het niet meer mogelijk te zijn (plaatsgebrek 97). De totale kost zou dus rond de 4000€ liggen. U zal begrijpen dat dit wel heel veel geld is, zeker voor een alleenstaande met een studerende dochter. Dit bedrag zou toegevoegd worden bij een factuurtje ... van een afbetalingsplan is er ook geen sprake meer. Zijn er nog zo zaken die rooskleuriger werden voorgesteld?

Replik:

In de uitvoering van de werken zal gezocht worden naar een geschikte oplossing voor iedere partij. De regelgeving betreffende de afkoppeling legt echter eisen op naar optimale scheiding van regen en afvalwater op.

In de uitvoering werd reeds zoveel mogelijk rekening gehouden met bewoners teneinde de kosten binnen de perken te houden.

Idem punt 20: waterprobleem - oplossing stroomopwaarts - Sterrenbeeksesteenweg en Armendaal

Idem combinatie punt 16 en 18 bezwaar tegen

- verbreden Vierhuizenstraat naar 2 rijstroken wegens aanzuigeffect van verkeer,
- verborgen agenda RUP 'Vierhuizen'

Replik:

Zie bovenvernoemde repliek inzake punten 16, 18 en 20.

Bezwaar 19:

Idem combinatie punt 37 en 38: Het ontbreken van een bestaand en goedgekeurd rooilijnplan.

Idem punt 9 en 10: gratis grondafstand en verhaalsbelasting.

Idem punt 3 en 19: waterproblematiek en beperkte dimensionering van RWA en DWA – ontwerpfout.

Replik

Zie bovenvernoemde repliek inzake punten 3, 9, 10, 19, 37 en 38.

49. De invloed van het parkeerverbod in de Vogelenzangstraat is onderschat.

Gebaseerd op de plannen van de wegenwerken wordt er een parkeerverbod opgelegd op 20% van de totale lengte van de Vogelenzangstraat (ongeveer 400 m tussen kruispunt van de Achterenbergstraat en de voetweg). Momenteel staan er 's avonds en tijdens het weekeinde regelmatig 25 tot 30 wagens op de volledige lengte van de straat geparkeerd. Vermits er nog verscheidene percelen onbebouwd zijn, gaat dit parkeerverbod in de nabije toekomst tot een grote concentratie van geparkeerde wagens leiden in het beperkte deel van de straat waar geen parkeerverbod geldt. Alternatieve parkeermogelijkheden in de aanpalende straten zijn ook zeer beperkt of onbestaand.

Replik:

Straatparkeren blijft mogelijk, behalve:

- ter hoogte van de verbinding met de Achterenbergstraat en,
- ter hoogte van de versmalling in de Vogelenzangstraat.

Dit parkeerverbod zorgt voor een betere zichtbaarheid op het aanwezige verkeer met het oog op het vermijden van incidenten voor zowel de zwakke weggebruiker als het gemotoriseerd verkeer.

Idem combinatie punt 4, 5, 16, 18 en 23 bezwaar tegen verbreden Vierhuizenstraat naar 2 rijstroken wegens aanzuigeffect van verkeer en sluipverkeer.

Replik:

Zie bovengenoemde repliek inzake punten 4, 5, 16, 18 en 23

Bezwaar 20:

Idem punt 1 en 3: gebrek aan transparantie en correcte informatie en onduidelijk voorwerp van onderzoek.

Idem punt 9 en 10: gratis grondafstand en verhaalsbelasting

Idem punt 8 en 32: link tussen de beide projecten en verborgen agenda in het kader van 'RUP' Vierhuizen'

Idem punt 49: parkeerverbod Vogelenzangstraat.

Idem combinatie punt 4, 5, 16, 18 en 23: bezwaar tegen verbreden Vierhuizenstraat naar 2 rijstroken wegens aanzuigeffect van verkeer en sluipverkeer.

Idem punt 41: Ontbreken van mobiliteitsplan

Idem punt 3 en 19: waterproblematiek en beperkte dimensionering van RWA en DWA — ontwerpfout.

Replik:

Zie bovengenoemde repliek inzake punten 1, 3, 9, 10, 8, 32, 49, 4, 5, 16, 18, 23, 41 en 19

Bezwaar 21:

50. In de voorgelegde plannen van het project KTB013/dossiernummer B.KO/2015/076 wordt een parkeerverbod voorzien tussen de huisnummers 102 en 122 en tussen de nummers 142 en 148.

Gezien het groot aantal wagens dat zich dagelijks in deze toekomstige verbodszone nu reeds parkeert (tot 14 wagens) en gezien het gebrek aan enig alternatief verderop in de straat voor dit groot aantal wagens (zie ook het verbod tussen de huisnummers 142 en 148), tekenen wij bezwaar aan tegen dit parkeerverbod in de voorgestelde plannen.

Het is ook onbegrijpelijk dat dit niet vooraf met de bewoners werd besproken. Deze houding staat haaks op het 'beleidsprogramma Kortenberg 2013-2018'. Op bladzijde 21 van dit programma staat immers 'Bij dorpskernvernieuwingen zal het parkeerbeleid essentieel uitmaken van de plannen ". Daarom teken wij bezwaar aan tegen de voorgestelde

parkeerverbodszones in de Vogelenzangstraat. Het enige haalbare alternatief voor ons is de Vogelzangstraat een eenrichtingstraat te maken in de richting van Achterenbergstraat/Nierhuizenstraat. Hierdoor kunnen de betrokken bewoners blijven gebruik maken van de huidige parkeermogelijkheden in de Vogelenzangstraat.

Repliek:

Een parkeerverbod tussen de huisnummers 98 en 118 en 142 en 148 dringt zich omdat de afstand tussen de bebouwing en de rijbaan het kleinst is met een onvoldoende breed voetpad als gevolg.

Bij de verbreding van het voetpad zal een gedeelte van de rijbaan worden ingenomen. Een parkeerverbod dringt zich nu net op zodat de rijbaan vrij blijft voor zowel fietsers en het gemotoriseerd autoverkeer dat gebruik maakt van de rijbaan. Het nog toelaten van parkeren op dit stuk van de rijbaan heeft een zeer gevaarlijke verkeerssituatie tot gevolg 1) Fietsers moeten uitwijken voor de geparkeerde wagens met een mogelijk incident met de vóór- en achterliggende bewegende voertuigen tot gevolg, de geparkeerde wagens belemmeren het zicht op het aanwezige verkeer in de straat, en 3) wagens rijden kop aan kop wat mogelijks verkeersagressie en incidenten met zich meebrengt. Elders in de straat wordt er geen parkeerverbod opgelegd zodat de mogelijkheid van straatparkeren behouden blijft.

Het Stop-principe wordt — zoals gangbaar is in heel Vlaanderen gehanteerd. STOP eerst Stappers, dan Trappers, dan Openbaar vervoer en dan Personenvervoer. Dat betekent uiteraard niet dat het autoverkeer verwaarloosd wordt, maar wel dat er bij de verkeersorganisatie voorrang gegeven wordt aan de zwakke, kwetsbare weggebruikers. Dit is te verantwoorden.

Bovendien creëert eenrichtingsverkeer nu net hogere snelheden.

Idem punt 4, 5, 16 en 18: verbreding van de Vierhuizenstraat tussen nummers 28-40 en aanzuigeffect wagens.

Idem punt 4, 5, 16, 18 en 41: verbredingswerken Vierhuizenstraat en advies GECORO

Idem punt 3 en 19: functie overstort en dimensionering overstort

Repliek:

Zie bovenvernoemde repliek onder punten 4, 5, 16, 18, 41, 3, en 19.

51. Er is geen milieuvergunning of afwijking in de stedenbouwkundige aanvraag opgenomen die infiltratie van vuilwater toestaat. Het is ironisch te noemen dat dat iedere privé-afkoppeling in de Vogelenzangstraat en de Eekhoornstraat gesanctioneerd wordt door een erkende keuringsinstantie wanneer de scheiding van stelsels niet optimaal is, maar dat anderzijds Aquafin in dit voorgesteld plan wel vervuild water zou mogen infiltreren zonder daarbij het risico te nemen om gesanctioneerd te worden.

Repliek:

In het project Vogelenzangstraat is nergens voorzien dat Aquafin vuil water infiltreert in de bodem.

Met betrekking tot het bufferbekken kan het volgende worden gesteld.

Het bekken is voorzien voor de opvang van het hemelwater en niet van afvalwater, waardoor er geen infiltratie van afvalwater mogelijk is. Het bekken wordt vertraagd leeg gelaten.

Idem punt 34: rooiing van het bos

Idem punt 8: Onduidelijke plannen beperkte maatvoering, onduidelijkheid tussen bestaande en nieuwe rooilijn

Replik:

Zie hogergenoemde repliek inzake de punten 34 en 8.

Bezwaren 22, 23, 24 en 25:

Idem met bezwaarschrift nr. 21

Replik:

Zie hogervernoemde repliek op bezwaarschrift nr. 21.

Bezwaar 26:

Idem alle bezwaren/identiek schrijven bezwaarindiener nr 9

Bezwaar 27:

52. Communicatie weinig professioneel en zeer verwarrend te noemen. "In een aangetekende brief van 13 juli 2015 aan de betrokken bewoners maakt de gemeente bekend dat door haar eigen onzorgvuldigheid het eerder gepubliceerde openbaar onderzoek moet worden overgedaan. Terloops, in dezelfde omslag, maakt de gemeente melding van een bijkomend openbaar onderzoek met betrekking tot de "Rooilijn- en wijzigingsplan Vogelenzangstraat en Vierhuizenstraat. Beiden gedeeltelijk. Deze brief is zeer verwarrend daar het niet duidelijk is of het over twee gescheiden openbare onderzoeken gaat. Het bijkomende onderzoek heeft geen eigen dossier- of referentienummer gekregen.

Het is niet duidelijk, noch uit de brief noch uit het voorgelegde dossier met betrekking tot het openbaar onderzoek, waarop dit onderzoek betrekking heeft. Dit is in strijd met het zorgvuldigheidsbeginsel en eveneens in strijd met het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur.

Replik:

Het openbaar onderzoek is correct uitgevoerd conform de vigerende wetgeving.

53. Niet ondertekende documenten

Replik:

Alle te ondertekenen documenten zijn wel degelijk ondertekend

De aanvraag is op 26/05/2015 ontvankelijk en volledig bevonden op basis van artikel 4.7.26 §3 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

54. initiatief moet komen vanuit de Provincie

Replik:

Het bezwaar heeft betrekking op de wijziging van de buurtwegen. Hiervoor wordt verwezen naar de beslissing van de deputatie van 10 december 2015.

Bij ministerieel besluit van 21 april 2016 en ministerieel besluit van 17 augustus 2016 werden de beroepen tegen de beslissing van de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant van 10 december 2015 met betrekking tot de gedeeltelijke verbreding van de buurtwegen nrs 6 en 9 in de gemeente Kortenberg verworpen.

55. De verbreding van het smalle deel van de Vierhuizenstraat zal alleen de veiligheid doen afnemen en een aanzuigeffect hebben op het woon-werkverkeer. De door de omwonenden voorgestelde proef met een éénrichtingsverkeer werd door het gemeentebestuur zonder enig argument afgewezen, of het moet een achterhaalde rondvraag zijn van meer als 12

jaar geleden, welk met een miniem verschil van 1 stem zijn, van tafel werd geveegd. 12 jaar geleden kon er nog geen rekening gehouden worden met het verkeersaanbod van nu.

Repliek:

In het MOBER in het kader van het RUP 'Vierhuizen' werd een scenario uitgewerkt waarbij de Vierhuizenstraat als enkelrichtingsstraat werd ingericht. Het instellen van een enkelrichtingsregime in de Vierhuizenstraat zou grote impact hebben op de Sterrebeeksesteenweg en de Achterenbergstraat. In principe zijn dat de wegen die te verkiezen zijn om de grotere verkeersstroom op te vangen, maar bij een te grote verzadiging zal het verkeer toch weer zijn weg zoeken langs de kleinere wegen. Sluipverkeer is ook doorgaans het verkeer dat zich minder houdt aan de snelheidslimiet. In enkelrichtingsstraten stijgt doorgaans de snelheid. Bijkomende maatregelen als snelheidsbeperkende infrastructuur, verkeerswerende infrastructuur, flitscontroles,... zouden zich kunnen opdringen. Bij een enkelrichtingsverkeer moeten alle bewoners omrijden.

Ook het scenario van een dynamische knip werd onderzocht. Hierbij kunnen de geselecteerde vergunningshouders door een bepaald gebied rijden. In dit scenario kan men soepel omgaan met de toegangsregeling tot het gebied en is handhaving sluitend. Er is weinig hinder voor inwoners. In het MOBER wordt geadviseerd om een keuze te maken tussen een enkelrichtingsstraat of een dynamische knip. Het gemeentebestuur geeft de voorkeur aan de dynamische knip. Aangezien de Vierhuizenstraat echter wel het profiel heeft van enkelrichtingsstraat, moet hier een aanpassing gebeuren.

56. Het door de omwonenden aangehaalde alternatief van een voetpad aan één zijde van de straat. Bij dit alternatief zou de natuurlijk sas om de snelheid te verminderen, waarmee de veiligheid gewaarborgd wordt, kunnen blijven bestaan. Ook dit alternatief wilde het bestuur niet eens overwegen.

Repliek:

De realisatie van een volwaardig voetpad aan beide kanten van de straat verhoogt de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruiker.

Een enquête uit 2004 toont aan dat er bij de bewoners van de Vierhuizenstraat en omgeving onvoldoende draagvlak was voor eenrichtingsverkeer. Tijdens de werken in de Achterenbergstraat in 2006 werd er in de Vierhuizenstraat tijdelijk eenrichtingsverkeer ingevoerd omwille van de nood aan circulatiemaatregelen. Opnieuw kwamen hier negatieve reacties over het instellen van eenrichtingsverkeer. Bovendien creëert eenrichtingsverkeer nu net hogere snelheden.

Sinds 2004 bestaan er plannen om de Vierhuizenstraat aan te passen aan het profiel van een tweerichtingsstraat, maar deze werden nooit geconcretiseerd. Het huidige gemeentebestuur wil hier nu graag werk van maken.

De realisatie van een volwaardig voetpad aan beide kanten van de straat verhoogt de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruiker. Bovendien is het een beleidskeuze om een uniform straatbeeld in de straat te creëren.

57. Het is volkomen onlogisch het eerste deel van de Vierhuizenstraat te verbreden terwijl het deel vanaf de Maaistraat tot de Hoogveldstraat de huidige breedte behoudt. Dat deel zal ook maar aan één zijde een voetpad hebben. Dus waarom niet de hele straat één voetpad aan één zijde? Vraag is, waar dient de geplande verbreding voor.

Repliek:

Zie voornoemde repliek onder punt 56

58. Het bestuur wil deze verbreding, zogezegd, voor de veiligheid van de voetgangers. Is het GAMV om advies gevraagd over deze verbreding? In eerdere plannen was sprake van een éénrichtingsstraat. Heeft het bestuur een idee hoeveel voetgangers deze straat dagelijks gebruiken? Heeft het bestuur al eens tellingen uitgevoerd hoeveel voetgangers deze straat werkelijk gebruiken? Zijn de kosten van deze verbreding en onteigeningen in een juiste balans met de beoogde voordelen?

Repliek:

De Vierhuizenstraat kan een belangrijke rol spelen in het voetgangersnetwerk: een aantal officiële trage wegen enten op deze straat of in de onmiddellijke omgeving. Voor de Vierhuizenstraat zelf is er geen alternatief langs een trage weg.

59. Het wegvallen van de nu bestaande parkeerplaatsen op privégrond zal de situatie, door de ergens te parkeren voertuigen, nog gevaarlijker maken.

Repliek:

In het smalle gedeelte van de Vierhuizenstraat kan momenteel niet geparkeerd worden. Door de verbreding van de straat zal het wettelijk toegelaten zijn een voertuig met een maximale breedte van 1,90 m te parkeren op de rijbaan. Het parkeren op een kruispunt is verboden volgens de wegcode. Enkele aangelanden zullen hun wagen iets verderop de rijbaan moeten parkeren. Parkeren op de straat zorgt ook voor een snelheidsremmend effect.

60. Het is onduidelijk waarom het bestuur zegt dat deze werken gelijktijdig moeten worden uitgevoerd met de werken in de Vogelenzangstraat. In dat deel van de Vierhuizenstraat zijn géén riolerings- of ander noodzakelijke werken gepland. Dus hier worden gemeenschapsgelden aangewend zonder enige duidelijke en gedocumenteerde argumentatie waarom deze weg moet verbreed worden.

Repliek:

De link tussen beiden ligt in de beslissing om één stedenbouwkundige vergunningsaanvraag in te dienen voor beide onderdelen van het project. Het gaat hier om een geïntegreerd project waarin de riolering van de Vogelenzangstraat én de verkeersonveiligheid van de omgeving vervat zit. De uitvoering is wel in eerste instantie gericht op de uitvoering van het rioleringsproject.

Idem punt 36: democratisch deficit

61. Als laatste punt willen wij vermelden dat het onteigenen van een strook van ons eigendom, op nummer 40, betekent dat geen voertuig meer voor de garagepoort kan parkeren en dit voertuig dus veel verder in één van de omliggende straten moet gaan parkeren. Buiten het ongemak dat dit voor het in- en uitladen met zich meebrengt, betekent dit ook een waardevermindering van ons eigendom, en de eigendommen van de andere omwonenden, bij eventuele verkoop.

Repliek:

Wat de parkeerplaatsen betreft, kan worden verwezen naar de repliek bij punt 22. Waardevermindering is een aspect van niet-stedenbouwkundige aard.

62. Het ergste is dat deze plannen géén enkele invloed op een beter of veiliger gebruik voor de voetgangers zullen hebben. Het tegenovergestelde zal eerder aan de orde zijn. Er is dus zeker geen sprake dat deze werken het algemeen belang dienen.

Repliek:

De realisatie van een volwaardig voetpad aan beide kanten van de straat verhoogt de verkeersveiligheid van de zwakke weggebruiker. Bovendien is het een beleidskeuze om een uniform straatbeeld in de straat te creëren.

Bezwaar 28:

Identiek bezwaarschrift nummer 9.

Repliek:

Zie bovenvernoemde repliek bij bezwaar nr. 9.

Besluit: Om voornoemde redenen worden de ingediende bezwaarschriften als ontvankelijk maar niet gegrond beschouwd.

(...)

BESCHRIJVING VAN DE OMGEVING EN DE AANVRAAG

- de bestaande toestand

Het projectgebied omvat drie woonstraten in de zuidelijke rand van het centrum van Kortenberg. Het gebied is glooiend, met een afwisseling van vlakkere stukken en enkele sterke hellingen.

Vogelenzangstraat: gedeelte tussen de Vierhuizenstraat en de Achterenbergstraat. Aan weerszijden van de weg liggen ruime woonkavels in een combinatie van open, halfopen en gesloten bouwvorm. Plaatselijk zijn de woonkavels nog niet bebouwd, het huidige grondgebruik is weide of tuin bij de langsgelagen woningen. De oudere bebouwing is dicht tegen de rooilijn ingeplant, de recentere woningen hebben een groene voortuin. Net voor de aansluiting met de Achterenbergstraat is de gesloten bebouwing op de rooilijn gebouwd. In deze zone zijn ook appartementen aanwezig. De rijweg bestaat uit een KWS-verharding en is in slechte staat. De zone tussen de rijweg en de private kavels is zeer smal. Bijkomend wordt ze aan één zijde opgesplitst door verlichtingspalen met luchtleidingen. Plaatselijk verspringt de rooilijn zodat er enkel ruimte is voor de rijweg, hier ligt de berm op privaat domein. De zone tussen de voortuin en de rijweg is plaatselijk verhard, plaatselijk ingenomen door kiezel of grazige berm. In het gedeelte tussen de Vierhuizenstraat en de Eekhoornstraat is geen voetpad aanwezig, voetgangers moeten op de rijweg lopen. In het gedeelte tussen de Eekhoornstraat en de Achterenbergstraat is er wel een smal voetpad aanwezig, dit ligt echter gedeeltelijk op privaat domein.

Eekhoornstraat: gedeelte tussen de Vogelenzangstraat en de Molenbeek. Aan weerszijden van de weg liggen woonkavels in combinatie van halfopen en gesloten bebouwing. Plaatselijk zijn nog braakliggende bouwpercelen aanwezig, het grondgebruik is tuinzone aansluitend bij de langsliggende woningen. De rijweg bestaat uit een 5.60 m brede KWS-verharding met betonnen kantstroken. Tussen de private huiskavels en de rijweg ligt een onverharde berm. Ter hoogte van de kruising met de Molenbeek gaat de rijweg over in een verbrede asfaltzone die ook functioneert als parkeerzone en draaipunt.

Vierhuizenstraat: gedeelte tussen de Vogelenzangstraat en de Maaistraat. Aan weerszijden van de weg liggen ruime woonkavels in een combinatie van open, halfopen en gesloten bouwvorm. Plaatselijk zijn de woonkavels nog niet bebouwd, het huidige grondgebruik is weide op de onbebouwde percelen. De oudere bebouwing is dicht tegen de rooilijn ingeplant, de recentere woningen hebben een groene voortuin. De gesloten

bebouwing ter hoogte van de T-kruising heeft een verhard voorgebied dat in breedte uitloopt. Plaatselijk wordt deze zone gebruikt voor het stallen van voertuigen. De rijweg bestaat uit een KWS-verharding, plaatselijk is deze in slechte toestand. Ter hoogte van de T-kruising is de rijweg zeer smal en kan het twee-richting-verkeer niet kruisen. De zone tussen de rijweg en de private kavels is zeer smal, ze is plaatselijk verhard, plaatselijk ingenomen door kiezel of grazige berm. Plaatselijk loopt het privaat groen tot tegen de rijweg.

Perceel aan de Populierenstraat: dit perceel sluit aan bij de Populierenstraat, maar wordt ingesloten door de tuinen van de woningen aan de Eekhoornstraat en de Lindergemstraat. Het wordt doorsneden door de Molenbeek, een 3e cat. waterloop die komende van de Eekhoornstraat met een knik naar de Populierenstraat loopt. Het perceel is begroeid met soorten als populier, notelaar, hazelaar, meidoorn, eik, esdoorn. Het is eigendom van een private persoon die het bosbestand beheert in overleg met ANB. In het verleden werden daarom bepaalde open plekken in het bosbestand gekapt, de exoten worden systematisch verwijderd. Op de open plekken krijgen grassen en kruiden ontwikkelingsmogelijkheden.

- de beleidsmatig gewenste ontwikkelingen:

De aanvraag strekt tot de aanleg van een gescheiden rioleringsstelsel ter vervanging van een gemengd stelsel in een gedeelte van de Vogelenzangstraat, van de Eekhoornstraat en van de Vierhuizenstraat, tot de herinrichting van een gedeelte van de Vogelenzangstraat, van de Eekhoornstraat en van de Vierhuizenstraat met heraanleg van de rijweg en met de aanleg van voetpaden aan weerszijden van de rijweg, met een plaatselijke asverschuiving en verkeerssas in de Vogelenzangstraat en het voorzien van straatbomen in de Eekhoornstraat.

De aanvraag strekt ook tot het gedeeltelijk kappen van een bosperceel en omvormen naar een buurtpark in de Populierenstraat, met de aanleg van een bufferbekken, en het voorzien van wandelpaden en een wandelbrugje over de 3de cat Molenbeek VHAG 6779.

Er wordt een RWA-leiding voorzien ter verbinding van het RWA in de Eekhoornstraat en het bufferbekken.

WATERTOETS

Overeenkomstig artikel 8 van het decreet van 18 juli 2003 en latere wijzigingen betreffende het integraal waterbeleid dient de aanvraag onderworpen te worden aan de watertoets. Het Besluit van de Vlaamse Regering van 20 juli 2006 (BS 31/10/2006) en latere wijzigingen stelt nadere regels vast voor de toepassing van de watertoets. De aanvraag werd getoetst aan het watersysteem, aan de doelstellingen van artikel 5 van het decreet integraal waterbeleid, en aan de bindende bepalingen van het bekkenbeheerplan.

De aanvraag loopt door een mogelijk overstromingsgevoelig gebied.

Provinciebestuur Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen heeft op 06/07/2015 een voorwaardelijk gunstig advies verleend met kenmerk RMT/WAT/M/32/15 968 W.ADVIES. Het advies dient te worden nageleefd en wordt gekoppeld aan de afgifte van de vergunning. Het advies houdt geen geïntegreerde machtiging in voor de werken aan de waterloop Molenbeek.

Hiervoor dient de aanvrager nog een aparte aanvraag tot machtiging in te dienen.

Het advies wordt gevoegd bij de vergunning.

In alle redelijkheid dient te worden gesteld dat mits naleving van het voornoemd voorwaardelijk gunstig advies van het Provinciebestuur Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen geen schadelijk effect wordt veroorzaakt.

(...)

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

Deze beoordeling — als uitvoering van art. 1.1.4 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening gericht op een duurzame ruimtelijke ontwikkeling en met oog voor de ruimtelijke draagkracht, de gevolgen voor het leefmilieu en de culturele, economische, esthetische en sociale gevolgen - houdt rekening met de volgende criteria als uitvoering van art. 4.3.1 van de codex:

- functionele inpasbaarheid:

De aanvraag is functioneel inpasbaar in het woongebied en in het betreffende reeds gerealiseerde woonuitbreidingsgebied alsook voor wat betreft het gedeeltelijk kappen van een bosperceel en omvormen naar een buurtpark in de Populierenstraat en het voorzien van wandelpaden en een wandelbrugje over de Molenbeek (3de categorie) functioneel inpasbaar in het parkgebied.

Voor wat betreft de volgende werken in het parkgebied, met name de aanleg van een bufferbekken en het voorzien van een RWA-leiding ter verbinding van de RWA-leiding in de Eekhoornstraat en het bufferbekken kan artikel 4.4.7 §2 van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening worden toegepast.

- mobiliteitsimpact

De aanvraag strekt tot de herinrichting van een gedeelte van de Vogelenzangstraat, van de Eekhoornstraat en van de Vierhuizenstraat met heraanleg van de rijweg en met de aanleg van voetpaden aan weerszijden van de rijweg, met een plaatselijke asverschuiving en verkeerssas in de Vogelenzangstraat en het voorzien van straatbomen in de Eekhoornstraat.

Er wordt voorzien in wandelpaden en een wandelbrugje over de 3de cat. Molenbeek VHAG 6779.

Zie ook de bespreking van de bezwaren onder de rubriek 'Openbaar onderzoek'.

De aanvraag heeft een positieve mobiliteitsimpact.

- schaal, ruimtegebruik en bouwdichtheid:

De aanvraag omvat drie woonstraten in de zuidelijke rand van het centrum van Kortenberg (de Vierhuizenstraat, de Vogelenzangstraat en de Eekhoornstraat) alsook een perceel aan de Populierenstraat.

De schaal en het ruimtegebruik zijn aanvaardbaar.

- visueel-vormelijke elementen:

Gezien de ligging binnen de woonwijk en de geplande woonontwikkelingen in de ruime omgeving is de heraanleg van de verouderde rijwegen en de aanleg van een degelijk voetpadennetwerk zeker aan de orde. Voor de aanleg van de voetpaden worden beperkte grondinnames gedaan.

In de wegen waar het gemengde rioleringsnet wordt vervangen door een gescheiden stelsel zal het openbaar domein volledig vernieuwd worden. Aansluitend zal ook het gedeelte van de Vierhuizenstraat tussen de Maaistraat en de T-kruising Vierhuizenstraat, heringericht worden. Alhoewel in dit weggedeelte de riolering niet vervangen zal worden zal de weg plaatselijk verbreed worden conform de omliggende straten. Ook hier zullen voetpaden worden aangelegd. De weginrichting houdt rekening met de inplanting van de bebouwing. Op plaatsen waar de woningen kort tegen of op de rooilijn zijn ingeplant is de ruimte beperkt. Om toch een volwaardig voetpad, aan weerszijden van de rijweg, te kunnen realiseren zal er een asverschuiving worden voorzien ter hoogte van Vogelenzangstraat nr. 87 en een sas worden aangelegd ter hoogte van Vogelenzangstraat nr. 127. De gekozen materialen zijn eenvormig voor alle straten. Ze zorgen voor een duidelijk leesbaar openbaar domein met voldoende ruimte voor voetgangers en gemotoriseerd verkeer.

De inrichting van het parkje aan de Populierenstraat gebeurt in functie van toegankelijk maken van het groen op wijkniveau. Het huidige bosperceel blijft behouden voor het gedeelte tussen de Populierenstraat en de Molenbeek. Hier wordt enkel een pad vrij gekapt. Vermits het inmeten van afzonderlijke bomen binnen het huidige bosbestand niet mogelijk is, zal het vrij kappen van het pad gebeuren in overleg met de boswachter. Op die manier kunnen waardevolle solitairbomen behouden blijven en kan het pad in tracé zeer beperkt wijzigen. Bijgevolg wordt het pad op het wegenisplan als indicatief aangegeven.

De huidige regelgeving vraagt bij de aanleg van een regenwaterstelsel om voldoende berging te voorzien om piekdebieten te kunnen opvangen, zonder wateroverlast te creëren voor de omgeving. Hiervoor wordt een bekken aangelegd, dat wordt geïntegreerd in het parkgebied aansluitend bij de Eekhoornstraat, aan de zuidzijde van de Molenbeek. Deze zone krijgt een open karakter. Er zal aan de noordzijde van het bekken een wandelpad worden aangelegd dat aansluit bij het pad naar de Populierenstraat. Dit pad zorgt ook voor de verbinding met het geplande inbreidingsproject aan de oostzijde van het parkgebied (perceel 122L). De overige beboste delen van het perceel blijven behouden, het gedeelte aansluitend bij de Populierenstraat behoort tot het openbaar park. Het zuidelijk deel blijft als privaat park functioneren, aansluitend bij de woonkavel op perceel 472R.

De verbinding tussen het RWA in de Eekhoornstraat en het bufferbekken wordt aangelegd in de 5 m-onderhoudszone van de Molenbeek. Op die manier wordt de bouwmogelijkheid van de aanpalende bouwkvavels niet gehypothekerd en wordt de ruiming van de beek gegarandeerd.

De aanvraag is visueel-vormelijk aanvaardbaar.

- cultuurhistorische aspecten

//

- het bodemreliëf

Er wordt een bufferbekken aangelegd, dat wordt geïntegreerd in het parkgebied aansluitend bij de Eekhoornstraat. De aanleg van het bekken geeft de mogelijkheid om het park ook zodanig in te richten zodat het een stukje gebruiksgroen wordt in functie van de omliggende woonwijk.

De wijzigingen aan het bodemreliëf zijn aanvaardbaar.

- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen

Met dit project wordt onder andere het hemelwater van een gedeelte van de Vierhuizenstraat, een gedeelte van de Vogelenzangstraat en een gedeelte van de Eekhoornstraat afgekoppeld van het afvalwater. Door de hoge bebouwingsgraad in de omgeving, wordt er op het huidige gemengd stelsel veel hemelwater opgevangen. Dit hemelwater is afkomstig van daken en verhardingen van de private huiskavels en wegverharding op openbaar domein. Dit water zorgt voor overbelasting van het RWZI, de aanleg van een gescheiden stelsel dringt zich op.

De herinrichting van een gedeelte van de Vogelenzangstraat, van de Eekhoornstraat en van de Vierhuizenstraat met heraanleg van de rijweg en met de aanleg van voetpaden aan weerszijden van de rijweg, met een plaatselijke asverschuiving en verkeerssas in de Vogelenzangstraat en het voorzien van straatbomen in de Eekhoornstraat, leidt tot een veiligere verkeerssituatie. Zie ook bespreking van de bezwaren in de rubriek 'Openbaar Onderzoek'.

ALGEMENE CONCLUSIE

De aanvraag is in overeenstemming met de wettelijke bepalingen en is verenigbaar met een goede plaatselijke ruimtelijke ordening mits naleving van onderstaande voorwaarden.

BIJGEVOLG WORDT OP 7 FEB 2017 HET VOLGENDE BESLIST:

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar geeft de vergunning af aan de aanvrager, die ertoe verplicht is:

1° het college van burgemeester en schepenen en de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar per beveiligde zending op de hoogte te brengen van het begin van de werkzaamheden of handelingen waarvoor vergunning is verleend, ten minste acht dagen voor de aanvatting van die werkzaamheden of handelingen;

2° de volgende voorwaarden na te leven:

- de vondstmeldingsplicht (artikel 8 van het Decreet van 30 juni 1993 houdende de bescherming van het Archeologisch Patrimonium en latere wijzigingen)

-het voorwaardelijk gunstig advies van Provinciebestuur Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen d d 06/07/2015 met kenmerk RMT/WAT/M/32/15.968 W.ADVIES

Het advies wordt gevoegd bij de vergunning,

-het voorwaardelijk gunstig advies met goedgekeurd compensatievoorstel van Agentschap Natuur en Bos d d 02/07/2015 met kenmerk ANB/AM/2015/1112 en met kenmerk COMP15/0052/VB.

Het advies en het goedgekeurd compensatievoorstel worden gevoegd bij de vergunning.

Deze vergunning stelt de aanvrager niet vrij van het aanvragen en verkrijgen van eventuele andere vergunningen of machtigingen, nodig als uitvoering van andere regelgevingen.

Het voorwaardelijk gunstig advies van Provinciebestuur Vlaams-Brabant, Dienst Waterlopen d.d. 06/07/2015 met kenmerk RMT/WAT/M/32/15.968 W.ADVIES houdt geen geïntegreerde machtiging in voor de werken aan de waterloop Molenbeek.

Hiervoor dient de aanvrager nog een aparte aanvraag tot machtiging in te dienen.

...

Dit is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Uit het dossier blijkt dat de verzoeken tot tussenkomst tijdig en regelmatig zijn ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid behoudens het belang van de verzoekende partijen

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig is ingesteld. Er worden geen excepties opgeworpen, behoudens wat betreft hun belang.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partijen

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen zijn allen eigenaar en bewoner van woningen gelegen langsheen de Vogelenzangstraat of Vierhuizenstraat. Zij menen (on)rechtstreekse hinder te kunnen ondervinden als gevolg van de vergunningsbeslissing, in toepassing van artikel 4.8.11, §1, 3° VCRO. De vijfde, zesde en zevende verzoekende partij wonen in de Vierhuizenstraat. De bestreden vergunning beoogt hier de weg aanzienlijk te verbreden (van ongeveer 3 m naar 4,90 m) met de aanleg van voetpaden aan weerszijden van de rijweg. De overige vier verzoekende partijen wonen in de

Vogelenzangstraat. De bestreden beslissing beoogt in de Vogelenzangstraat langs beide zijden voetpaden aan te leggen en te voorzien in een wegversmalling. Door de tenuitvoerlegging van de bestreden vergunning zou de leefomgeving van verzoekende partijen op een dubbele wijze ingrijpend wijzigen. Door de aanleg van de voetpaden zou het verkeer in de straat niet alleen enorm toenemen, maar tevens onveiliger worden. Waar vandaag de automobilisten in deze straten gehouden zouden zijn traag te rijden ter wille van de veiligheid van de zwakke weggebruikers, zou de snelheid van het autoverkeer na de herinrichting stijgen. De verzoekende partijen menen dat de scheiding van de voetgangers en het autoverkeer de automobilisten een illusie van veiligheid zal geven dat zich automatisch vertaalt in verhoogde snelheden. Het gebruiksgemak van de gewijzigde straten voor automobilisten zal volgens hen ook de verkeersintensiteit doen toenemen. De straten zouden van langsom meer als sluiptweg worden gebruikt. Omwille van deze reden menen ook de verzoekende partijen met woning in de Vogelenzangstraat in alle geval hinder kunnen ondervinden van de bestreden vergunning.

Bovendien zouden de verzoekende partijen voor de uitvoering van de bestreden beslissing een stuk van hun eigendom moeten afstaan. Eigendomsverlies te wijten aan de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning, verschaft het slachtoffer ervan volgens de verzoekende partijen een individueel belang. Dit zou eveneens een ernstig negatief effect van de beslissing zijn.

Verder menen ze ook belang te hebben bij de bestrijding van de inplanting van het bufferbekken, dat onlosmakelijk verbonden is met de waterhuishouding op hun eigendom en de onmiddellijke omgeving ervan. Uit de vergunde plannen blijkt dat niet alleen de in uitvoering van de bestreden beslissing te ontkoppelen regenwaterafvoer op dit bufferbekken zal worden aangekoppeld, maar ook de waterhuishouding van de woningen ter uitvoering van een nog op te maken RUP in het woonuitbreidingsgebied onmiddellijk achter hun woning, gelegen tussen de Vogelenzangstraat en de Sterrebeeksesteenweg. De vergunde plannen voorzien volgens de verzoekende partijen twee wachtaansluitingen waarop de regenwaterafvoer voor dit gebied zal worden aangesloten.

In de beantwoording van de bezwaren wordt volgens de verzoekende partijen verder (weliswaar als onzeker) geopperd dat bij de ontwikkeling van dit gebied eveneens een nu reeds bestaande, maar slecht functionerende betonnen buffertank, wordt betrokken. Enige vergunning voor dit gebied is nog niet afgeleverd. Indien bij de ontwikkeling van het achtergelegen gebied de regenwaterafvoer volledig wordt aangesloten op het nu vergunde bufferbekken, is het volgens hen evident dat de dimensies van dit bufferbekken onvoldoende zullen zijn om al het regenwater dat in dit gebied valt en erin afstroomt van het hoger gelegen gebied op te vangen en te bufferen. Dit zal volgens de verzoekende partijen wateroverlast meebrengen.

2.

De verwerende partij meent dat de verzoekende partijen, waar ze hun belang steunen op een vermeende mogelijke creatie van een verkeersonveilige situatie ingevolge de herinrichting van de Vogelenzangstraat en de Vierhuizenstraat, in feite de opportuniteit van de beslissing viseren. De verzoekende partijen kunnen niet ontkennen dat de Vogelenzangstraat en de Vierhuizenstraat op sommige plaatsen erbarmelijk en verouderd zijn en dat op sommige plaatsen een voetpad gewoonweg ontbreekt. In de bestreden beslissing wordt er volgens de verwerende partij in antwoord op de talrijke bezwaren afdoende gemotiveerd waarom de gemeente heeft gekozen voor het behoud van het tweerichtingsverkeer, omdat verschillende studies hadden aangetoond dat het sluiptverkeer niet zou toenemen. De gemeenteraad van de gemeente Kortenberg heeft in haar zitting van 5 december 2016 de zaak van de wegen goedgekeurd. Deze gemeenteraadsbeslissing werd niet bestreden bij de Raad van State. De herinrichting van deze straten komt volgens de verwerende partij de verkeersveiligheid enkel te goede.

Waar de verzoekende partijen menen belang te kunnen putten uit het feit dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat zij een deel van hun eigendom moeten afstaan, stelt de verwerende partij dat een stedenbouwkundige vergunning met toepassing van het artikel 4.2.22 VCRO wordt verleend onder voorbehoud van de op het goed betrokken burgerlijke rechten. De bestreden beslissing kan met andere woorden geen enkele afbreuk doen aan het eigendomsrecht van de verzoekende partijen, waardoor dit ook geen element kan vormen ter adstructie van het rechtens vereiste belang.

Waar de verzoekende partijen menen dat zij belang hebben bij het bestrijden van de stedenbouwkundige vergunning voor wat betreft de aanleg van het bufferbekken, gaan zij uit van de toekomstige, maar onzekere hypothese dat bij de ontwikkeling van het achtergelegen gebied, de regenwaterafvoer ook wordt aangesloten op het bufferbekken en er op vandaag onzekerheid zou heersen over de dimensies van dit bufferbekken wanneer deze hypothese zich zou voltrekken. Een dergelijk belang staat volgens de verwerende partij niet in causaal verband, of vloeit niet rechtstreeks voort uit de bestreden beslissing. Een toekomstige aanvraag moet volgens de verwerende partij op haar eigen merites beoordeeld worden en kan geen argument vormen om het belang bij de huidig bestreden beslissing te staven.

3.

Daar waar de verzoekende partijen verwijzen naar de gevreesde 'aantasting van hun leefomgeving', wijst de eerste tussenkomenende partij erop dat deze aantasting niet zozeer het gevolg is van de bestreden beslissing, maar wel van de beslissingen tot wijziging van de buurtwegen en tot goedkeuring van het rooilijnplan. Het zijn die beslissingen die tot gevolg zouden hebben dat het tracé van de wegenis gewijzigd (verbreed of versmald) zal worden. De bestreden vergunningsbeslissing geeft hieraan slechts uitvoering. Het zijn ook die beslissingen die tot gevolg hebben dat van de verzoekende partijen (al dan niet gedwongen) een grondoverdracht geëist kan worden. Meer zelfs, zolang de gemeente de gronden, nodig voor de verbreding of aanpassing van de wegenis niet verworven heeft, zullen de in de bestreden beslissing vergunde werken tot herinrichting van de wegenis niet eens uitgevoerd kunnen worden.

De gevreesde nadelen van verkeerstoename en grotere verkeersonveiligheid door het gewijzigde wegtracé, en van eigendomsverlies zijn volgens de eerste tussenkomenende partij dan ook geen nadelen die in causaal verband staan tot de uitvoering van de bestreden vergunningsbeslissing, zodat zij het vereiste belang in hoofde van de verzoekende partijen niet kunnen verantwoorden.

Wat de vrees voor wateroverlast door de aanleg van een bijkomend bufferbekken betreft, beperken de verzoekende partijen zich volgens de eerste tussenkomenende partij tot een vage, niet onderbouwde bewering. Bij de beoordeling van het belang is weliswaar niet vereist dat een bewijs wordt geleverd dat men effectief hinder of nadelen zal ondervinden, maar het moet echter wel voldoende aannemelijk gemaakt worden dat er een risico op wateroverlast zal bestaan. Het louter beweren dat dit risico bestaat, volstaat geenszins. De verzoekende partijen gaan volledig voorbij aan het feit dat de aanleg van het bufferbekken net aangevraagd wordt om problemen van wateroverlast op te lossen en te vermijden. In het aanvraagdossier zit een uitgebreide nota, opgemaakt door een erkend studiebureau waarin de berekeningen worden weergegeven van het bufferbekken en de noodzakelijke leidingen. Hierin is voor de dimensionering volgens de eerste tussenkomenende partij wel degelijk rekening gehouden met de mogelijke toekomstige ontwikkeling van het onbebouwde deel van het woonuitbreidingsgebied, hetgeen ook letterlijk in de nota wordt vermeld. De verzoekende partijen weerleggen deze technisch onderbouwde nota niet. De vrees voor hinder door wateroverlast wordt volgens de eerste tussenkomenende partij dus niet aannemelijk gemaakt en is niet meer dan een eenvoudige veronderstelling.

4.

De tweede en derde tussenkomende partij merken op dat de verzoekende partijen enkel op algemene wijze stellen dat zij allen ten gevolge van de bestreden vergunningsbeslissing met de beweerde hinderaspecten geconfronteerd zullen worden. Nochtans moet elke verzoekende partij volgens hen over een voldoende geïndividualiseerd en persoonlijk belang beschikken.

Er zou worden nagelaten om voor elke verzoekende partij individueel aan te tonen over welk belang zij (individueel en persoonlijk) beschikt. De tweede en derde tussenkomende partij stellen vast dat de algemene omschrijving van de drie vermeende hinderaspecten (mobiliteitshinder, eigendomsverlies en wateroverlast) geenszins toepasbaar is op elk van de verzoekende partijen. Zo wordt de ene keer verwezen naar een verbreding van de wegenis waardoor meer verkeer wordt verwacht, om vervolgens hetzelfde te stellen over een voorziene wegversmalling. Ook zou er algemeen sprake zijn van een ontwikkeling van het woonuitbreidingsgebied gelegen tussen de Vogelenzangstraat en de Sterrebeeksesteenweg “achter hun woning”, hoewel enkele verzoekende partijen in de Vierhuizenstraat woonachtig zijn. Tot slot blijkt het nefast geachte bufferbekken volgens de tweede en de derde tussenkomende partij op zeer ruime afstand gelegen te zijn van elk van de verzoekende partijen.

Wat de vermeende hinderaspecten betreft, zouden de verzoekende partijen de theorie ontwikkelen dat de huidige eenrichtingsstraat zonder voetpaden veiliger is dan de voorziene verbreding met voetpaden. Volgens de tweede en derde tussenkomende partij wordt evenwel nagelaten om deze bewering met feiten of wetenschappelijk, empirisch onderzoek te ondersteunen. Bovendien zou dit een loutere opportuniteitsbeoordeling vormen die toekomt aan de verwerende partij.

Waar de verzoekende partijen stellen dat zij ten gevolge van de bestreden beslissing een stuk van hun eigendom moeten afstaan, repliceren de tweede en derde tussenkomende partij dat de bestreden beslissing een loutere vergunningsbeslissing betreft, zonder enige uitspraak te doen over de eigendomsrechten van de verzoekende partijen. De bestreden beslissing kan dan ook geen eigendomsverlies tot gevolg hebben. Zij wijzen in dit verband ook op artikel 4.2.22 VCRO. Het beweerde nadeel van eigendomsverlies staat niet in causaal verband met de bestreden beslissing.

Tot slot betreft de gevreesde wateroverlast een louter hypothetisch belang. De verzoekende partijen verwachten volgens de tweede en derde tussenkomende partij immers dat de ontwikkeling van het resterende woonuitbreidingsgebied tot wateroverlast zal leiden, gezien ook de regenwaterafvoer mogelijks op dit bufferbekken zal worden aangesloten. Veeleer dan dat ten gevolge van de bestreden beslissing enige wateroverlast wordt gevreesd dan wel in vraag wordt gesteld of dit bekken wel volstaat voor de opvang van de waterafvoer van de bestaande woningen, wordt volgens hen bijgevolg enkel gevreesd dat een eventuele toekomstige aansluiting tot problemen aanleiding zou kunnen geven. Opnieuw staat dit nadeel niet in causaal verband met de bestreden beslissing en betreft het een hypothetisch, onzeker en toekomstig gegeven. Indien op termijn ooit een invulling zou worden gegeven aan het nabij gelegen woonuitbreidingsgebied, zal hierin op zelfstandige basis een watertoets dienen te worden gevoerd. De gevreesde wateroverlast volgt dus niet uit de bestreden beslissing.

Het beroep van de verzoekende partijen is volgens de tweede en derde tussenkomende partij dus onontvankelijk wegens gebrek aan een individueel en persoonlijk belang.

5.

De verzoekende partijen wijzen erop dat zij in hun beroepschrift op concrete wijze aangetoond hebben waarom de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing nadelige gevolgen en hinder met zich zal meebrengen, in het bijzonder in de vorm van een toename van verkeer.

Noch de verwerende noch één van de tussenkomende partijen ontkennen dit. Zij lijken volledig akkoord te gaan met de stelling dat een verbreding van de wegenis tot meer verkeer zal leiden. Dit is volgens de verzoekende partijen dan ook bijzonder moeilijk te weerleggen, de huidige wegenis laat nu eenmaal niet al te veel verkeer toe en zorgt op deze wijze automatisch tot een verkeersluwe situatie. De verwerende en tussenkomende partijen verwijten de verzoekende partijen 'opportuniteitskritiek' uit te oefenen. Zulke redenering kan volgens de verzoekende partijen niet gevolgd worden. Derden hebben het decretaal recht om een beroep in te dienen tegen een vergunningsbeslissing wanneer zij 'mogelijke hinder of nadelen' kunnen ondervinden. Het feit dat het beoordelen van hinderaspecten onder de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid valt, doet hier volgens hen geen afbreuk aan. De redenering van de verwerende en de tussenkomende partijen volgend, zou *quasi* geen enkel beroep nog ontvankelijk zijn, daar per definitie alle hinderaspecten reeds beoordeeld dienen te zijn door de vergunningverlenende overheden. Feit is volgens de verzoekende partijen dat de tenuitvoerlegging van de vergunning ontegensprekelijk zijn gevolgen zal hebben op de mobiliteit, verkeersdrukke en verkeersveiligheid van hun directe omgeving. De verzoekende partijen hebben reeds uitvoerig uiteengezet hoe de bestreden beslissing mogelijke hinder of nadelen teweeg kan brengen voor hen persoonlijk.

De verzoekende partijen stellen verder vast dat geen enkele partij betwist dat de tenuitvoerlegging van de vergunning een eigendomsverlies tot gevolg zal hebben. De verzoekende partijen stellen zich dan ook vragen bij de uitvoerbaarheid van de vergunning.

De verwerende en de tussenkomende partijen laten gelden dat de vermeende waterproblematiek hypothetisch zou zijn en niet in causaal verband staat met de inhoud van de bestreden beslissing. Zij zouden hierbij echter gemakshalve vergeten dat de waterhuishouding van de te ontwikkelen woonwijk expliciet wordt geregeld middels de bestreden beslissing. In toepassing van artikel 4.3.1 §2, 2° VCRO kon de vergunningverlenende overheid volgens de verzoekende partijen *"ook beleidsmatig gewenste ontwikkelingen met betrekking tot de aandachtspunten, vermeld in 1°, in rekening brengen"*. In casu zou de vergunningverlenende overheid dit uitdrukkelijk gedaan hebben. Uit de vergunde plannen blijkt volgens hen dan ook ontegensprekelijk dat ook de waterhuishouding van de woningen, die in uitvoering van een nog op te maken RUP zullen worden gebouwd in het woonuitbreidingsgebied onmiddellijk achter hun woning, zal worden aangesloten op het vergunde waterbekken. Dit staat volgens de verzoekende partijen buiten discussie, omdat de vergunde plannen voorzien in twee wachtaansluitingen waarop de regenwaterafvoer voor dit gebied zal worden aangesloten. Wanneer men stelt dat de huishouding van een bijkomende (nog te ontwikkelen) woonwijk zal worden aangesloten op het bufferbekken, dient vanzelfsprekend rekening te worden gehouden met de capaciteit van dit bekken en de gevolgen op de waterhuishouding. Er bestaat volgens de verzoekende partijen dus wel degelijk een causaal verband tussen de huidige bestreden beslissing en de te verwachten grote wateroverlast.

6.

De verwerende partij haalt in haar laatste nota bijkomend aan dat de verzoekende partijen geen voldoende geïndividualiseerd en persoonlijk belang aantonen. De door de verzoekende partijen ingeroepen "aantasting van hun leefomgeving" is eigenlijk het gevolg van de beslissingen tot wijziging van de buurtwegen en tot goedkeuring van het rooilijnplan. De bestreden vergunningsbeslissing geeft hieraan slechts uitvoering. De ingeroepen beweerde nadelen van verkeerstoename en grotere verkeersonveiligheid zijn geen nadelen die in causaal verband staan met de uitvoering van de bestreden vergunningsbeslissing.

Zolang de gemeente de gronden, nodig voor de verbreding of aanpassing van de wegenis niet verworven heeft, zullen de in de bestreden beslissing vergunde werken niet kunnen uitgevoerd worden. Het gevreesde eigendomsverlies is volgens de verwerende partij dan ook geen nadeel dat in causaal verband staat met de uitvoering van de bestreden vergunningsbeslissing.

De aanleg van het bufferbekken wordt juist aangevraagd om problemen van wateroverlast op te lossen en te vermijden. De verwerende partij verwijst naar de omstandige nota van het studiebureau Technum waarin de berekeningen worden weergegeven van het bufferbekken en de noodzakelijke leidingen. Bijgevolg besluit de verwerende partij dat de verzoekende partijen niet getuigen van een rechtens vereist belang om de bestreden beslissing aan te vechten aangezien de ingeroepen hinder of nadelen ter adstructie van dit belang op geen enkele manier kunnen gelieerd worden of het gevolg kunnen zijn van de bestreden beslissing.

7.

In haar laatste schriftelijke uiteenzetting benadrukt de eerste tussenkomende partij dat, anders dan wat de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota beweren, niet werd of wordt erkend dat de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing *‘nadelige gevolgen en hinder met zich mee zal brengen, in het bijzonder in de vorm van een toename van het verkeer’*. Noch het feit dat de verbreding van de wegenis tot meer verkeer zal leiden, noch het ongefundeerde uitgangspunt van verzoekers dat méér verkeer ook aanleiding zal geven tot méér hinder, werden onderschreven, integendeel: de tussenkomende partij wees uitdrukkelijk op het feit dat de gewijzigde wegaanleg net zal leiden tot meer verkeersveiligheid.

De door de verzoekende partijen gevreesde hinder en nadelen vinden hun oorzaak niet in de bestreden beslissing en zij slagen er niet in het tegendeel te bewijzen. Zij beperken zich tot de loutere stelling dat *“de tenuitvoerlegging van de vergunning ontegensprekelijk zijn gevolgen zal hebben op de mobiliteit, verkeersdrukte en verkeersveiligheid van de directe omgeving van beroepers”* zonder dit concreet te onderbouwen. Dit volstaat volgens de eerste tussenkomende partij geenszins.

Verder herhaalt ze dat de bestreden beslissing geen enkele invloed heeft op de eigendomstoestand en dat het tegendeel niet wordt aangetoond.

Wat betreft de aangevoerde wateroverlast, stelt de eerste tussenkomende partij nog dat een mogelijke impact op een onbebouwd deel van het nabijgelegen woonuitbreidingsgebied geen enkele invloed heeft op de situatie van de verzoekende partijen die daar niet wonen, zodat ook dit hen geen persoonlijk nadeel kan bezorgen.

8.

De tweede en derde tussenkomende partij stellen in hun laatste schriftelijke uiteenzetting dat de verzoekende partijen nalaten om de exceptie van de tussenkomende partijen te weerleggen dat elke verzoekende partij over een voldoende geïndividualiseerd en persoonlijk belang dient te beschikken. Nochtans komt het volgens hen aan verzoekende partijen toe om een opgeworpen exceptie aangaande de ontvankelijkheid van het beroep te weerleggen en zaken te verduidelijken indien hierover vragen rijzen. De verzoekende partijen zouden hiertoe geen enkele moeite doen en hun belang niet individualiseren.

Wat het tweede vermeende nadeel betreft (eigendomsverlies), zouden de verzoekende partijen de overige partijen woorden in de mond leggen die zij nergens in de schriftelijke stukken uitspreken. Kortweg wordt volgens hen immers gesteld dat *“geen enkele partij betwist dat de tenuitvoerlegging van de vergunning een eigendomsverlies tot gevolg zal hebben voor beroepers”*. Dit terwijl tussenkomende partijen net in hun schriftelijke uiteenzetting het tegenovergestelde zouden opgemerkt hebben. Volgens de tweede en derde tussenkomende partij gaan de verzoekende partijen opnieuw voorbij aan de opgeworpen exceptie omtrent het beweerd eigendomsverlies, hoewel alle overige partijen -los van elkaar- tot deze vaststelling kwamen.

Dat de vrees voor wateroverlast ongegrond is, kan volgens de tweede en derde tussenkomende partij blijken uit de uitgebreide nota van studiebureau Technum, die in het aanvraagdossier begrepen zit.

Wat het louter hypothetisch karakter betreft, kan volgens de tweede en derde tussenkomende partij worden vastgesteld dat de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota zonder schroom stellen dat hun vrees “*de te ontwikkelen woonwijk*” betreft. Dit bevestigt volgens hen dat het causaal verband opnieuw ontbreekt tussen de bestreden beslissing en de gevreesde hinder. De verzoekende partijen zouden immers wateroverlast vrezen van een toekomstige, nog te realiseren woonontwikkeling. Van enige vrees voor wateroverlast als gevolg van voorliggende aanvraag en vergunning, wordt volgens de tweede en derde tussenkomende partij dan ook geen gewag gemaakt.

Beoordeling door de Raad

1.

Om als derde belanghebbende bij de Raad een beroep te kunnen instellen, vereist artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO in principe dat de verzoekende partij, als natuurlijke persoon, rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen moet kunnen ondervinden ingevolge de bestreden vergunningsbeslissing.

De verzoekende partijen zullen het mogelijk bestaan van deze hinder of nadelen of het risico of de vrees hiervoor voldoende aannemelijk moeten maken, de aard en de omvang ervan voldoende concreet moeten omschrijven en tegelijk zullen zij moeten aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan tussen de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing en de hinder of nadelen die zij ondervindt of vreest te ondervinden.

Artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO vereist niet dat het bestaan van deze hinder of nadelen absoluut zeker is. Het volstaat dat de verzoekende partijen redelijkerwijze aannemelijk maken dat er een risico bestaat op het ondergaan van de door haar aangevoerde hinder of nadelen. Deze bepaling vereist ook niet dat deze hinder of nadelen of het risico op het ondergaan van deze hinder of nadelen, die het gevolg moeten zijn van de bestreden vergunningsbeslissing, uitsluitend rechtstreeks door de verzoekende partij kan worden ondervonden. Het volstaat dat de verzoekende partij de aangevoerde hinder of nadelen of het risico daarop onrechtstreeks ondervindt of kan ondervinden.

Het vereiste van een belang bij het beroep mag niet op een overdreven restrictieve of formalistische wijze worden toegepast.

2.

Nog daargelaten de vraag of de aangevoerde hinder van wateroverlast in geval van ontwikkeling van het woonuitbreidingsgebied een voldoende causaal verband heeft met de uitvoering van de bestreden beslissing, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen, als eigenaars en bewoners van de Vogelenzangstraat en de Vierhuizenstraat, mobiliteitshinder en eigendomsverlies aanvoeren. Waar de tussenkomende partijen en de verwerende partij aanhalen dat hun belang niet voldoende persoonlijk en geïndividualiseerd is, gelet op de algemene omschrijving van de hinderaspecten en de verwijzingen in het verzoekschrift, gaan zij uit van een te formalistisch uitgangspunt. De Raad stelt vast dat de verzoekende partijen hun respectievelijke straten visualiseren en onder meer verwijzen naar een aanleg van voetpaden langs beide kanten van deze straten, de mogelijkheid van sluipverkeer en eigendomsverlies te wijten aan de uitvoering van de stedenbouwkundige vergunning. Het gegeven dat er in de ene straat sprake is van een wegverbreding en in de andere straat van een wegversmalling doet hieraan niets af.

De Raad wijst er hier nogmaals op dat het voldoende is dat de verzoekende partijen redelijkerwijze aannemelijk maken dat er een risico bestaat op het ondergaan van hinder en nadelen ten gevolge van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing. De verzoekende partijen maken naar het oordeel van de Raad minstens een risico op een toename van de verkeersintensiteit en sluipverkeer aannemelijk. Door louter te stellen dat de verzoekende partijen nalaten dit met feiten of wetenschappelijk onderzoek te ondersteunen of door louter te verwijzen naar de motivering van de bestreden beslissing, de beslissing van de zaak der wegen, de beslissing tot wijziging van de buurtwegen, de goedkeuring van het rooilijnplan en de typologie van de lokale weg, doen de verwerende en tussenkomende partijen hieraan niets af. In tegenstelling tot wat de verwerende en tussenkomende partijen beweren, ontbreekt het oorzakelijk verband verder niet tussen de aangevoerde hinder en nadelen en de bestreden beslissing. De concrete realisatie van de wegeniswerken volgt immers uit de stedenbouwkundige vergunning. In die zin kunnen de verzoekende partijen als eigenaars hun belang ook steunen op een eventueel eigendomsverlies, gelet op de eventuele stedenbouwkundige hinder die de toekomstige bewoners daarvan kunnen ondervinden. Het eigendomsverlies wordt hier immers gekoppeld aan hinder en nadelen van stedenbouwkundige aard. De verwijzing naar artikel 4.2.22 VCRO doet hieraan niets af.

De verzoekende partijen maken het risico op het ondervinden van rechtstreekse of minstens onrechtstreekse hinder of nadelen dan ook voldoende aannemelijk.

De exceptie wordt verworpen.

VI. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 4.2 van de Richtlijn 2011/92/EU van 13 december 2011 betreffende de milieubeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten, van de artikelen 4.3.1 en 4.3.2, § 2bis van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen inzake milieubeleid (hierna: DABM), van artikel 2, §1 en §6 van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectenrapportage (hierna: MER-besluit), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: Motiveringswet) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat de bestreden beslissing een stedenbouwkundige vergunning aflevert voor de ontbossing over een oppervlakte van 2592 m² van een bos dat op de biologische waarderingskaart is aangeduid als biologisch waardevol. Uit artikel 2, §1 en §6 van het MER-besluit volgt dat er een verplichting bestaat tot opname van een project-m.e.r.-screeningsnota in de vergunningsaanvraag voor alle categorieën van projecten die te vinden zijn in de Bijlage III van het MER-besluit, waaronder *"eerste bebossing en ontbossing met het oog op omschakeling naar een ander bodemgebruik (projecten die niet in bijlage II zijn opgenomen)"* (Bijlage III, punt 1, d). Voor de ontbossing zou dus volgens de verzoekende partijen conform de aangehaalde bepalingen een project-m.e.r.-screeningsnota moeten worden opgesteld, terwijl er bij de aanvraag die tot de bestreden beslissing heeft geleid, geen project-m.e.r.-screeningsnota werd gevoegd.

De stukken die bij de aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning werden gevoegd, omvatten volgens de verzoekende partijen verder allerm minst voldoende gegevens om de vergunningverlenende overheid toe te laten na te gaan of met voldoende zekerheid kan worden gesteld dat de realisering van het voorliggende project dermate weinig risico op milieueffecten inhoudt dat het van de principieel verplichte opmaak van een project-MER kan worden vrijgesteld.

De verzoekende partijen merken nog op dat er noch in de aanvraag, noch in de bestreden vergunning enige motivatie is opgenomen met betrekking tot de mogelijke milieueffecten van het project.

Uit al deze gegevens dient volgens de verzoekende partijen dan ook besloten te worden dat er sprake is van een project dat voorkomt in de bijlage III van het MER-besluit, dat hiervoor geen project-m.e.r.-screeningsnota werd gevoegd bij de aanvraag en dat de aanvraag evenmin voldoende elementen bevatte om de milieueffecten van het project te beoordelen. Ook in de bestreden beslissing is hierover geen motivatie terug te vinden.

2.

De verwerende partij merkt op dat dit middel enkel verband houdt met de gedeeltelijke ontbossing en het aanleggen van het bufferbekken. De verzoekende partijen hebben geen belang met betrekking tot dit aspect, waardoor zij ook het belang bij dit middel zouden ontberen.

De decreetgever heeft met het decreet van 23 maart 2012 houdende wijziging van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening de Europese Richtlijn 2011/92/EU in de Vlaamse regelgeving omgezet. Bij besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2013 werd het MER-besluit verder gewijzigd. Met deze wijzigingen in de regelgeving werd de werkwijze van drempelwaarden voor een aantal projecten, zoals deze bestond vóór het arrest van het Hof van Justitie van 24 maart 2011, vervangen door het voorzien van een bijlage III bij het MER-besluit. Bijgevolg is het middel onontvankelijk, waar er nog wordt verwezen naar de Europese Richtlijn 2011/92/EU doordat één en ander intussen in een correcte regelgeving is gegoten.

De verwerende partij merkt verder op dat de project-m.e.r.-screeningsnota niet wordt gekoppeld aan bepaalde vormvereisten. Het gebruik van een modelformulier is niet verplichtend gesteld (artikel 2, §6, tweede lid MER-besluit). De verwerende partij wijst erop dat er in het aanvraagdossier een bemalingsnota, een beschrijvende nota en een nota betreffende de werken aan een waterloop werden toegevoegd waarin de verschillende milieueffecten worden behandeld en besproken (stukken 9, d) tot f)). Uit de bestreden beslissing blijkt verder dat de mogelijke milieueffecten werden besproken zodat het doel van de regelgeving alleszins werd bereikt.

De bestreden beslissing bevat volgens haar wel degelijk een uitdrukkelijke motivering omtrent het bodemgebruik en het bodemreliëf. Er wordt stil gestaan bij de verschillende hinderaspecten, zodat er wel degelijk een motivatie aanwezig is.

3.

Volgens de eerste tussenkomende partij oordelen de verzoekende partijen al te gemakkelijk dat een ontbossing, met het oog op de aanleg van een bufferbekken en de aanleg van een park met bijhorend pad en brug over de stroom, beschouwd moeten worden als *“een ander bodemgebruik”*. Men vergeet daarbij volgens de eerste tussenkomende partij dat het bosje, waarvan slechts een uiterst beperkt deel ontbost zal worden (2529 m² op een totaal van 11.808 m²) steeds in parkgebied gelegen is geweest en ook steeds het karakter van een parkbos heeft gehad. De ontbossing en de vooropgestelde werken hebben volgens de eerste tussenkomende partij een versterking van dit

gebruik als park tot gevolg in plaats van een omvorming ervan. Door de werken wordt het bodemgebruik volgens haar dus niet gewijzigd: van privaat park met bomen en een gracht wordt het een publiek park met bomen, een gracht en een waterpartij die dienst doet als bufferbekken. Deze werken sluiten volgens haar perfect aan bij het beheer dat reeds in het betrokken bosje gevoerd werd. Het valt volgens haar niet in te zien welke negatieve effecten hierdoor veroorzaakt zouden kunnen worden, zodat er ook geen risico is dat een screeningsnota zou kunnen leiden tot de beslissing om een project-MER op te maken.

Volgens de eerste tussenkomenende partij is in het aanvraagdossier trouwens wel degelijk aangetoond dat het project geen negatieve effecten voor mens en milieu zal veroorzaken, met name in de gemotiveerde ontheffingsnota die werd toegevoegd samen met het boscompensatievoorstel, die geleid hebben tot een gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos. Ook verwijst zij naar de tekst van de beschrijvende nota.

Deze stukken en gegevens kunnen volgens de tussenkomenende partij volstaan voor de vergunningverlenende overheid om de impact voor mens en milieu te onderzoeken en te beoordelen of de opmaak van een project-MER vereist is.

Uit het geheel van het dossier en de bestreden beslissing blijkt volgens de tussenkomenende partij dat er geen negatieve effecten voor mens en milieu veroorzaakt zullen worden door de gedeeltelijke ontbossing, integendeel: de werken zouden een positief effect hebben. De stedenbouwkundige bestemming van parkgebied kan hierdoor volgens de eerste tussenkomenende partij gerealiseerd worden, het parkgebied wordt opengesteld voor het publiek, het karakter van bos blijft behouden nu ruim 9.000 m² van de totale oppervlakte van 11.000 m² bewaard blijft, en het bufferbekken dat als waterpartij in het park wordt geconcipeerd kan de bestaande problemen van wateroverlast oplossen. Gelet op het feit dat dit bufferbekken enkel als opvangbekken voor hemelwater dient, is er volgens de eerste tussenkomenende partij geen risico op vervuiling, ongedierte, enz., maar zal het biologisch waardevolle karakter daarentegen nog toenemen.

Dat de vergunde werken in het algemeen en de beperkte ontbossing in het bijzonder (het enige onderdeel van de aanvraag dat volgens de verzoekende partijen project-m.e.r.-screeningsplichtig is) de opmaak van een project-MER niet vereisen, blijkt volgens de tussenkomenende partij afdoende uit de beoordeling die de verwerende partij heeft gemaakt, en de verzoekende partijen slagen er volgens haar niet in het tegendeel aan te tonen. De mogelijke milieueffecten werden, voor zover nodig, voldoende gescreend.

Daarenboven is het volgens de eerste tussenkomenende partij niet duidelijk welk belang de verzoekende partijen bij dit middel hebben. Momenteel is het perceel private eigendom en niet toegankelijk voor derden, zoals de verzoekende partijen. De wijzigingen hebben dan ook geen invloed op de verzoekende partijen, behalve ten goede: het perceel wordt omgevormd tot een publiek toegankelijk buurtpark. De verzoekende partijen wonen volgens de eerste tussenkomenende partij bovendien op ruime afstand van dit perceel, met name ongeveer 300 m loopafstand (240 m in vogelvlucht). Rekening houdend met het feit dat, mocht een project-m.e.r.-screeningsnota vereist zijn, deze enkel en alleen betrekking zou hebben op de effecten van de aanvraag ingevolge de beperkte ontbossing, valt volgens de eerste tussenkomenende partij niet in te zien welke effecten dit voor de verzoekende partijen zou kunnen hebben en welk voordeel zij uit deze screening zouden kunnen halen.

Om al deze redenen is het eerste middel volgens haar onontvankelijk bij gebrek aan belang, minstens ongegrond. Uiterst ondergeschikt, voor zover de Raad zou oordelen dat het eerste middel ontvankelijk en gegrond is, vraagt de tussenkomenende partij de toepassing van artikel 34, §1 DBRC-Decreet aangaande de bestuurlijke lus. De opgeworpen onwettigheid aangaande het ontbreken

van de project-m.e.r.-screeningsnota en de beoordeling van de milieueffecten kan volgens de eerste tussenkomende partij zonder enige twijfel hersteld worden voor zover dit nodig zou zijn.

4.

Volgens de tweede en derde tussenkomende partij moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen geen belang hebben bij het middel, dat betrekking heeft op eventuele milieueffecten ten gevolge van een ontbossing en het beweerd onzorgvuldig onderzoek naar deze effecten. Een verzoekende partij heeft immers slechts een belang bij het middel indien een vernietiging op grond van dit middel het door haar geschetste nadeel kan verhelpen en zij dus een voordeel heeft bij dit middel. De tweede en derde tussenkomende partij wijzen in dit verband nog op artikel 35 DBRC-decreet, die de vereiste van het belang bij het middel decretaal verankert.

In voorliggend geval moet volgens de tweede en derde tussenkomende partij worden vastgesteld dat de verzoekende partijen hun belang bij het beroep tot nietigverklaring op tweeërlei wijze beperkten tot 1) de percelen waarop zij woonachtig zijn en 2) tot volgende drie gevreesde hinderaspecten/nadelen: mobiliteitshinder (toename verkeersintensiteit, toename verkeersonveiligheid, toename sluipverkeer), eigendomsverlies en wateroverlast. De verzoekende partijen beperken hun belang dan ook tot de eigen percelen langsheen de straten die het voorwerp uitmaken van de voorziene wegenis- en rioleringswerken. Hierdoor bepalen de verzoekende partijen zelf de grenzen van hun belang waarbij zij dit niet kunnen uitbreiden tot grieven die hier totaal los van staan. De tweede en derde tussenkomende partij verwijzen hierbij naar rechtspraak van de Raad van State (nr. 109.111): *“Overwegende dat verzoeker zijn belang in het verzoekschrift tot nietigverklaring zelf heeft beperkt tot de gronden waarvan hij eigenaar is; dat hij nadien in de loop van de procedure zijn belang niet kan uitbreiden tot andere percelen; dat verzoeker overigens geen enkele precieze aanduiding geeft tot welke andere percelen zijn belang dient te worden uitgebreid; dat het beroep slechts ontvankelijk is in de mate dat het de percelen betreft waarvan verzoeker eigenaar is”*.

Het in het middel bekritiseerde -beweerdelijk- gebrekkig milieueffectenonderzoek van de beperkte ontbossing heeft betrekking op een ander perceel dat gelegen is in parkgebied op ruime afstand van de verzoekende partijen. Zodoende kan een vernietiging op grond van dit middel de verzoekende partijen geen persoonlijk voordeel bieden, noch kan dit één van de geschetste nadelen verhelpen. Een nieuw onderzoek naar de effecten van deze beperkte ontbossing heeft immers geen impact op de door verzoekende partijen gevreesde nadelen (mobiliteit, eigendomsverlies, wateroverlast).

Volgens de tweede en derde tussenkomende partij dient dus te worden vastgesteld dat de verzoekende partijen hun belang beperkten tot welbepaalde hinderaspecten, die niets te maken hebben met een beweerd gebrekkig milieueffectenonderzoek van een ontbossing als onderdeel van de vergunningsaanvraag. Dit zou ook blijken uit de door de verzoekende partijen ingediende bezwaarschriften. In geen enkel bezwaarschrift van de verzoekende partijen zou worden stilgestaan bij de voorziene beperkte ontbossing en de eventuele milieueffecten die hiervan uit zouden gaan, dan wel dat hierdoor biologisch waardevol bos zou teloor gaan. Het middel is dan ook onontvankelijk.

Ten gronde stellen de tweede en derde tussenkomende partij dat de verzoekende partijen verkeerdelijk menen dat de aanvrager van een stedenbouwkundige vergunning verplicht is het modelformulier voor de opmaak van de project-m.e.r.-screeningsnota te hanteren. Artikel 2, §6 van het MER-besluit voorziet volgens de tweede en derde tussenkomende partij enkel in de mogelijkheid voor de Vlaamse minister om dergelijk modelformulier vast te stellen, met voor de initiatiefnemer de mogelijkheid om deze nota te hanteren. Van enige verplichting om dit modelformulier te hanteren is evenwel geen sprake.

Om aan te tonen dat er geen verplichting bestaat tot het gebruik van het modelformulier, verwijzen de tweede en derde tussenkomende partij naar de Algemene handleiding project-m.e.r.-screening van de Dienst MER van het Departement LNE van de Vlaamse overheid. Eveneens wordt gewezen naar rechtsleer die deze visie zou bevestigen. Het middel dat uitgaat van een verplichte toevoeging van het modelformulier, vertrekt daarom volgens de tweede en derde tussenkomende partij vanuit een verkeerde premisse. Om die reden zou het middel reeds ongegrond zijn.

Verder laten de verzoekende partijen na om op concrete wijze te verduidelijken op welke punten/milieueffecten het aanvraagdossier onvoldoende gegevens zou bevatten. Overeenkomstig artikel 2, §7 MER-besluit beslist de overheid over de screeningsnota op basis van de selectiecriteria van bijlage II bij het DABM. Opdat deze beoordeling kan worden uitgeoefend, dient de vormvrije screeningsnota volgens de tweede en derde tussenkomende partij dan ook informatie te bevatten over 1) de kenmerken van het project, 2) de kenmerken van de omgeving en 3) de mogelijke effecten op de omgeving. Volgens de tweede en derde tussenkomende partij bevat het dossier een motivatienota waarin zowel deze kenmerken van het project als die van de omgeving werden toegelicht, met tot slot de analyse van de effecten van de handelingen op deze omgeving. Hetzelfde geldt volgens hen voor de beschrijvende nota in het aanvraagdossier, waarin opnieuw zeer uitgebreid het voorwerp van de aanvraag werd omschreven, met vervolgens een weergave van de omgeving en ruimtelijke context om tot slot de integratie van de handelingen in de omgeving te onderzoeken. In beide nota's in het aanvraagdossier zou worden stilgestaan bij de beperkte ontbossing. Tot slot is er een boscompensatievoorstel bij de aanvraag gevoegd, die opnieuw de relevante gegevens over de ontbossing bevat.

Gelet op de beperkte omvang van de concrete ontbossing en het hoogstens screeningsplichtig karakter hiervan, konden deze gegevens volgens de tweede en derde tussenkomende partij volstaan. Zij merken immers op dat slechts een oppervlakte van 2.592 m² wordt ingenomen op een totaal van 11.808 m². In zulke omstandigheden kan de screening qua vorm en inhoud zeer eenvoudig blijven.

Tot slot menen de tweede en derde tussenkomende partij dat de verzoekende partijen zich beperken tot de loutere bewering dat de verwerende partij in de bestreden beslissing op geen enkele wijze stilstond bij de milieueffecten van de ontbossing of van het project. De verzoekende partijen verduidelijken niet op concrete wijze waarom dit onderzoek niet afdoende zou zijn en welke criteria of milieueffecten onvoldoende zouden zijn onderzocht. Specifiek verwijzen zij naar de motivering die de bestreden beslissing bevat inzake de ontbossing. Zodoende werd volgens de tweede en derde tussenkomende partij wel degelijk voldoende stilgestaan bij de beperkte ontbossing en de eventuele effecten hiervan.

5.

Volgens de verzoekende partijen zetten de verwerende en de tussenkomende partijen allen een uiterst restrictieve visie van het concept "*belang bij het middel*" uiteen. Volgens deze visie zouden de verzoekende partijen enkel belang hebben bij een middel, in geval van overeenkomende hinderaspecten die expliciet vermeld staan in een bespreking van "*het belang*" in het beroepschrift van de verzoekende partijen. Voor deze redenering wordt zeer algemeen verwezen naar rechtspraak van de Raad en de Raad van State. Indien men deze redenering volgt, zou dit volgens de verzoekende partijen betekenen dat in het geval een beroepende partij geen milieuhinder inroept om als "*elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden*" te worden beschouwd, deze beroepende partij geen middelen kan laten gelden die betrekking hebben op milieuaspecten (zoals de MER-(screenings)plicht).

Dit komt volgens de verzoekende partijen echter geheel niet overeen met de rechtspraak van de Raad omtrent het belang bij het middel. Ze verwijzen onder meer naar het arrest nr. RvVb/S/1718/0180 van 24 oktober 2017 waarin is geoordeeld dat de verzoekende partijen belang hebben bij een middel waarin de schending van de MER-plicht en passende beoordeling wordt ingeroepen voor een verderop gelegen gebied en dat hierbij *“rekening dient te worden gehouden met de rechtspraak van het Hof van Justitie inzake toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden (Mededeling van de Europese Commissie van 28 april 2017 betreffende toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden, C(2017)2616, Pb.C, nr. 275 van 18 augustus 2017)”*.

De verzoekende partijen menen belang bij het middel te hebben, zij hebben immers duidelijk uiteengezet waarom de aanleg van het bufferbekken voor hen nadelige gevolgen kan hebben, meer precies met betrekking op de waterhuishouding. Het rooien van de bomen heeft vanzelfsprekend een effect op de waterhuishouding. Daarenboven is de aanleg van het bufferbekken enkel mogelijk indien de bomen gerood worden.

Ten gronde erkennen alle partijen dat er geen screeningsnota werd gevoegd bij de aanvraag, doch de verwerende en tussenkomende partijen betwisten de noodzaak tot het voegen van zulke nota. Enerzijds stellen zij dat er duidelijk geen effecten kunnen zijn en een m.e.r.-screeningsnota niet nodig zou zijn, anderzijds wordt gesteld dat alle effecten degelijk zijn onderzocht en beoordeeld en dat een formele screeningsnota niet nodig is daar deze indirect is verwerkt in de aanvraag. Volgens de verzoekende partijen is er minstens sprake van een lichte contradictie. Men kan niet enerzijds beweren dat de milieueffecten degelijk onderzocht werden en anderzijds beweren dat dit geheel onnodig zou zijn. De aanvraag diende een formele nota te bevatten. Gelet op het feit dat deze ontbreekt, is de vergunningsbeslissing onwettig. Daarnaast bevat ook de bestreden beslissing geen enkele concrete beoordeling omtrent de milieueffecten van de ontbossing.

6.

Ten gronde voegt de verwerende partij in haar laatste nota niets wezenlijks toe, behalve dat het aanvraagdossier volgens de verwerende partij voldoende informatie omvatte omtrent de kenmerken van het project, de omgeving en mogelijke effecten hierop. De bestreden beslissing heeft volgens haar ruime aandacht besteed aan de ontbossing.

7

De eerste tussenkomende partij stelt nog in de laatste schriftelijke uiteenzetting dat er geen sprake is van een tegenstrijdigheid in haar argumentatie. Voor zover een screening noodzakelijk zou zijn, meent de tussenkomende partij dat de mogelijke milieueffecten afdoende werden onderzocht op basis van de beschikbare informatie in de aanvraag en het administratief dossier.

Zij stelt ook nog in navolging van de verwerende partij en de gemeente Kortenbergh dat er geen verplichting bestaat om voor een m.e.r.-screening het modelformulier te gebruiken: dit formulier is ter beschikking gesteld, maar niet verplicht opgelegd. Het tegendeel blijkt volgens de eerste tussenkomende partij ook niet uit de door de verzoekende partijen aangehaalde rechtspraak van de Raad. In het arrest nr. RvVb/A/1617/0365 besluit de Raad dat de vergunningverlenende overheid enkel een eigen, niet op een screeningsnota gesteunde inschatting heeft gemaakt. Hier is de beoordeling van de milieueffecten evenwel niet beperkt gebleven tot een eigen inschatting, maar gebaseerd op de beschrijvende nota, de ontheffingsnota en het boscompensatievoorstel. De verzoekende partijen slagen er niet in om aan te tonen dat de mogelijke impact op mens en milieu hierin niet afdoende werd onderzocht, noch dat een project-m.e.r.-screeningsnota nog enige meerwaarde zou kunnen bieden.

De tussenkomende partij voert tevens aan dat de vereiste dat men ook bij een middel omtrent de project-m.e.r.-screening een afdoende belang moet hebben, recent nog door de Raad werd bevestigd in het arrest nr. RvVb/S/1718/0578 van 27 februari 2018.

Finaal haalt zij nog aan dat de verzoekende partijen geen verweer voeren wat betreft de toepassing van de bestuurlijke lus.

8.

De tweede en derde tussenkomende partij merken in hun laatste schriftelijke uiteenzetting nog op dat de verzoekende partijen voorbijgaan aan de rechtspraak van de Raad, die wel degelijk steeds vereist dat de verzochte vernietiging een voordeel kan meebrengen voor de verzoekende partij, dan wel dat de aangeklaagde onwettigheid haar heeft benadeeld.

Uitgangspunt om dit te kunnen beoordelen, vormt volgens de tweede en derde tussenkomende partij de gegevens en het belang zoals dit wordt verstrekt door de verzoekende partijen zelf in hun inleidende verzoekschrift. Zij verwijzen daarna terug naar hun argumentatie in de schriftelijke uiteenzetting, waarin zij onder meer aanhalen dat de verzoekende partijen hun belang beperken tot de eigen percelen.

Ten gronde herhalen de tweede en derde tussenkomende partij dat er geen enkele verplichting bestaat om het modelformulier te hanteren, zoals de verzoekende partijen lijken te veronderstellen. Het arrest waarnaar verzoekende partijen verwijzen, is hiermee volgens de tweede en derde tussenkomende partij overigens niet in tegenspraak. De Raad zou in dit arrest immers geenszins gesteld hebben dat dit formulier verplicht diende gehanteerd te worden. Enkel zouden de belangrijke principes bevestigd zijn dat: 1) een m.e.r.-screeningsnota in het initiële aanvraagdossier moet zitten; 2) een m.e.r.-screeningsnota gemotiveerd dient te zijn, wat de milieueffecten betreft; 3) een m.e.r.-screeningsnota de overheid moet toelaten met kennis van zaken de milieueffecten te beoordelen. Dat het moet gaan om een formele nota in de zin van het modelformulier, werd volgens de tussenkomende partijen allerminst gesteld.

In voorliggend geval werd volgens de tweede en derde tussenkomende partij in het initiële aanvraagdossier een screeningsnota toegevoegd, doch maakte deze deel uit van de motivatienota en beschrijvingsnota. Ook dit is volgens hen perfect mogelijk, voor zover hierin de analyse van de effecten op de omgeving begrepen zit met de nodige motivering. De tussenkomende partijen verwezen in hun eerdere schriftelijke uiteenzetting op het onderdeel van deze nota's waaruit de milieueffectenscreening voor de voorgenomen ontbossing kon blijken. De verzoekende partijen laten na aan te tonen dat dit niet kan volstaan en dat de verwerende partij als gevolg hiervan niet met kennis van zaken zou kunnen beslissen.

Beoordeling door de Raad

1.

De exceptie van gebrek aan belang bij het middel die de verwerende en tussenkomende partijen aanvoeren, moet worden verworpen.

De verzoekende partijen hebben een belang bij een middel dat betrekking heeft op milieueffecten in hun leefomgeving en dat tot een heroverweging van de bestreden beslissing kan leiden.

De exceptie van de verwerende en tussenkomende partijen kan niet worden aangenomen aangezien niet bij voorbaat kan worden uitgesloten dat, in geval van een gebeurlijke vernietiging van de bestreden beslissing op grond van het betrokken middel, een milieuscreeningsnota en/of een milieueffectenrapport moet worden opgesteld dat desgevallend bezwaren inzake hinder of

nadelen kan oproepen, waarbij de verzoekende partijen een belang kunnen hebben. De ontbossing waarvan de milieueffecten gescreend moeten worden volgens de verzoekende partijen maakt deel uit van het voorwerp van het aangevraagde project en hangt samen met de aanleg van het bufferbekken, waaraan de verzoekende partijen eveneens een deel van hun belang verbinden, met name hun vrees voor wateroverlast. De afstand tussen de woonst van de verzoekende partijen enerzijds en het te ontbossen gebied anderzijds, speelt *in casu* dan ook geen rol van betekenis, aangezien een eventueel gegrond bevinden van dit middel tot een heroverweging van de beslissing kan leiden met een impact op hinder en nadelen die de verzoekende partijen kunnen treffen.

Het feit dat de toegankelijkheid van het park er voor de verzoekende partijen op vooruit zou gaan, doet hieraan ook niets af. Hierbij dient te worden benadrukt dat rekening dient te worden gehouden met de rechtspraak van het Hof van Justitie inzake toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden, die een ruime toegang van het betrokken publiek vereist (Mededeling van de Europese Commissie van 28 april 2017 betreffende toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden, C(2017)2616, Pb.C, nr. 275 van 18 augustus 2017).

De verzoekende partijen verliezen het belang bij dit middel niet, wanneer ze met betrekking tot dit middel geen bezwaar hebben ingediend. Om op ontvankelijke wijze in de debatten te kunnen worden gebracht, is het in beginsel vereist, maar tevens voldoende dat het middel wordt uiteengezet in het verzoekschrift. De omstandigheid dat de verzoekende partijen tijdens het openbaar onderzoek geen kritiek hebben ontwikkeld met betrekking tot de vermeende niet-ingediende project-m.e.r.-screeningsnota, verhindert niet dat zij hieromtrent een middel kunnen aanvoeren voor de Raad.

Uit het middel is verder voldoende duidelijk dat de verzoekende partijen niet alleen aanvoeren dat er geen concrete beoordeling van milieueffecten aanwezig zou zijn inzake de ontbossing, dat er niet voldoende elementen in het dossier aanwezig waren om een voldoende m.e.r.-rapportage uit te voeren, maar ook dat er geen m.e.r.-screening werd toegevoegd aan het aanvraagdossier, hoewel die wel zou zijn vereist. Het feit dat de verzoekende partijen verwijzen naar de project-MER-richtlijn doet dan ook niet af aan de ontvankelijkheid van het middel. Het omgekeerde oordelen zou trouwens afdoen aan de rechtstreekse werking van thans artikel 2, eerste lid, gelezen in samenhang met artikel 1, tweede lid en artikel 4, tweede-vierde lid van de project-MER-richtlijn.

De exceptie wordt verworpen.

2.

Artikel 4.3.2, §2*bis* DABM, zoals ingevoegd bij artikel 5 van het decreet van 23 maart 2012, bepaalt dat de Vlaamse regering, aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage II bij het DABM, de andere dan in paragrafen 1 en 2 vermelde categorieën van projecten aanwijst “*waarvoor overeenkomstig dit hoofdstuk een project-MER of een project-m.e.r.-screeningsnota moet worden opgesteld*”.

Artikel 4.7.26/1 VCRO, zoals ingevoegd bij artikel 12 van het decreet van het decreet van 23 maart 2012, bepaalt:

“ ...

§ 1. *Als de vergunningsaanvraag een project-m.e.r.-screeningsnota als vermeld in artikel 4.3.3, § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, omvat, onderzoekt het vergunningverlenende bestuursorgaan of zijn gemachtigde, die nota en neemt een beslissing of er een milieueffectrapport over het project moet worden opgesteld.*

§ 2. Er hoeft geen milieueffectrapport over het project te worden opgesteld als het vergunningverlenende bestuursorgaan of zijn gemachtigde oordeelt dat: 1) een toetsing aan de criteria van bijlage II van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, uitwijst dat het voorgenomen project geen aanzienlijke gevolgen kan hebben voor het milieu en een project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten; of 2) vroeger al een plan-MER werd goedgekeurd betreffende een plan of programma waarin een project met vergelijkbare effecten beoordeeld werd of een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten.
...

Het besluit van de Vlaamse regering van 1 maart 2013 inzake de nadere regels van de project-m.e.r-screening voert het decreet van 23 maart 2012 uit. Het voegt onder meer een artikel 2, §6 in het MER-besluit in, dat bepaalt dat voor de categorieën van projecten, vermeld in bijlage III bij dit besluit, de initiatiefnemer een project-m.e.r.-screeningsnota kan indienen bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag.

3.

De verzoekende partijen wijzen op bijlage III bij het MER-besluit, dat in rubriek 1 d de volgende omschrijving bevat:

“eerste bebossing en ontbossing met het oog op omschakeling naar een ander bodemgebruik (projecten die niet in bijlage II zijn opgenomen)”

De “Handleiding voor de interpretatie van de rubriek ‘ontbossing’” definieert ‘ontbossing met het oog op omschakeling naar een ander bodemgebruik’ als volgt:

“Zowel in bijlage II als III van het project-m.e.r.-besluit is er sprake van ‘(...) ontbossing met het oog op omschakeling naar een ander bodemgebruik’. Het ‘bodemgebruik’ is het huidige gebruik dat bepaalde percelen hebben (in dit geval bos). Dit staat volledig los van de ‘bodembestemming’, wat een planologisch/juridisch begrip is (bijvoorbeeld ‘industrieterrein’). Een bestaand bos (= bodemgebruik) dat op een ruimtelijk uitvoeringsplan gelegen is in industrieterrein of woongebied en dat gekapt wordt om het gebied effectief te gaan ontwikkelen als respectievelijk een industrieterrein of woongebied, valt onder de definitie ‘met het oog op omschakeling naar een ander bodemgebruik’. De omvorming van bestaande bossen tot graasweide (artikel 97 §2,9° van het Bosdecreet) en het ontbossen in functie van bv. heideontwikkeling of waterpartijen worden beschouwd als een ‘omschakeling naar een ander bodemgebruik’ en worden dus ook gezien als een ‘ontbossing’. Wanneer er een kaalslag gebeurt op een bepaalde oppervlakte die daarna terug zal worden aangeplant met bomen met het oog op het vervullen van een bosfunctie of indien er spontante hergroei zal plaatsvinden met het oog op het vervullen van een bosfunctie, dan valt deze vorm van kaalslag niet onder de definitie van ontbossing.

Voorbeelden van ingrepen die als ontbossing met het oog op omschakeling naar een ander bodemgebruik beschouwd worden, zijn:

- Het kappen van een bos op de plaats waar men een woning wenst te bouwen.*
- Het kappen van een bos om een industrieterrein uit te breiden.*
- Het rooien van bomen om verharde verbindingswegen aan te leggen tussen verkavelde percelen in een bos.*

- Het verwijderen van de struikachtige ondergroei van een deel van een bos met de bedoeling dit deel van het bos als tuin te gaan gebruiken.

Voorbeelden van ingrepen die niet als ontbossing met het oog op omschakeling naar een ander bodemgebruik te beschouwen zijn:

- Het kappen in een bos van enkele geïsoleerde bomen om een niet verharde exploitatieweg vrij te maken.

- Het vellen van een boom om reden van ziekte, aantasting, windval of afsterven.”

De aanvraag omvat een ontbossing van 2.592 m² in parkgebied en de aanleg van onder meer een bufferbekken. De argumentatie van de eerste tussenkomenende partij dat de ontbossing kadert in het parkgebied en het beheer dat gepaard gaat met het regelmatig kappen voor het creëren van open plekken, gaat minstens met betrekking tot de kwalificatie dus niet op, aangezien de omschakeling volgens voorgaande toelichting niet planologisch, maar op basis van bodemgebruik moet bekeken worden. Ten overvloede mag worden vastgesteld dat een kap van meer dan een vijfde van het gehele bos niet zonder meer kan worden gelijkgeschakeld met een kap in het kader van een bosbeheer of parkbeheer.

4.

Artikel 2, §§ 1, 6 en 7 van het MER-besluit luidt als volgt:

“ ...

§ 1. De categorieën van projecten waarvoor overeenkomstig artikel 4.3.2, § 1, § 2, § 2bis, § 3 en § 3bis, van het decreet al dan niet een project-MER moet worden opgesteld, zijn vermeld in bijlage I, bijlage II en bijlage III van dit besluit.

... ”

§6 Voor de categorieën van projecten, vermeld in bijlage III bij dit besluit, kan de initiatiefnemer een project-m.e.r.-screeningsnota indienen bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag.

De Vlaamse minister, bevoegd voor het leefmilieu en het waterbeleid, kan een modelformulier vaststellen voor de opmaak van de project-m.e.r.-screeningsnota, vermeld in het eerste lid. In dat modelformulier worden alle gegevens opgevraagd over de kenmerken van het voorgenomen project, de locatie van het project, de gebieden waarop het project van invloed kan zijn en de kenmerken van de mogelijke milieueffecten, die nodig zijn om te besluiten of er aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn van een voorgenomen project.

§7 De overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de vergunningsaanvraag beslist geval per geval over die project-m.e.r.-screeningsnota's. Ze beslist op basis van de selectiecriteria, vermeld in bijlage II van het decreet.

... ”

Voor projecten onder bijlage III geldt dat de initiatiefnemer een project-m.e.r.-screeningsnota kan indienen bij de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en de volledigheid van de aanvraag. Volgens de toelichting in de parlementaire voorbereiding zal de project-m.e.r.-screeningsnota moeten worden afgestemd op de motivatie van de overheid waarom (al dan niet) een project-MER moet worden opgesteld. Een project-m.e.r.-screeningsnota wordt omschreven als een gemotiveerde screeningsnota op basis waarvan wordt aangetoond, hetzij, dat er geen aanzienlijke milieueffecten verbonden zijn aan de uitvoering van zijn project, hetzij, dat er vroeger een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of aanvullende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten (*Parl.St. VI. Parl., 2011-12, 1463/1, 3 en 7*). De screeningsnota moet het bestuur toelaten om met kennis van zaken te beoordelen of de

aanvraag al dan niet aanzienlijke milieueffecten voor mens en milieu genereert. Die beoordeling moet gebeuren op grond van de criteria, zoals die in bijlage II bij het DABM omschreven worden.

Het komt vervolgens toe aan de overheid die beslist over de ontvankelijkheid en volledigheid van de aanvraag om een screeningsbeslissing te nemen, dit is een beslissing of er al dan niet een project-MER moet worden opgesteld over het aangevraagde project van bijlage III van het MER-besluit, waarbij getoetst wordt aan de criteria van bijlage II van het DABM, die het afwegingskader vormen bij het nemen van een screeningsbeslissing. Uit de overwegingen in de bestreden beslissing moet, rekening houdende met de concrete omstandigheden van het dossier, voldoende blijken waarom de verwerende partij besluit dat er geen aanzienlijke milieueffecten te verwachten zijn en de opmaak van een project-MER niet vereist is. Hoewel het aangewezen is, vereist de regelgeving niet dat die toetsing moet worden opgenomen in een afzonderlijke screeningsparagraaf en kan ook rekening worden gehouden met overwegingen die zijn opgenomen bij de weerlegging van bezwaren, de bespreking van adviezen of de beoordeling van de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening, voor zover hieruit een afdoende toetsing aan de criteria van bijlage II van het DABM blijkt.

Een project-MER-screeningsnota is in de regelgeving dus opgevat als een essentieel instrument voor een correcte inschatting van de aan een project potentieel verbonden milieueffecten en dientengevolge van de toepasselijkheid van de plicht tot het opstellen van een project-MER. Zoals uit de geciteerde regelgeving blijkt, moet een project-m.e.r.-screeningsnota deel uitmaken van het initiële aanvraagdossier.

5.

De verwerende partij verwijst naar de bemaalingsnota, de beschrijvende nota en de nota betreffende de werken aan de waterloop waarin de verschillende milieueffecten worden behandeld en besproken. Zij stelt dat de aanvraag dus voldoende informatie omvatte met betrekking tot de kenmerken van het project, de omgeving en de mogelijke effecten hierop en er wel degelijk een motivering inzake de verschillende hinderaspecten aanwezig is, net als een uitdrukkelijke motivering inzake bodemgebruik, het reliëf en een ruime motivering inzake de ontbossing.

De tweede en derde tussenkomende partij menen dat gelet op het aantal bezwaarschriften, elk mogelijk effect op mens en/of milieu grondig werd behandeld in de bestreden beslissing zelf. Specifiek verwijzen ze ook naar de motivering inzake de ontbossing:

“ ...

De inrichting van het parkje aan de Populierenstraat gebeurt in functie van toegankelijk maken van het groen op wijkniveau. Het huidige bosperceel blijft behouden voor het gedeelte tussen de Populierenstraat en de Molenbeek. Hier wordt enkel een pad vrij gekapt. Vermits het inmeten van afzonderlijke bomen binnen het huidige bosbestand niet mogelijk is, zal het vrij kappen van het pad gebeuren in overleg met de boswachter. Op die manier kunnen waardevolle solitairbomen behouden blijven en kan het pad in tracé zeer beperkt wijzigen. Bijgevolg wordt het pad op het wegenisplan als indicatief aangegeven. De huidige regelgeving vraagt bij de aanleg van een regenwaterstelsel om voldoende berging te voorzien om piekdebieten te kunnen opvangen, zonder wateroverlast te creëren voor de omgeving. Hiervoor wordt een bekken aangelegd, dat wordt geïntegreerd in het parkgebied aansluitend bij de Eekhoornstraat, aan de zuidzijde van de Molenbeek. Deze zone krijgt een open karakter. Er zal aan de noordzijde van het bekken een wandelpad worden aangelegd dat aansluit bij het pad naar de Populierenstraat. Dit pad zorgt ook voor de verbinding met het geplande inbreidingsproject aan de oostzijde van het parkgebied (perceel 122L). De overige beboste delen van het perceel blijven behouden, het gedeelte

aansluitend bij de Populierenstraat behoort tot het openbaar park. Het zuidelijk deel blijft als privaat park functioneren, aansluitend bij de woonkavel op perceel 472R.

De verbinding tussen het RWA in de Eekhoornstraat en het bufferbekken wordt aangelegd in de 5 m-onderhoudszone van de Molenbeek. Op die manier wordt de bouwmogelijkheid van de aanpalende bouwkavels niet gehypothekerd en wordt de ruiming van de beek gegarandeerd.

...

De tweede en derde tussenkomende partij wijzen wat betreft de vereiste van een screeningsnota op de motivatienota, de beschrijvende nota en het boscompensatievoorstel en meer specifiek volgende passages:

“ ...

Tot op heden wordt het bosbestand beheerd in overleg met ANB. Er werden daarom bepaalde open plekken in het bosbestand gekapt, de exoten worden systematisch verwijderd. Op de open plekken krijgen grassen en kruiden ontwikkelingsmogelijkheden, de beboste delen worden omgevormd naar een streekeigen bomenbestand. Bij de inrichting als parkgebied zal de vochtige toestand en het groene karakter van het perceel behouden blijven. Door de aanleg van het bufferbekken wordt de gradatie openheid/beslotenheid van het parkgebied versterkt.

...” (motivatienota)

“Het huidige bosperceel blijft behouden voor het gedeelte tussen de Populierenstraat en de Molenbeek. Hier wordt enkel een pad vrij gekapt. Vermits het inmeten van afzonderlijke bomen binnen het huidige bosbestand niet mogelijk is, zal het vrij kappen van het pad gebeuren in overleg met de boswachter. Op die manier kunnen waardevolle solitaire bomen behouden blijven en kan het pad in tracé zeer beperkt wijzigen. Bijgevolg wordt het pad op het wegenisplan indicatief aangegeven.

(...)

De overige beboste delen van het perceel blijven behouden; het gedeelte aansluitend bij de Populierenstraat behoort tot het openbaar park. Het zuidelijk deel blijft als privaat park functioneren, aansluitend bij de woonkavel op perceel 472R.” (beschrijvende nota)

De eerste tussenkomende partij meent dat alleen milieupositieve maatregelen genomen worden en dat de beoordeling en screening door de verwerende partij voldoende blijken uit de bestreden beslissing. Ze verwijst ook nog naar de beschrijving van de huidige toestand om de positieve aard van kap in het licht van het vereiste beheer en de toegankelijkheid van het park te duiden:

“ ...

Perceel aan de Populierenstraat: dit perceel sluit aan bij de Populierenstraat, maar wordt ingesloten door de tuinen van de woningen aan de Eekhoornstraat en de Lindergemstraat. Het wordt doorsneden door de Molenbeek, een 3e cat. waterloop die komende van de Eekhoornstraat met een knik naar de Populierenstraat loopt. Het perceel is begroeid met soorten als populier, notelaar, hazelaar, meidoorn, eik, esdoorn. Het is eigendom van een private persoon die het bosbestand beheert in overleg met ANB. In het verleden werden daarom bepaalde open plekken in het bosbestand gekapt, de exoten worden systematisch verwijderd. Op de open plekken krijgen grassen en kruiden ontwikkelingsmogelijkheden.

...”

Wat betreft de vereiste van een screeningsnota wijst de eerste tussenkomende partij op de gemotiveerde ontheffingsnota, die (naast de beschrijvende nota) werd toegevoegd samen met het

boscompensatievoorstel, en die geleid hebben tot een gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos. Ook verwijst zij naar de beschrijvende nota.

6.

Hoewel samen met de verwerende en de tussenkomende partijen moet vastgesteld worden dat er een zekere motivering werd aangereikt met betrekking tot de milieueffecten van het project en dat het gebruik van een modelformulier conform artikel 2, §6, tweede lid MER-besluit niet vereist is, moet samen met de verzoekende partijen worden vastgesteld dat niet uit de bestreden beslissing blijkt dat de aanvraag voldoende elementen bevat om de milieueffecten van het project te beoordelen. Er kan zelfs uit de bestreden beslissing niet afgeleid worden dat de verwerende partij bewust besloten heeft tot het niet-opmaken van een project-MER op basis van hetzij, dat er geen aanzienlijke milieueffecten verbonden zijn aan de uitvoering van zijn project, hetzij, dat er vroeger een project-MER werd goedgekeurd betreffende een project waarvan het voorgenomen initiatief een herhaling, voortzetting of alternatief is, en een nieuw project-MER redelijkerwijze geen nieuwe of aanvullende gegevens over aanzienlijke milieueffecten kan bevatten. Nog minder maakt zij in de bestreden beslissing zelf duidelijk dat zij de door de verzoekende partijen aangeleverde informatie beschouwt als een project-m.e.r.-screening. Daarmee is de bestreden beslissing dan ook niet zorgvuldig gemotiveerd en betreft de argumentatie van de verwerende en tussenkomende partijen een *post factum*-motivering. Er moet ook rekening gehouden worden met de eigenheid van de voorafgaande screening. Die eigenheid houdt in dat al in een eerste gemotiveerde, op wettelijk gespecificeerde criteria gesteunde beoordeling nagegaan wordt of de aanvraag aanzienlijke milieueffecten kan hebben en dat het bestuur dan op basis van die voorafgaande beoordeling beslist of er al dan niet een project-MER opgesteld moet worden. In dergelijk geval is het verder, in tegenstelling tot wat de tweede en derde tussenkomende partijen beweren, niet aan de verzoekende partijen om de mogelijke milieu-impact van het voorgestelde project aan te tonen. Het is aan de verwerende partij om op basis van een correcte feitenvinding, een zorgvuldig onderzoek van alle aspecten van de aanvraag, en rekening houdend met alle voorliggende gegevens en adviezen tot een beslissing te komen. Ten overvloede mag vastgesteld worden dat de biologisch waardevolle aard nergens in het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos of in de bestreden beslissing naar voren komt.

De beoordeling in de bestreden beslissing over de aangevoerde bezwaren, de externe adviezen, de overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften en de goede ruimtelijke ordening kunnen in dit geval niet dienen als afdoende beoordeling van de milieueffecten aangezien daaruit niet blijkt dat de verwerende partij tracht te voldoen aan de aangevoerde project-m.e.r.-regelgeving, specifiek wat betreft de gevolgen van de ontbossing. Ten overvloede mag vastgesteld worden dat deze vaststelling des te meer geldt wanneer men de doelstelling van de project-MER-Richtlijn in rekening brengt, die mede gebaseerd is op het voorzorgsbeginsel en preventiebeginsel.

Uit het voorgaande blijkt een onzorgvuldige motivering van de beoordeling van de milieueffecten in het licht van de aangevoerde bepalingen. De bestreden beslissing is op dit punt niet voldoende duidelijk en onzorgvuldig.

Het middel is gegrond.

B. Tweede en derde middel

Standpunt van de partijen

1.1

De verzoekende partijen voeren in hun tweede middel een schending aan van artikel 36ter, §3 van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu (hierna:

Natuurdecreet) en van artikel 3.1, artikel 3.2, b, artikel 5, artikel 6 en artikel 13 van de richtlijn 2001/42/EG van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (hierna SEA-richtlijn).

Volgens hen levert de bestreden beslissing de vergunning af zonder na te gaan of de uitvoering van de activiteit geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan ontstaan, en dit op basis van een aanvraagdossier dat geen passende beoordeling bevat. Op ongeveer 200 m zou de speciale beschermingszone "Valleigebied tussen Melsbroek, Kampenhout, Kortenberg en Veltemen" gelegen zijn.

Het aanleggen van een waterbekken, met de daarbij gepaarde ontbossing, vormt volgens de verzoekende partijen verder evident een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de nabijgelegen speciale beschermingszone, of kan dat volgens hen minstens vormen. Uit geen enkel element blijkt volgens de verzoekende partijen, laat staan uit de bestreden beslissing, dat het project geen schadelijke gevolgen zou hebben voor de natuurlijke kenmerken van het betrokken gebied. De verzoekende partijen zetten uiteen dat de verplichting tot uitvoeren van een passende beoordeling niet alleen de activiteiten en plannen binnen de speciale beschermingszone zelf betreft, maar ook activiteiten nabij deze zone die betekenisvolle effecten kunnen hebben binnen een dergelijk gebied. Mede gelet op het als biologisch waardevol gecatalogeerd karakter van het gebied, is het volgens de verzoekende partijen verder evident dat de vergunde ontbossing een betekenisvol effect kan hebben op een speciale beschermingszone die er op amper 200 m vandaan is gelegen.

1.2

De verzoekende partijen voeren in hun derde middel eveneens de schending aan van artikel 36ter, §3 Natuurdecreet, van artikel 3.1, artikel 3.2, b, artikel 5, artikel 6 en artikel 13 SEA-richtlijn, en tevens van de artikelen 2 en 3 Motiveringswet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Volgens hen volgt uit artikel 36ter Natuurdecreet de verplichting om een passende beoordeling uit te voeren om de effecten op habitatrichtlijngebieden te kunnen beoordelen en verder zou op de overheid een motiveringsplicht rusten op basis van de in het middel aangehaalde bepalingen. Wanneer de vergunningverlenende overheid van oordeel was dat er geen toepassing gemaakt diende te worden van artikel 36ter Natuurdecreet, had zij dit volgens de verzoekende partijen uitdrukkelijk moeten motiveren. Rechtspraak van de Raad van State heeft volgens hen geoordeeld dat een gebrek aan motivatie hieromtrent de onwettigheid van de vergunning tot gevolg heeft in geval van nabijheid van bestaande beschermingszones.

De bestreden beslissing zou dan ook, door de vergunning af te leveren zonder enige motivatie waarom er geen toepassing werd gemaakt van een passende beoordeling omtrent de schadelijke gevolgen voor de natuurlijke kenmerken van de nabijgelegen speciale beschermingszone "Valleigebied tussen Melsbroek, Kampenhout, Kortenberg en Veltemen", de in het middel aangehaalde bepalingen schenden.

2.1

De verwerende partij merkt op dat het tweede middel enkel verband houdt met de gedeeltelijke ontbossing en het aanleggen van het bufferbekken. De verzoekende partijen hebben geen belang bij dit middel.

In artikel 36ter, §3 van het Natuurdecreet wordt volgens de verwerende partij bepaald dat, wanneer de opmaak van een project-MER, en dus *mutatis mutandis* een project-m.e.r.-screeningsnota, niet verplicht is, de vergunningverlenende overheid advies inwint bij de administratie die bevoegd is

voor natuurbehoud. Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft een gunstig advies afgeleverd, zodat volgens de verwerende partij aan deze bepaling is voldaan.

Het louter ontbossen op zich impliceert volgens de verwerende partij nog geen betekenisvol effect op het habitatrichtlijngebied op meerdere honderden meters gelegen van dit in te richten bufferbekken.

De door de verzoekende partij geciteerde rechtspraak van de Raad van State en de Raad is volgens de verwerende partij niet dienend, aangezien deze enerzijds betrekking heeft op een ruimtelijk uitvoeringsplan en anderzijds op de ter inzage legging van de passende beoordeling tijdens het openbaar onderzoek.

2.2

De verwerende partij merkt op dat het derde middel een *quasi* gelijkaardige argumentatie omvat als het tweede middel en herneemt dan ook haar weerlegging met betrekking tot het tweede middel als weerlegging van het derde middel.

3.

De eerste tussenkomende partij wijst er met betrekking tot het tweede en derde middel op dat het loutere feit dat de activiteiten zich in de buurt van een speciale beschermingszone bevinden, op zich niet volstaat om te stellen dat de opmaak van een passende beoordeling ook effectief verplicht zou zijn. Het feit dat iets in de buurt van een habitatrichtlijngebied gebeurt, impliceert niet automatisch dat de waardevolle fauna en flora binnen dit gebied hierdoor negatief beïnvloed wordt. De verzoekende partijen beweren van wel, maar tonen dit op geen enkele manier aan. Zij beperken zich er volgens de eerste tussenkomende partij toe te stellen dat het aanleggen van een bufferbekken en de daarmee gepaard gaande ontbossing van een als biologisch waardevol gecatalogeerd bos 'evident' een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van het habitatrichtlijngebied vormt of kan vormen, wat volgens de eerste tussenkomende partij niet het geval is.

Meer bepaald leggen de verzoekende partijen volgens de eerste tussenkomende partij geen enkele link tussen de fauna en flora in het te ontbossen gedeelte enerzijds en de kenmerken van de speciale beschermingszone anderzijds, en tonen zij de reikwijdte van de mogelijke impact van het project op deze speciale beschermingszone niet aan. Zij negeren volgens de eerste tussenkomende partij het feit dat er tussen beide gebieden geen enkele natuurlijke verbinding is en dat deze gebieden, nog los van de ruime afstand, integendeel van elkaar gescheiden zijn door tuinen, woningen en wegen. Deze bestaande menselijke barrières maken het volgens de eerste tussenkomende partij allesbehalve evident dat er enige connectie tussen beide zones zou bestaan en dat de beperkte ontbossing van een klein deel van het perceel langs de Populierenstraat de natuurlijke kenmerken van het verderop gelegen habitatrichtlijngebied zou kunnen aantasten. Ook het Agentschap voor Natuur en Bos heeft de aanvraag trouwens gunstig geadviseerd. Volgens haar wordt "wetenschappelijk gezien" niet aangetoond dat schadelijke gevolgen te verwachten zijn, zodat de noodzaak om een passende beoordeling op te maken niet is bewezen.

Bijgevolg kon de vergunning volgens de eerste tussenkomende partij worden verleend zonder de voorafgaandelijke opmaak van een passende beoordeling te eisen, en zonder te moeten motiveren waarom er geen toepassing werd gemaakt van de bepalingen inzake de passende beoordeling.

4.

De tweede en derde tussenkomende partij menen dat de middelen onontvankelijk zijn. De middelen gaan over beperkte ontbossing op een perceel gelegen in parkgebied en een speciale beschermingszone op geruime afstand van de percelen van de verzoekende partijen.

De tweede en derde tussenkomende partij verwijzen hiervoor naar hun uiteenzetting onder het eerste middel. De verzoekende partijen beperken hun belang enerzijds tot de eigen woningen en anderzijds tot drie specifieke nadelen (mobiliteit, eigendomsverlies, wateroverlast). Nooit zou van enige vrees voor een aantasting van een speciale beschermingszone gewag gemaakt zijn, ook niet in de eerder ingediende bezwaren.

Het is volgens de tweede en derde tussenkomende partij dan ook duidelijk dat de verzoekende partijen dit thans plots voor het eerst opwerpen, zonder enig belang bij het opgeworpen middel, en louter om het volledige project te vertragen. Het is volgens de tweede en derde tussenkomende partij nochtans essentieel dat de verzoekende partijen aantonen dat zij een rechtstreeks en persoonlijk belang hebben bij het middel. De vermeende aantasting van de natuurlijke kenmerken van deze zone heeft geen betrekking op de percelen van de verzoekende partijen (die hiervan op geruime afstand verwijderd zijn gelegen), waarbij ook de vermeende oorzaak voor deze aantasting (ontbossing) uitgaat van een ander perceel gelegen in een andere straat. Meer nog kan een vernietiging volgens hen onmogelijk verhelpen aan de geschetste nadelen (mobiliteit, eigendomsverlies, wateroverlast) en kan deze zodoende de verzoekende partijen in voorkomend geval geen enkel voordeel bieden. Het middel is dan ook onontvankelijk.

Het middel is verder ook ongegrond. Ten gronde werpen de verzoekende partijen immers de schending op van tal van bepalingen van de SEA-richtlijn. De tweede en derde tussenkomende partij merken op dat geen van deze bepalingen toepassing vinden op de bestreden beslissing. De genoemde richtlijn heeft immers enkel betrekking op plannen en programma's en niet op individuele projecten of vergunningen.

Bijgevolg zou enkel een vermeende miskenning van artikel 36ter, §3 van het Natuurdecreet overblijven, doordat volgens de verzoekende partijen een passende beoordeling diende te worden opgesteld. De tweede en derde tussenkomende partij verwijzen naar het eerste lid van die bepaling, waaruit zij afleiden dat een passende beoordeling enkel verplicht is indien de vergunningsplichtige activiteit een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken. Voor de definitie van een betekenisvolle aantasting verwijzen ze verder naar artikel 2, 30° Natuurdecreet. De verzoekende partijen zouden niet aantonen dat er van dergelijke betekenisvolle aantasting sprake is of kan zijn, in het licht van de instandhoudingsdoelstellingen van het bewuste habitatrictlijngebied. Zelfs een loutere aanzet daartoe ontbreekt. Eenvoudigweg wordt volgens de tweede en derde tussenkomende partij gesteld dat het voorziene RWA-bekken met ontbossing “evident” een aantasting vormt en “evident” een betekenisvol effect heeft. Welk effect of welke aantasting dit dan zou zijn, wordt volgens de tweede en derde tussenkomende partij verder niet nader toegelicht. Nochtans blijkt volgens hen uit de bestreden beslissing en het aanvraagdossier dat het voorwerp van de aanvraag niet binnen de beschermingszone gelegen is. De rechtspraak waarnaar de verzoekende partijen verwijzen om te stellen dat eenzelfde beoordeling geldt voor activiteiten nabij deze zone, kan volgens de tweede en derde tussenkomende partij niet zonder meer toegepast worden op voorliggende zaak. De voorliggende aanvraag is immers beperkt tot een wegenis- en rioleringsproject met herinrichting van bestaande gemeentelijke wegen. Een reeds aanwezig rioleringsstelsel (gemengd stelsel) wordt ontkoppeld (gescheiden stelsel), de bestaande rijweg wordt heraangelegd en er worden voetpaden voorzien. Tot slot wordt in parkgebied een parkomgeving met bufferbekken en wandelpaden voorzien.

Van een betekenisvolle aantasting of kans daartoe van de nabijgelegen beschermingszone is volgens de tweede en derde tussenkomende partij dan ook hoegenaamd geen sprake. Ook niet wat de door de verzoekende partijen geviseerde ontbossing betreft, die grondig is onderzocht en gemotiveerd in de aanvraag en de bestreden beslissing. Zij herhalen hierbij dat het bosbestand in

het parkgebied grotendeels behouden blijft en dat het Agentschap voor Natuur en Bos gunstig advies verleende. Tevens werd volgens hen doorheen de bezwaarschriften en adviezen geen enkele bezorgdheid geuit -ook niet door de verzoekende partijen- over enig effect of impact op deze beschermingszone. Tot slot is de geviseerde buffering grondig onderzocht in een afzonderlijke nota in het aanvraagdossier, opgemaakt door TECHNUM. Dergelijke buffering wordt verplichtend voorgeschreven en bleek noodzakelijk om de waterafvoer en -problematiek van de reeds aanwezige woningen te kunnen opvangen. De situatie in de omgeving zou hierdoor net verbeteren, zodat het enige effect een positief effect kan zijn. Het middel is volgens hen zodoende ongegrond.

Aangezien geen passende beoordeling in het dossier diende te zitten, dient er ook geen motivering of beoordeling op dit punt in de bestreden beslissing aanwezig te zijn.

5.1

De verzoekende partijen wijzen er in verband met het tweede middel op dat de verwerende en de tussenkomende partijen net als in het eerste middel, op *quasi* identieke wijze opnieuw een exceptie van belang laten gelden. De verzoekende partijen kunnen eveneens grotendeels integraal verwijzen naar hun toelichting bij het eerste middel wat betreft het belang. Met nadruk op de verwijzing naar het arrest van de Raad van 24 oktober 2017, menen de verzoekende partijen wel degelijk belang bij het middel te hebben.

Volgens de verzoekende partijen beperkt de verwerende partij zich ten gronde door te stellen dat het ontbossen van een perceel dat op 200 m ligt van een speciale beschermingszone geen betekenisvol effect kan hebben. De tussenkomende partijen zouden allen simpelweg stellen dat de verzoekende partijen niet aantonen welke impact het ontbossen zou hebben op de speciale beschermingszone, meer zelfs, zij zouden stellen dat de verzoekende partijen niet aantonen welke impact het ontbossen zou hebben op de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone. De tweede en derde tussenkomende partij zouden zelfs op onnavolgbare wijze het volgende besluiten: *"Wetenschappelijk gezien wordt er niet aangetoond dat schadelijke gevolgen te verwachten zijn, zodat de noodzaak om een passende beoordeling op te maken niet bewezen is"*.

Het is volgens de verzoekende partijen evenwel aan de vergunningverlenende overheid om te oordelen over de mogelijke schadelijke gevolgen (in functie van een passende beoordeling) voor aanvragen die in theorie effecten kunnen hebben op een speciale beschermingszone. Het is niet correct te stellen dat een passende beoordeling pas nodig zou zijn indien 'wetenschappelijk gezien' vaststaat dat er nadelige effecten zullen zijn. De verzoekende partijen benadrukken nogmaals dat in rechtspraak en rechtsleer duidelijk vaststaat dat het bestaan van een risico op aantoonbare aantasting volstaat om een passende beoordeling op te leggen en dat het hierbij expliciet niet enkel gaat om projecten in, maar ook buiten de speciale beschermingszone in kwestie. Dit geldt als toepassing van het voorzorgsbeginsel.

De tweede en derde tussenkomende partij menen dat de verzoekende partijen niet wijzen op de instandhoudingsdoelstellingen van de speciale beschermingszone in relatie tot deze wijziging. Volgens de verzoekende partijen is dit evenwel de plicht van de vergunningverlenende overheid, niet van hen. Mocht de vergunningverlenende overheid haar wettelijke plicht hebben vervuld, dan diende zij volgens de verzoekende partijen vast te stellen dat voor verschillende vliegende diersoorten werd opgenomen: *"kwaliteitsverbetering in en nabij de bossen"*. Bezwaarlijk kan volgens de verzoekende partijen worden ontkend dat het rooien van zo'n oppervlakte bos en de vervanging ervan door een bufferbekken als *'kwaliteitsverbetering'* kan gelden. In alle geval wordt dit nergens betrokken in de besluitvorming.

5.2

De verzoekende partijen halen met betrekking tot het derde middel aan dat dit geënt is op het gebrek aan motivering waarom geen passende beoordeling nodig zou zijn geweest in onderhavige vergunningsaanvraag, ondanks het feit dat een aanzienlijk deel van een nabijgelegen perceel wordt gerooid en de bebossing vervangen wordt door een RWA-bekken, vlakbij een speciale beschermingszone. Indien een vergunningverlenende overheid in het licht van deze elementen tóch van oordeel is dat er geen passende beoordeling vereist is, dient zij dit volgens de verzoekende partijen minstens te motiveren. De derde en vierde tussenkomende partijen stellen dienaangaande het volgende: "*Verder werd aangetoond dat geen passende beoordeling in het dossier begrepen diende te zitten, zodat ook geen motivering of beoordeling op dit punt in het bestreden beslissing aanwezig dient te zijn*". Deze redenering zou niet gevolgd kunnen worden. Wanneer, ondanks werken waarvan een impact verwacht kan worden zoals *in casu*, de vergunningverlenende overheid toch van oordeel is dat geen passende beoordeling vereist is, dient zij dit volgens de verzoekende partijen te motiveren.

6.

De verwerende partij voegt in haar laatste nota niets wezenlijks toe met betrekking tot het tweede en derde middel.

7.

De eerste tussenkomende partij voert in haar laatste schriftelijke uiteenzetting met betrekking tot het tweede en derde middel nog aan dat de verzoekende partijen menen dat uit geen enkel element blijkt dat geen schadelijke effecten veroorzaakt zouden kunnen worden, maar de redenering daarbij ten onrechte omkeren en het gunstig advies van het Agentschap voor Natuur en Bos negeren. Wanneer de verzoekende partijen menen dat een passende beoordeling vereist is, is het volgens de eerste tussenkomende partij in eerste instantie aan hen om aannemelijk te maken dat er, anders dan wat het Agentschap voor Natuur en Bos en de verwerende partij menen, schadelijke effecten te verwachten zijn. Dit wordt door de Raad in het door de verzoekende partijen zelf aangehaalde arrest nr. RvVb/S/1718/0180 van 24 oktober 2017 volgens de eerste tussenkomende partij trouwens bevestigd. De verzoekende partijen laten na dit te doen.

Zij voert ook nog aan dat daar waar de verzoekende partijen menen dat "*het bestaan van een risico*" al zou volstaan om een passende beoordeling te vereisen, zij er niet eens in slagen om dit risico aan te tonen.

8.

De tweede en derde tussenkomende partij benadrukken in hun laatste schriftelijke uiteenzetting dat de verzoekende partijen niet met goed gevolg kunnen verwijzen naar een arrest van de Raad van 24 oktober 2017, om te besluiten dat zij als particulieren sowieso een belang hebben bij een middel dat gebaseerd wordt op de schending van artikel 36ter, §3 van het Natuurdecreet. De feitelijke omstandigheden zijn volgens de tweede en derde tussenkomende partij geenszins met elkaar te vergelijken, aangezien dit arrest betrekking heeft op een stedenbouwkundige vergunning voor wegeniswerken aan een gewestweg (N3 te Tervuren) over een afstand van meerdere kilometers waarbij de vooropgestelde werken "*palen aan een speciale beschermingszone*". Daarbij werd tijdens de werken zelfs een tijdelijke inname voorzien van dit habitatrichtlijngebied ("*alleen tijdens de werken zal er tijdelijk een beperkte verstoring zijn langs de bosrand*"). Dit terwijl voorliggende lokale werken veel beperkter van aard zijn en de beschermingszone waarvan sprake op geruime afstand gelegen is. Bijkomend doet dit arrest waarnaar de verzoekende partijen verwijzen volgens hen geen afbreuk aan de vaststelling dat de verzoekende partijen hun belang expliciet beperkten tot drie specifieke nadelen (mobiliteit, eigendomsverlies, wateroverlast) die zij -onterecht- vrezen te zullen ondervinden. Dit terwijl de voorziene ontbossing uitermate beperkt is en betrekking heeft op een privaat perceel dat momenteel niet toegankelijk is en op ruime afstand

van de beschermingszone gelegen is. In het arrest waarnaar verzoekende partijen verwijzen ging het klaarblijkelijk om het publiek toegankelijke Zoniënwoud, dat pal langsheen de werken gelegen was. De tussenkomenende partijen herhalen dat een vernietiging op basis van dit middel onmogelijk kan verhelpen aan de geschetste nadelen (mobiliteit, eigendomsverlies, wateroverlast) en zodoende de verzoekende partijen in voorkomend geval geen enkel voordeel kan bieden. Het middel is volgens hen dan ook onontvankelijk.

Ten gronde wijzen de tweede en derde tussenkomenende partij erop dat de niet-toepasselijkheid van de SEA-richtlijn bevestigd wordt in het arrest van de Raad waarop de verzoekende partijen zich steunen om hun belang bij het middel te staven. Eenzelfde vaststelling geldt in voorliggend beroep, met name dat de aangehaalde bepalingen uit de SEA-richtlijn geen toepassing vinden, minstens werden omgezet in het DABM. Tot slot laten de verzoekende partijen volgens de tussenkomenende partijen na om op enige wijze te duiden om welke redenen deze artikelen geschonden voorkomen. Het middel is bijgevolg volgens hen ook om die reden onontvankelijk, minstens ongegrond.

Met betrekking tot artikel 36ter, §3 van het Natuurdecreet, herhalen de tussenkomenende partijen dat de verzoekende partijen zich er al te eenvoudig van wensen af te maken met hun bewering dat één en ander 'evident' zou zijn. Dit terwijl een passende beoordeling enkel verplicht is indien er sprake is van een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van deze speciale beschermingszone. Wanneer de vergunningverlenende overheid aan de hand van het gunstige advies van het Agentschap voor Natuur en Bos vaststelt dat dergelijke aantasting niet voorhanden is, wordt volgens de tussenkomenende partijen wel degelijk van een verzoekende partij verwacht dat zij aannemelijk maakt waarom dergelijke conclusie niet correct of onredelijk zou zijn. Overigens zou de Raad dit standpunt bevestigd hebben, waarbij zij verwijzen naar het arrest van 24 oktober 2017, waarnaar ook de verzoekende partijen verwijzen.

Ook in voorliggend geval moest volgens de tussenkomenende partijen uit het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos, dat beschouwd wordt als een screening in functie van de habitattoets, blijken dat dergelijk risico niet voorhanden is waarmede ook de nood voor een passende beoordeling werd weggenomen. In dergelijke omstandigheden kunnen de verzoekende partijen zich er niet toe beperken hiertegenover louter te stellen dat het voorwerp van de aanvraag evident een betekenisvolle aantasting kan vormen.

De tweede en derde tussenkomenende partij voegen in hun laatste schriftelijke uiteenzetting met betrekking tot het derde middel nog toe dat de verzoekende partijen menen dat na de gemotiveerde conclusie dat geen passende beoordeling vereist is, aangezien er geen sprake is van enige betekenisvolle aantasting, nog een afzonderlijke motivering voorhanden dient te zijn aangaande de mogelijke aantasting van de beschermingszone. Dit zou al te gek zijn. Het één impliceert volgens de tussenkomenende partijen immers het andere. Zij verwijzen hiervoor dan ook naar hetgeen werd uiteengezet onder het tweede middel.

Beoordeling door de Raad

1.

De Raad stelt vast dat het perceel waar de bestreden ontbossing betrekking op heeft, gelegen is in de omgeving van het habitatrichtlijngebied "Valleigebied tussen Melsbroek, Kampenhout, Kortenberg en Veltem".

2.

De exceptie van gebrek aan belang bij het middel die de verwerende en tussenkomenende partijen aanvoeren, moet worden verworpen.

De verzoekende partijen hebben een belang bij een middel dat betrekking heeft op milieueffecten in hun leefomgeving en dat tot een heroverweging van de bestreden beslissing kan leiden. Het eventueel gegrond bevinden van dit middel kan leiden tot een heroverweging van de beslissing met een impact op hinder en nadelen die de verzoekende partijen kunnen treffen. Het feit dat de toegankelijkheid van het park er voor de verzoekende partijen op vooruit zou gaan, doet hieraan ook niets af.

Volgens artikel 35, derde lid DBRC-decreet geeft een aangevoerde onwettigheid alleen aanleiding tot een vernietiging, als de partij die ze aanvoert, wordt benadeeld door de ingeroepen onwettigheid. De verwerende en tussenkomende partijen geven een al te restrictieve invulling aan artikel 35, derde lid DBRC-decreet en de vereiste van belang bij het middel. Dat deze vereiste niet te restrictief mag worden ingevuld blijkt uit de beoordeling door het Grondwettelijk Hof dat de Vlaamse bestuursrechtscolleges deze bepaling conform het Unierecht dienen uit te leggen en dat een verzoekende partij geen belang moet hebben bij een middel van openbare orde (GwH 5 juli 2018, nr. 87/2018, overwegingen B.29.5 en B.29.6).

Verder dient rekening te worden gehouden met het gegeven dat het middel betrekking heeft op artikel 36ter, §3 Natuurdecreet, dat de implementatie vormt van artikel 6, lid 3 van de richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna (Habitatrichtlijn), zodat rekening dient te worden gehouden met de rechtspraak van het Hof van Justitie inzake toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden (Mededeling van de Europese Commissie van 28 april 2017 betreffende toegang tot de rechter in milieuaangelegenheden, C(2017)2616, Pb.C, nr. 275 van 18 augustus 2017). Meer bepaald oordeelde het Hof van Justitie reeds inzake artikel 6, lid 3 van de Habitatrichtlijn, dat de nuttige werking van de Habitatrichtlijn en het doel ervan vereisen dat particulieren zich in rechte daarop kunnen beroepen en dat de nationale rechterlijke instanties deze richtlijn in aanmerking kunnen nemen als element van het Unierecht teneinde met name na te gaan of de nationale autoriteit die een vergunning heeft afgegeven voor een plan of een project, de krachtens artikel 6, lid 3 van die richtlijn op haar rustende verplichtingen is nagekomen en aldus binnen de grenzen van de beoordelingsmarge is gebleven die deze bepaling de bevoegde nationale autoriteiten laat (HvJ 8 november 2016, nr. C243/15, LZ II, punt 44).

De verzoekende partijen verliezen het belang bij dit middel niet, wanneer ze met betrekking tot dit middel geen bezwaar hebben ingediend. De omstandigheid dat de verzoekende partijen tijdens het openbaar onderzoek geen kritiek hebben ontwikkeld met betrekking tot de niet-uitgevoerde passende beoordeling, verhindert niet dat zij hieromtrent een middel kunnen aanvoeren voor de Raad.

De exceptie wordt verworpen.

3.

In de mate dat de verzoekende partijen de schending aanvoeren van de SEA-richtlijn, is het middel niet ontvankelijk. De bepalingen van de SEA-richtlijn, in België omgezet in Titel IV DABM zijn niet van toepassing op vergunningsaanvragen voor individuele projecten. Zelfs indien het betoog van de verzoekende partijen met de nodige soepelheid gelezen wordt als een aangevoerde schending van de project-MER-richtlijn en de omzetting daarvan in titel IV DABM en het MER-besluit, dan nog dient de Raad vast te stellen dat het middel daarover niet de minste uiteenzetting bevat zodat het alsnog onontvankelijk is. Er kan wel verwezen worden naar de beoordeling van het eerste middel onder titel A.

4.

Voor het overige voeren de verzoekende partijen de schending aan van artikel 36ter Natuurdecreet aangezien een passende beoordeling zou ontbreken, net als een motivering daaromtrent.

Artikel 36ter, §§3 en 4 Natuurdecreet bepalen:

“§ 3. Een vergunningsplichtige activiteit die, of een plan of programma dat, afzonderlijk of in combinatie met één of meerdere bestaande of voorgestelde activiteiten, plannen of programma's, een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken, dient onderworpen te worden aan een passende beoordeling wat betreft de betekenisvolle effecten voor de speciale beschermingszone.

...

De initiatiefnemer is verantwoordelijk voor het opstellen van de passende beoordeling.

...

Indien een vergunningsplichtige activiteit of een plan of programma niet onderworpen is aan de verplichting tot milieu-effectrapportage overeenkomstig de wetgeving in uitvoering van de project-MERrichtlijn of de plan-MERrichtlijn, vraagt de administratieve overheid steeds het advies van de administratie bevoegd voor het natuurbehoud. De Vlaamse regering kan nadere regels vaststellen in verband met de inhoud en de vorm van de passende beoordeling.

§ 4. De overheid die over een vergunningsaanvraag, een plan of programma moet beslissen, mag de vergunning slechts toestaan of het plan of programma slechts goedkeuren indien het plan of programma of de uitvoering van de activiteit geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van de betrokken speciale beschermingszone kan veroorzaken. De bevoegde overheid draagt er steeds zorg voor dat door het opleggen van voorwaarden er geen betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan ontstaan.”

Overeenkomstig artikel 2, 30° van het Natuurdecreet wordt onder ‘betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone’ verstaan:

“een aantasting die meetbare en aantoonbare gevolgen heeft voor de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone, in de mate er meetbare en aantoonbare gevolgen zijn voor de staat van instandhouding van de soort(en) of de habitat(s) waarvoor de betreffende speciale beschermingszone is aangewezen of voor de staat van instandhouding van de soort(en) vermeld in bijlage III van dit decreet voor zover voorkomend in de betreffende speciale beschermingszone.”

Het zorgvuldigheidsbeginsel impliceert dat een vergunningverlenend bestuursorgaan, zoals de verwerende partij, haar beslissing op een zorgvuldige wijze moet voorbereiden en derhalve dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de verwerende partij onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de bestreden beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen.

5.

Uit artikel 36ter Natuurdecreet blijkt dat wanneer een vergunningsplichtige activiteit een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone kan veroorzaken, een passende beoordeling moet worden opgemaakt wat betreft de betekenisvolle effecten voor de speciale beschermingszone.

In dit verband kan ook gewezen worden op de memorie van toelichting: *“De bepalingen van artikel 6, lid 3, van de Habitatrichtlijn, zijn niet beperkt tot activiteiten die uitsluitend uitgevoerd worden in of betrekking hebben op een speciale beschermingszone. De waarschijnlijkheid van significante effecten kan niet alleen toenemen als gevolg van plannen en projecten die binnen een beschermd gebied worden uitgevoerd, maar ook van plannen of projecten die daarbuiten uitgevoerd worden.”* (Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 967/1, 35).

Wanneer moet worden onderzocht of een project een betekenisvolle aantasting kan veroorzaken, volstaat het, volgens het Hof van Justitie van de Europese Unie, dat de *“waarschijnlijkheid of het risico bestaat dat dit plan (...) significante gevolgen heeft voor het gebied”*. In het bijzonder bestaat dit risico *“wanneer op grond van objectieve gegevens niet kan worden uitgesloten dat het plan of project significante gevolgen heeft voor het gebied”* (H.v.J, 7 september 2004, C-127/02).

6.

Er moet dus op grond van objectieve gegevens zekerheid zijn dat het project geen significante gevolgen kan hebben voor het gebied, opdat men kan voorbijgaan aan de opmaak van een passende beoordeling. In dat verband kunnen de verwerende en tussenkomende partijen niet louter verwijzen naar de bewijslast van de verzoekende partijen voor het aantonen van mogelijke effecten op de beschermingszone, nu uit het voorgaande blijkt dat het een verplichting is voor een vergunningverlenende overheid om na te gaan of er op grond van objectieve gegevens kan worden uitgesloten dat het project significante gevolgen heeft voor het gebied.

Uit de bestreden beslissing blijkt niet dat de aanvraag werd onderworpen aan een onderzoek naar het al dan niet vereist zijn van een passende beoordeling, er wordt ook niet verwezen naar de nabijgelegen speciale beschermingszone.

De verwerende en tussenkomende partijen voeren aan dat wel degelijk voldaan zou zijn aan de adviesverplichting, die luidens 36ter Natuuredecreet ontstaat bij ontstentenis van verplichting tot milieu-effectenrapportage - waarvan in het kader van het eerste middel werd vastgesteld dat die niet zorgvuldig werd gemotiveerd - in het kader van de habitattoets. Het advies van het Agentschap voor Natuur en Bos van 2 juli 2015 dat werd verleend over de aanvraag, kan in de concrete omstandigheden echter niet beschouwd worden als een voortoets of screening inzake het al dan niet vereist zijn van een passende beoordeling. Het advies werd afgeleverd met als grondslag artikel 90bis Bosdecreet en artikel 1, 9° van het besluit van Vlaamse Regering van 5 juni 2009 tot aanwijzing van de instanties die over een vergunningsaanvraag advies verlenen. Uit het advies blijkt geenszins dat rekening werd gehouden met de speciale beschermingszone in de nabije omgeving van het te ontbossen gebied. Uit het advies valt enkel af te leiden dat het agentschap de aanvraag heeft onderzocht in het licht van de toepassing van artikel 90bis Bosdecreet en de ligging in parkgebied.

Gegeven de concrete omstandigheden van de zaak, waarbij een biologisch waardevol bos voor meer dan een vijfde van de oppervlakte wordt ontbost, kan er niet worden uitgesloten dat er betekenisvolle effecten kunnen ontstaan ten aanzien van de natuurlijke kenmerken van een speciale beschermingszone die op enkele honderden meters afstand gelegen is, minstens heeft de verwerende partij op onzorgvuldige wijze onderzocht in de bestreden beslissing dat het risico op deze effecten uitgesloten is. Het gegeven dat er tuinen, wegen en woningen gelegen zijn tussen het te ontbossen gebied en de speciale beschermingszone doet aan deze verplichting geen afbreuk.

De Raad stelt dan ook vast dat de verwerende partij niet zonder nader onderzoek kon aannemen dat de aanvraag niet van die aard is dat een betekenisvolle aantasting van de natuurlijke

kenmerken van de speciale beschermingszone kan worden veroorzaakt en de bestreden beslissing daaromtrent ook geen enkele motivering omvat.

Het middel is gegrond.

C. Vijfde middel

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen voeren de schending aan van artikel 4.3.1, §1, 1° b en §2, 1° VCRO, de artikelen 2 en 3 Motiveringswet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partijen zetten uiteen dat de aanvraag gericht is op een herinrichting van een gedeelte van de Vogelenzangstraat, de Eekhoornstraat en de Vierhuizenstraat. In het kader van het openbaar onderzoek over de aanpassing van de buurtweg nr. 6 (Vierhuizenstraat), kwamen volgens de verzoekende partijen verschillende klachten (waaronder deze van hen) tot uiting over de gevolgen voor de mobiliteit en verkeersveiligheid van deze herinrichting.

De bestreden vergunning heeft een aanzienlijke verbreding van de Vierhuizenstraat tot gevolg, met inbegrip van de aanleg van voetpaden aan beide zijden van de straat. In het openbaar onderzoek werden hiertegen verschillende bezwaren opgeworpen. Voor de gevolgen van deze verbreding, verwijzen de verzoekende partijen naar hun belang.

De vergunningverlenende overheid zou nergens in de bestreden beslissing uitdrukkelijk vermelden wat haar oordeel is omtrent deze problematiek, doch simpelweg een kopie van het verslag met de weerlegging van de bezwaren in het kader van het openbaar onderzoek opnemen in de vergunning.

Artikel 4.3.1, §1, 1°, b VCRO stelt dat een vergunning wordt geweigerd wanneer het aangevraagde onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening en volgens artikel 4.3.1, §2, 1° VCRO moet er bij de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening rekening gehouden worden met de mobiliteitsimpact. De verzoekende partijen wijzen eveneens op de artikelen 2 en 3 Motiveringswet en het zorgvuldigheidsbeginsel, waardoor belanghebbenden minstens in staat moeten kunnen zijn te ontdekken wat het standpunt en de motivatie van de beslissingsnemende overheid is. In de bestreden beslissing is volgens hen geen afdoende motivering opgenomen.

2.

De verwerende partij merkt op dat zij heeft geoordeeld dat de aanvraag een positieve mobiliteitsimpact heeft. Zij citeert hiervoor eveneens het besluit van de bestreden beslissing: *“De herinrichting van een gedeelte van de Vogelenzangstraat, van de Eekhoornstraat en van de Vierhuizenstraat: met heraanleg van de rijweg en met de aanleg van voetpaden aan weerszijden van de rijweg, met en plaatselijke asverschuiving en verkeerssas in de Vogelenzangstraat en het voorzien van straatbomen in de Eekhoornstraat, leidt tot een veiligere verkeerssituatie”*.

In de bestreden beslissing verwijst de verwerende partij naar de weerlegging van de bezwaren zodat volgens haar duidelijk blijkt dat zij zich aansluit bij de weerlegging van de bezwaren en deze tot de hare maakt. Tot slot merkt de verwerende partij op dat de verzoekende partijen met dit middel eigenlijk zouden aansturen op een nieuwe opportuiniteitsbeoordeling, terwijl de Raad, gelet op de discretionaire bevoegdheid van de verwerende partij, enkel de bestreden beslissing op haar wettigheid marginaal mag toetsen.

De verzoekende partijen tonen volgens haar ook niet aan dat het aansluiten bij de weerlegging van de bezwaren een kennelijk onredelijke beoordeling van de overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening zou inhouden. Integendeel, zij beperken zich louter tot een vraagstelling, die volgens haar overigens feitelijke grondslag mist.

3.

Het vijfde middel zou ook volgens de eerste tussenkomenende partij feitelijke grondslag missen. De verzoekende partijen erkennen in dit middel dat hun bezwaren omtrent de verwachte mobiliteitsproblemen wel behandeld werden in het verslag met de weerlegging ervan door de gemeente Kortenbergh. Zij erkennen ook dat dit verslag integraal is overgenomen in de vergunningsbeslissing en dat zij dus kennis hadden van de motieven ter weerlegging.

Ten onrechte menen de verzoekende partijen volgens de eerste tussenkomenende partij dat dit niet zou volstaan, omdat nergens in de vergunningsbeslissing staat wat het oordeel van de verwerende partij zelf is. Zij verliezen uit het oog dat de bestreden beslissing letterlijk stelt dat de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar zich de argumenten ter weerlegging van de bezwaren heeft eigen gemaakt.

De verwerende partij heeft de bezwaren aangaande mogelijke mobiliteitshinder dus wel degelijk onderzocht en beoordeeld en op deze manier haar motiveringsplicht vervuld.

4.

De tweede en derde tussenkomenende partij stellen dat de verzoekende partijen menen dat hun bezwaren op het punt van mobiliteit en verkeersveiligheid onvoldoende werden beantwoord in de bestreden beslissing, met een vermeende schending van de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel tot gevolg. De verzoekende partijen laten volgens de tweede en derde tussenkomenende partij evenwel na om aan te tonen dat de gemaakte beoordeling in hoofde van de verwerende partij kennelijk onredelijk voorkomt.

De verzoekende partijen verduidelijken niet op welke concrete bezwaren hun kritiek betrekking heeft en om welke reden de vergunningverlenende overheid haar bevoegdheid incorrect heeft uitgeoefend. Nochtans beschikt de vergunningverlenende overheid over een discretionaire bevoegdheid ter zake. De verzoekende partijen dienen aan te tonen dat het vergunningverlenend bestuursorgaan de goede ruimtelijke ordening van het project hetzij foutief, hetzij op een kennelijk onredelijke wijze beoordeeld heeft. De verzoekende partijen slagen hier niet in en beperken zich tot algemene opportunitetskritiek.

De tussenkomenende partijen wijzen erop dat elk van de betrokken overheden ervan overtuigd is dat het voorwerp van de aanvraag net tot een verhoging van de verkeersveiligheid zal leiden. Dit kon ook blijken uit het eerdere advies van de GECORO en het MOBER dat naar aanleiding van het RUP Vierhuizen werd opgemaakt. Louter beweren dat dit niet het geval zou zijn zonder enige onderbouwing komt volgens hen dan ook neer op een loutere opportunitetskritiek. Dat de verzoekende partijen het niet eens zijn met dit standpunt, maakt het nog niet foutief of kennelijk onredelijk.

Wat de beweerde overname van de behandeling van de bezwaren betreft, kan volgens hen worden vastgesteld dat dit geenszins zonder eigen onderzoek in hoofde van de vergunningverlenende overheid werd overgenomen. Bovendien komt het volgens de tweede en derde tussenkomenende partij binnen de bijzondere procedure toe aan de derde tussenkomenende partij om zich uit te spreken over de ingediende bezwaren en opmerkingen (cfr. artikel 11 Besluit Openbare Onderzoeken). Aangezien de aanvraag wegeniswerken betreft, diende ook de gemeenteraad van de tweede tussenkomenende partij hiervan kennis te nemen met het oog op het gemotiveerde besluit van de

zaak van de wegen (cfr. artikel 10 Besluit Openbare Onderzoeken). Dit heeft tot gevolg dat de gemeenteraad de bezwaren met betrekking tot de aspecten van de zaak van de wegen behandelde en dat het college van burgemeester en schepenen de overige bezwaren beoordeelde. Binnen de bijzondere procedure is expliciet voorzien dat *“de vergunningverlenende overheid zich uitspreekt over de ingediende bezwaren en opmerkingen”* met aanvulling dat indien het gaat om een aanvraag overeenkomstig artikel 4.7.26 VCRO ook het college zich erover uitspreekt (artikel 11, §1 Besluit Openbare Onderzoeken). Als laatste onderzocht de verwerende partij volgens de tweede en derde tussenkomende partijen de ingediende bezwaren, waarbij zij zich grotendeels kon aansluiten bij de eerdere beoordelingen. Dit weliswaar na een eigen onderzoek. Het vijfde middel is volgens hen dan ook ongegrond.

5.

De verzoekende partijen halen aan dat de verwerende en de tussenkomende partijen stellen dat het middel neer zou komen op opportuïteitskritiek en dat de bestreden beslissing afdoende gemotiveerd zou zijn door de tekstuele overname van de behandeling van de bezwaren. De verzoekende partijen willen kort nog wijzen op de wijze waarop de verwerende partij zich de behandeling van de bezwaren eigen maakt: *“De ingediende bezwaren werden behandeld door de gemeenteraad, de behandeling ervan wordt grotendeels overgenomen en aldus eigen gemaakt omdat de gemeenteraad het best geplaatst is om een oordeel te vellen over de inrichting van de lokale wegen”*. Uit deze stelling blijkt volgens de verzoekende partijen duidelijk dat de verwerende partij geen eigen onderzoek heeft gevoerd noch een eigen oordeel heeft gevormd, doch zich schijnbaar dogmatisch aansluit bij het oordeel van de gemeenteraad omdat deze volgens hem *“het best geplaatst is”*. Dit is volgens de verzoekende partijen een manifeste schending van het motiveringsbeginsel. Deze redenering volgend, kan men in alle soortgelijke dossiers de overwegingen van de gemeenteraad zonder enig onderzoek of eigen beoordeling overnemen aangezien deze schijnbaar toch per definitie het best geplaatst zou zijn.

Nergens in de bestreden beslissing zou duidelijk worden aangegeven wat het standpunt van de vergunningverlenende overheid is. Gelet op bovenstaand citaat, kan men volgens de verzoekende partijen ook niet volhouden dat de vergunningverlenende overheid zich kan beperken tot het zich eigen maken van de overwegingen van de gemeenteraad, daar het motief hierachter, een schijnbaar vermoeden van correcte beoordeling dat zou volgen uit bepaalde bevoegdheden, de vergunningverlenende overheid niet ontslaat van haar verplichting een grondig onderzoek te voeren.

6.

De verwerende partij voegt in haar laatste nota niets wezenlijks toe.

7.

De eerste tussenkomende partij voegt in haar laatste schriftelijke uiteenzetting niets wezenlijks toe.

8.

De tweede en derde tussenkomende partij wijzen er in hun laatste schriftelijke uiteenzetting nog op dat de verzoekende partijen in hun wederantwoordnota enkel nog aanvullend stellen dat de vergunningverlenende overheid zelf geen standpunt zou hebben ingenomen, doch eenvoudigweg de eerdere behandeling van de bezwaren door tussenkomende partijen zou hebben overgenomen. Nochtans blijkt dit volgens de tussenkomende partijen niet het geval te zijn, hetgeen net volgt uit de passage die verzoekende partijen aanhalen: *“Op 5 december 2016 keurde de gemeenteraad van de gemeente Kortenbergh de zaak van de wegen goed. De ingediende bezwaren werden behandeld door de gemeenteraad, de behandeling ervan wordt hierna grotendeels overgenomen en aldus eigen gemaakt omdat de gemeenteraad het best geplaatst is om een oordeel te vellen over de inrichting van de lokale wegen”*. Bijgevolg werd volgens de tussenkomende partijen door

de verwerende partij geenszins zonder enig eigen onderzoek en integraal de beoordeling van tussenkomende partijen overgenomen, doch kon de verwerende partij 'grotendeels' deze behandeling bijtreden. Dat zij besluit om deze beoordeling haar eigen te maken, bevestigt net dat de verwerende partij de mogelijke mobiliteitshinder onderzocht heeft. In de veronderstelling van de verzoekende partijen zou een vergunningverlenende overheid blijkbaar verplicht een afwijkend standpunt moeten innemen ten opzichte van voorgaande beoordelingen. Dit is volgens de tussenkomende partijen niet het geval. Indien de vergunningverlenende overheid vaststelt dat de gemeenteraad en het college van burgemeester en schepenen zich binnen hun bevoegdheden hebben uitgesproken over de ontvangen bezwaren en zij zich daarin kan vinden, staat het haar vrij om dit bij te treden. Van een identieke overname zonder meer is volgens de tussenkomende partijen hoegenaamd geen sprake.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partijen uiten in hun vijfde middel kritiek op de beoordeling van de verenigbaarheid van het aangevraagde met de goede ruimtelijke ordening en de motivering daarvan, meer bepaald wat betreft mobiliteit en verkeersveiligheid. Ze menen dat hun bezwaren omtrent de verbreding van de Vierhuizenstraat niet afdoende bij de beoordeling zijn betrokken.

De verzoekende partijen voeren aan dat de verwerende partij nergens in de bestreden beslissing uitdrukkelijk haar oordeel omtrent de problematiek die zij in hun bezwaren hebben aangevoerd vermeldt, doch enkel een kopie van het verslag met de weerlegging van de bezwaren in het kader van het openbaar onderzoek opneemt in de vergunning. Zij wijst erop dat de motivering van de bestreden beslissing in het kader van de artikelen 2 en 3 Motiveringswet en het zorgvuldigheidsbeginsel vereist dat een belanghebbende moet kunnen ontdekken wat het standpunt en de motivatie van de vergunningverlenende overheid is en er sprake moet zijn van een afdoende motivering.

2.

Het behoort tot de taak en de bevoegdheid van de vergunningverlenende overheid om overeenkomstig artikel 4.3.1, §1, samen gelezen met artikel 4.3.1, §2, eerste lid, 1° en 2° VCRO op concrete wijze te onderzoeken of een aanvraag beantwoordt aan de eisen van een goede ruimtelijke ordening, waarbij zij de noodzakelijke of relevante aspecten van de goede ruimtelijke ordening bij haar beoordeling dient te betrekken.

De Raad kan zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening niet in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid. In de uitoefening van het hem opgedragen wettigheidsstoezicht is hij enkel bevoegd na te gaan of de administratieve overheid de haar ter zake toegekende appreciatiebevoegdheid naar behoren heeft uitgeoefend, met name of zij is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij deze correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan in redelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Het is aan de verzoekende partij om aan te toonen dat het vergunningverlenend bestuursorgaan de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening van het project hetzij foutief, hetzij op kennelijk onredelijke wijze beoordeeld heeft.

3.

Het recht van belanghebbenden om bezwaren en opmerkingen te formuleren tijdens het openbaar onderzoek brengt voor de bevoegde overheid de verplichting mee om de gemaakte bezwaren en opmerkingen te onderzoeken en te beoordelen.

Het is echter niet vereist dat elk bezwaar of onderdeel van een bezwaar afzonderlijk beantwoord en beoordeeld moet worden. Het volstaat dat de vergunningverlenende overheid in haar beslissing aangeeft op welke elementen en argumenten zij steunt om, ondanks de bezwaren, de aangevraagde vergunning te verlenen. Dit impliceert dat de aspecten die relevant zijn voor het aangevraagde en onder de aandacht werden gebracht tijdens het openbaar onderzoek, beoordeeld moeten worden door de vergunningverlenende overheid. Deze aspecten kunnen behandeld worden bij de beoordeling van de juridische aspecten of bij de beoordeling van de verenigbaarheid van de aanvraag met de goede ruimtelijke ordening.

4.

De bestreden beslissing werd verleend bij toepassing van de bijzondere procedure zoals bepaald in artikel 4.7.26 VCRO.

Artikel 11, §1 van het besluit van de Vlaamse Regering van 5 mei 2000 betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging, bepaalt dat de vergunningverlenende overheid zich moet uitspreken over de ingediende bezwaren.

Onder de titel “Het openbaar onderzoek” en de onderscheiden titels “Bezwaar” wordt in de bestreden beslissing een samenvatting gegeven van de bezwaren en wordt de beoordeling van deze bezwaren door de gemeenteraad grotendeels overgenomen.

Geen enkele wettelijke bepaling of rechtsbeginsel belet dat de verwerende partij zich kan aansluiten bij de beoordeling van de bezwaren door de gemeenteraad, voor zover zij dat uitdrukkelijk doet en voor zover de inhoud van die beoordeling gekend is. De verwerende partij treedt de beoordeling van de gemeenteraad uitdrukkelijk bij, verwerkt die uitdrukkelijk in de bestreden beslissing en maakt die beoordeling zich derhalve eigen, hetgeen voldoende getuigt van een eigen beoordeling.

Het gegeven op zich dat de verwerende partij zich aansluit bij de beoordeling van de bezwaren door de gemeenteraad, kan dan ook niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden. Dit zou alleen anders kunnen zijn indien de verzoekende partijen aantonen dat er geen eigen beoordeling door de verwerende partij, conform artikel 4.7.26 VCRO, is gebeurd. De verwerende partij is er immers onverkort toe gehouden het aangevraagde op basis van een eigen beoordeling te toetsen op de overeenstemming met de stedenbouwkundige voorschriften en op de verenigbaarheid met de goede ruimtelijke ordening.

5.

Om succesvol aan te voeren dat de vergunningverlenende overheid bezwaren niet afdoende heeft beoordeeld, moet een verzoekende partij minstens aangeven welke bezwaren die zij heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek naar haar oordeel niet beoordeeld werden.

De verzoekende partijen verwijzen louter in algemene bewoordingen naar meerdere klachten inzake mobiliteit en verkeersveiligheid ten aanzien van de herinrichting van de buurtweg, waaronder hun bezwaarschriften. Daarnaast verwijzen ze naar de hinder en nadelen die ze hebben uiteengezet in het kader van hun belang bij onderhavige procedure en een verkeersaanzuigend effect.

Met de verwerende en tussenkomende partijen moet worden vastgesteld dat de verzoekende partijen hun stelling louter steunen op volgende motivering onder de titel “Het openbaar onderzoek”, zonder op enige wijze aan te duiden welke van hun bezwaren naar hun oordeel niet afdoende betrokken werden bij de beoordeling in de bestreden beslissing en waaruit dit dan blijkt:

“Op 5 december 2016 keurde de gemeenteraad van de gemeente Kortenbergh de zaak van de wegen goed. De ingediende bezwaren werden behandeld door de gemeenteraad, de behandeling ervan wordt hierna grotendeels overgenomen en aldus eigen gemaakt omdat de gemeenteraad het best geplaatst is om een oordeel te vellen over de inrichting van de lokale wegen”.

De Raad moet vaststellen dat de verzoekende partijen hiermee niet aantonen dat er geen eigen beoordeling gebeurd is. De loutere vermelding van het gegeven dat de behandeling van de bezwaren *“aldus eigen gemaakt [wordt] omdat de gemeenteraad het best geplaatst is om een oordeel te vellen over de inrichting van de lokale wegen”*, leidt niet eenduidig tot de beoordeling dat niet voldaan is aan de vereiste van een eigen beoordeling. Dit wordt onder meer tegengesproken door het gegeven dat de behandeling *“grotendeels”* werd overgenomen en het gegeven dat de verwerende partij bij de beoordeling van de mobiliteitsimpact in het kader van de goede ruimtelijke ordening, naast een verwijzing naar de behandeling van het openbaar onderzoek – zij het summier- aangeeft dat de aanvraag een positieve mobiliteitsimpact heeft en leidt tot een veiligere verkeerssituatie.

Verder is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling van de eisen van de goede ruimtelijke ordening in de plaats stellen van die van de bevoegde overheid en maken de verzoekende partijen niet aannemelijk dat de verwerende partij de goede ruimtelijke ordening van het project hetzij foutief, hetzij op kennelijk onredelijke wijze beoordeeld heeft.

Een schending van artikel 4.3.1, §1, 1° b en §2, 1° VCRO, de artikelen 2 en 3 Motiveringswet en van het zorgvuldigheidsbeginsel wordt dus niet aangetoond.

Het vijfde middel wordt verworpen.

D. Vierde middel

Het vierde middel wordt niet beoordeeld aangezien het niet tot een ruimere vernietiging kan leiden.

VII. BESTUURLIJKE LUS

De eerste tussenkomende partij vraagt met betrekking tot het eerste middel de toepassing van de bestuurlijke lus overeenkomstig artikel 34 van het DBRC-decreet, voor het geval de Raad het eerste middel ontvankelijk en gegrond zou bevinden.

Overeenkomstig artikel 34, §1 DBRC-decreet kan de Raad, indien hij vaststelt dat hij de bestreden beslissing om reden van een onwettigheid moet vernietigen, de verwerende partij de mogelijkheid bieden om met een herstelbeslissing de onwettigheid in de bestreden beslissing te herstellen of te laten herstellen. Onder ‘onwettigheid’ wordt verstaan ‘een strijdigheid met een geschreven rechtsregel of een algemeen rechtsbeginsel die kan leiden tot vernietiging van de bestreden beslissing, maar die zou kunnen worden hersteld’.

Het gebruik van de bestuurlijke lus is alleen mogelijk nadat alle partijen de mogelijkheid hebben gehad hun standpunt over het gebruik ervan kenbaar te maken.

Gegeven de gegrond bevonden middelen, die het gedegen onderzoek van milieueffecten betreffen, is de Raad van oordeel dat de toepassing van de bestuurlijke lus in dit concrete geval geen

meerwaarde biedt. De verwerende partij dient een nieuwe beslissing te nemen, rekening houdend met de beoordeling van de gegrond bevonden middelen.

VIII. KOSTEN

1.

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet legt de Raad de kosten van het beroep ten laste van de partij die ten gronde in het ongelijk gesteld wordt.

2.

De verzoekende partijen en de tweede en derde tussenkomende partij vragen om de verwerende partij, respectievelijk de verzoekende partijen te veroordelen tot het betalen van een rechtsplegingsvergoeding.

3.

Het decreet van 9 december 2016 houdende wijziging van diverse decreten, wat de optimalisatie van de organisatie en de rechtspleging van de Vlaamse bestuursrechtcolleges betreft, heeft aan artikel 21 DBRC-decreet de volgende paragraaf toegevoegd (BS 24 januari 2017, p. 12.795):

“§7 De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan, op verzoek van een partij, een rechtsplegingsvergoeding toekennen, die een forfaitaire tegemoetkoming is in de kosten en honoraria van de advocaat van de partij die ten gronde in het gelijk wordt gesteld.

De Vlaamse Regering bepaalt de basisbedragen en de minimum- en maximumbedragen van de rechtsplegingsvergoeding.

De Raad voor Vergunningsbetwistingen kan, op gemotiveerde wijze, de vergoeding verlagen of verhogen, zonder echter de door de Vlaamse Regering bepaalde minimum- en maximumbedragen te overschrijden. In zijn beoordeling houdt hij rekening met:

1° de financiële draagkracht van de in het ongelijk gestelde partij, om het bedrag van de vergoeding te verlagen;

2° de complexiteit van de zaak;

3° de kennelijk onredelijke aard van de situatie.

Als de in het ongelijk gestelde partij juridische tweedelijnsbijstand geniet, wordt de rechtsplegingsvergoeding vastgelegd op het minimumbedrag bepaald door de Vlaamse Regering, behalve in geval van een kennelijk onredelijke situatie. In dat geval omkleedt de Raad voor Vergunningsbetwistingen zijn beslissing tot vermindering of verhoging met bijzondere redenen.

Als meer partijen de rechtsplegingsvergoeding ten laste van een of meer in het ongelijk gestelde partijen genieten, is het bedrag ervan maximaal het dubbel van de maximale rechtsplegingsvergoeding waarop de begunstigde die gerechtigd is om de hoogste vergoeding te eisen, aanspraak kan maken. Ze wordt door de Raad voor Vergunningsbetwistingen tussen de partijen verdeeld.

De tussenkomende partijen kunnen niet worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten.

Geen partij kan worden gehouden tot de betaling van de rechtsplegingsvergoeding of die vergoeding genieten, als de procedure, vermeld in artikel 42, leidt tot een bekrachtigd bemiddelingsakkoord.”

Artikel 22 van het decreet van 9 december 2016 luidt als volgt:

“Op de beroepen die werden ingediend vóór de inwerkingtreding van dit decreet zijn de artikelen 19, 20, 21, 33, 35, 40, 41 en 42 van het decreet van 4 april 2014 betreffende de

organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges en de artikelen 16.4.39 en 16.4.44 van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, van toepassing, zoals van kracht vóór de inwerkingtreding van dit decreet."

Uit deze bepaling volgt dat voor vorderingen die werden ingesteld vóór de inwerkingtreding van het decreet van 9 december 2016, het niet mogelijk is om een rechtsplegingsvergoeding toe te kennen.

Het decreet van 9 december 2016 is in werking getreden op 24 april 2017. Het beroep werd ingesteld op 30 maart 2017 en dus voor de inwerkingtreding van het decreet van 9 december 2016. Er kan dus geen rechtsplegingsvergoeding worden toegekend.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het verzoek tot tussenkomst van de nv AQUAFIN, de gemeente Kortenberg en het college van burgemeester en schepenen van de gemeente KORTENBERG zijn ontvankelijk.
2. De Raad vernietigt de beslissing van de verwerende partij van 7 februari 2017, waarbij aan de eerste tussenkomende partij de stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor “wegenis- en rioleringswerken en aanleg RWA-bekken in parkgebied met bijhorende paden” op de percelen gelegen te 3070 Kortenberg, Eekhoornstraat Populierenlaan/ Vierhuizenstraat/ Vogelenzangstraat, met als kadastrale omschrijving Kortenberg, afd. 1, sectie A, nummers 112G, 114B, 115C, 115K, 118D, 118M, 118S, 118T, 118V, 118W, 120C2, 120D2, 120F2, 121A4, 122N, 123A3, 123B2, 123G2, 123H2, 123K2, 123L2, 123M3, 123P, 123V, 126S, 126T, 126V, 128K, 128L, 129N, 151C, 151E, 153F, 157H, 158D, 162B, 163D, 164A, 164B, 164M, 165M, 166G, 166H, 168C, 171D, 174G, 174H, 174K, 175M, 175S, 80X, 80Y, 83A2, 83R, 83S, 83V, 83W, 83X, 83Z - sectie B, nummer 468A4.
3. De Raad beveelt de verwerende partij een nieuwe beslissing te nemen over de aanvraag van de eerste tussenkomende partij en dit binnen een termijn van vier maanden te rekenen vanaf de dag na de dag van de betekening van dit arrest.
4. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 1225 euro, ten laste van de verwerende partij.
5. De Raad legt de kosten van de tussenkomst, bepaald op 300 euro, ten laste van de tussenkomende partijen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 27 november 2018 door de zesde kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de zesde kamer,

Elien GELDERS

Karin DE ROO